การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

โดย

นางสาวสุณิสา เกียวกุล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974–464-824-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A STUDY OF COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT OF THE FIFTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY 4MAT APPROACH

By

Sunisa Keawkoon

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2005

ISBN 974–464-824-4

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT” เสนอโดย นางสาวสุณิสา เกียวกุล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสาข์ จัติวัตร์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรา เล่าเรียนดี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม โตรัตน์
3. อาจารย์ ดร. กาญจนา วัฒายุ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรา เล่าเรียนดี)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม โตรัตน์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. กาญจนา วัฒายุ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ไพเราะ พุ่มมั่น)

...../...../.....

K 44253318 : สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร / วิธีการสอนแบบ 4MAT

สุณิสา เกียวกุล : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT (A STUDY OF COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT OF THE FIFTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY 4MAT APPROACH) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร. วัชรา เล่าเรียนดี, ผศ.ดร. เสงี่ยม โตรัตน์ และ อ.ดร. กาญจนา วัฒายุ. 249 หน้า. ISBN 974–464-824-4

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ one group pretest posttest design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1)แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษซึ่งใช้วิธีการสอนแบบ 4MAT จำนวน 6 แผน 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ชุด และ 3)แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4MAT มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าที (t – test dependent) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนแบบ 4 MATแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนโดยทักษะที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ทักษะการเขียน และทักษะที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการทำงานร่วมกันนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น รองลงมา คือ ด้านความรู้ความสามารถนักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MATส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองนักเรียนคิดว่าการสอนแบบ 4MATส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนนักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1. ..... 2. ..... 3. .....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

K 44253318 : MAJOR : CURRICULUM AND SUPERVISION

KEY WORDS : COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT / 4MAT APPROACH

SUNISA KEAWKOON : A STUDY OF COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT OF THE FIFTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY 4MAT PPROACH. THESIS ADVISORS : ASST. PROF. WATCHARA LOWRIENDEE, Ph.D., ASST. PROF. SA-NGIAM TORUT, Ph.D. AND KANCHANA WATTAYU, Ph.D. 249 pp. ISBN 974–464-824-4

The purposes of this pre - experimental research with one group pretest posttest design were (1) to compare the English communicative achievement in listening , speaking, reading and writing of the fifth grade students taught by the 4MAT approach before and after the instruction (2) to study the opinions of the fifth grade students toward the 4MAT approach.

The samples of this research were 24 fifth grade students of Banpong School, Song Phi Nong, Suphan Buri province who were studying English course in the first semester of the academic year 2005.

The research instruments used were : (1) the English lesson plans based on the 4MAT approach (2) the English achievement tests and (3) a questionnaire used for asking the students' opinions toward the 4MAT approach.

The t – test dependent was used to compare the English achievement scores before and after being taught by the 4MAT approach. Mean($\bar{X}$) and Standard Deviation(S.D.) were used to analyze the opinions toward the 4MAT approach.

The results of this research were as follow :

1. The English learning achievement scores of the fifth grade students after being taught by the 4MAT approach was statistically significantly higher than that before being taught by the 4MAT approach at the 0.01 level. The students gained the highest scores in writing skill and gained the lowest scores in speaking skill.

2. The opinions of fifth grade students toward the 4MAT approach were at a high agreement level in every aspect ranking from the highest to the lowest respectively as follow cooperative group working, learning ability, having self realization and self confidence and having good learning climate.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2005

Student' signature…….

Thesis Advisors' signature 1. …….....…..……. 2. ……....……..…..….. 3. …….....……..…

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ 4 MAT ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรา เล่าเรียนดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม โตรัตน์ และอาจารย์ ดร.กาญจนา วัฒายุ ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา ตลอดจนคำแนะนำและการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงลงได้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ไพเราะ พุ่มมั่น ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วันทณีย์ บ้วนกียาพันธ์ อาจารย์สุธิดา สุนทรวิภาต และอาจารย์ชำเรือง ตรีเดชา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสุไพรินทร์ ส้มเทศ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนมะนาว คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดอนมะนาว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิชัย เดชาวิชิตเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโป่ง คณะครูโรงเรียนบ้านโป่ง รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง ทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวมรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องร่วมสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและเป็นที่ปรึกษาที่ดีตลอดมา

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประชุม และ คุณแม่สุคนธ์ เกียวกุล บิดา – มารดา และพี่ ๆ ทุกคนในครอบครัวเกียวกุล ผู้ซึ่งวางรากฐานและให้โอกาสทางการศึกษาที่ดีรวมทั้งสนับสนุนทุนทรัพย์ในการศึกษามาโดยตลอด รวมถึงผู้มีพระคุณทุกๆ ท่านที่ให้กำลังใจ ความช่วยเหลือ ความห่วงใยและความปรารถนาดีเสมอมา

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... จ

กิตติกรรมประกาศ..... ฉ

สารบัญตาราง..... ฌ

สารบัญแผนภูมิ..... ฎ

บทที่

1 บทนำ..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญ..... 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 11

วัตถุประสงค์การวิจัย..... 11

คำถามในการวิจัย..... 11

สมมติฐานการวิจัย..... 12

ขอบเขตของการวิจัย..... 12

ข้อตกลงเบื้องต้น..... 13

นิยามศัพท์เฉพาะ..... 13

2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง..... 16

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2544 สาระภาษาต่างประเทศ.. 17

การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 20

หลักการสอนแบบ 4MAT..... 59

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 72

3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 80

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 81

ตัวแปรที่ศึกษา..... 82

รูปแบบการทดลอง..... 82

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 83

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ..... 84

การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 96

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ **หน้า**

การวิเคราะห์ข้อมูล..... 98

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 102

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 102

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 102

5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 111

สรุปผลการวิจัย..... 111

การอภิปรายผลการทดลอง..... 112

ข้อเสนอแนะ..... 118

บรรณานุกรม..... 120

ภาคผนวก..... 130

ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบ 4MAT..... 131

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ..... 207

ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการสอนแบบ 4MAT..... 219

ภาคผนวก ง ตารางสถิติและค่าความเชื่อมั่น..... 223

ภาคผนวก จ รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 240

ภาคผนวก ฉ หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือและ
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 242

ประวัติผู้วิจัย..... 249

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางแสดงรูปแบบการทดลอง.....	82
2	ตารางเกณฑ์กำหนดค่าระดับความคิดเห็นของ แบบสอบถามความคิดเห็น.....	94
3	ตารางเกณฑ์การแปลความหมายค่าความคิดเห็น ของแบบสอบถามความคิดเห็น.....	94
4	ตารางผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT.	103
5	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนโดยใช้การสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	104
6	ตารางผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย วิธีการสอนแบบ4 MAT.....	106
7	ตารางผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย วิธีการสอนแบบ 4MAT	107
8	ตารางแสดงขอบข่ายเนื้อหาการจัดแผนการเรียนรู้รายหน่วย / บทเรียน....	132
9	ตารางกำหนดเนื้อหาของข้อทดสอบ.....	209
10	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลอง ที่จัดการเรียนรู้แบบ 4MAT.....	224
11	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอน แบบ 4MAT.....	230
12	ตารางคำนวณหาค่าความยากง่าย.....	232

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ตารางที่ หน้า

13 ตารางแสดงคะแนนการสอบเพื่อตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 234

14 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปรนัย 4 ตัวเลือกของกลุ่มทดลองก่อนและหลังและผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง..... 235

15 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังและผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง..... 236

16 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการพูด ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังและผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง..... 237

17 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการอ่าน ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังและผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง..... 238

18 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการเขียน ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังและผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง..... 239

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2	แสดงความสัมพันธ์ของทักษะในการสื่อสาร.....	23
3	แสดงลักษณะของเครื่องมือวัดและประเมินผล.....	46
4	แสดงการประเมินผลทางภาษา.....	47
5	ลักษณะของผู้เรียน 4 แบบตามแนวคิดของ 4MAT.....	61
6	แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT.....	64
7	ขั้นตอนของวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT) 8 ขั้น.....	65
8	แสดงมโนทัศน์การจัดการสอนวิชาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	86
9	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ 4MAT.....	89
10	ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ4MAT.....	93
11	ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ 4MAT.....	96

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และการถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 มีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาผู้เรียนจะมีเจคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ 2545 : 1)

การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นแตกต่างจากสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ (สำลี รักสุทธี และคณะ 2545 : 7) กล่าวคือการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและสถานการณ์การใช้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งในด้านกาลเทศะ และบุคคลเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2540 : 7) ที่ได้กล่าวว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การสื่อสารเป็นความสามารถในการใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม สามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ สำหรับในระดับประถมศึกษาให้เน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ดังนั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้อง เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น การรู้รูปแบบ หน้าที่ และความหมายของภาษาเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ นักเรียนต้องสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้จริง ๆ การที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา การเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนต้องได้มีโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษา การเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรม การฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่ผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต(Lifelong learning) ซึ่งรูปแบบการสอนที่ประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้นรูปแบบหนึ่งก็คือการสอนแบบ 4MAT ของเบอร์นิส แมคคาร์ธี (Bernice McCarthy, อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย นิรัญทวีและไพเราะ พุ่มมั่น 2542 : 7 - 11) ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยได้ทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้และบทบาทของสมองเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้และกลไกการทำงานของสมองที่แตกต่างกันได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ จากการศึกษาดังกล่าวสามารถแบ่งลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์หนังสือ

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 1 เกิดจากการรับรู้ประสบการณ์ และผ่านกระบวนการจัดข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Watching)

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 2 เกิดจากการรับรู้ความคิดรวบยอด (Concept) และผ่านกระบวนการของการเห็นหรือคิด

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 3 เกิดจากการรับรู้โดยนำความคิดรวบยอดซึ่งเป็นนามธรรมแล้วไปผ่านกระบวนการของการลงมือกระทำ

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 4 เกิดจากการรับรู้ด้วยการลงมือการกระทำจนเป็นประสบการณ์รูปธรรม

จากลักษณะของผู้เรียนทั้ง 4 ลักษณะ ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบ 4MAT ในเวลาต่อมา โดยให้พื้นที่ของวงกลมถูกแบ่งออกโดยเส้นแทนการเคลื่อนไหวของกิจกรรมการเรียนรู้ พื้นที่ของวงกลมถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

โดยให้แต่ละส่วนใช้แทนกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนกับครูซึ่งแบ่งเป็น 4 ลักษณะ โดยนิยามว่า

ส่วนที่ 1 คือ การบูรณาการประสบการณ์ให้เป็นส่วนหนึ่งของตนเอง ใช้คำถามนำกิจกรรม คือ ทำไม (Why) เป็นการพัฒนาประสบการณ์จริงไปสู่การสังเกตด้วยสติปัญญาไตร่ตรอง ต้องสร้างประสบการณ์คิดหาเหตุผลด้วยตนเอง ผู้เรียนชอบจินตนาการจะมีความสุขในการเรียนรู้ บทบาทของครูเป็นผู้กระตุ้นสร้างแรงจูงใจ เป็นผู้ยั่วยุด้วยการสร้างสถานการณ์จำลอง การอภิปรายนักเรียนมีบทบาท สร้างเหตุผล ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ เป็นขั้นที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าสิ่งที่จะเรียนนั้นมีความหมายกับเขาเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นนี้ยังอยู่ในส่วนที่ 1 คือ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและอยากรู้

ส่วนที่ 2 คือ การพัฒนาความคิดรวบยอดคำถามที่เป็นคำถามนำกิจกรรมประจำส่วนนี้ คือ อะไร (What) เป็นการเรียนรู้ในขั้นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ข้อมูลอย่างไตร่ตรองมาสู่การสร้างความคิดรวบยอดด้วยการสังเกตด้วยสติปัญญาคิดไตร่ตรองไปสู่การสร้างแนวคิดที่เป็นนามธรรม ผู้เรียนชอบการวิเคราะห์จะมีความสุขในการเรียน บทบาทของครูเป็นผู้เตรียมข้อมูล ให้ข้อมูลสาธิต โดยวิธีการให้นักเรียนค้นคว้า ให้นักเรียนมีบทบาทแสวงหา รายละเอียดในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ขั้นนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และไตร่ตรองความรู้ที่ได้จากขั้นแรกให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) การสอนในขั้นนี้เป็นขั้นของการให้ข้อมูลรายละเอียดเพื่อทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจจนสร้างความคิดรวบยอดเรื่องที่เรียนได้

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติและปรับแต่งเป็นความคิดของตนเอง กระบวนการที่เกิดขึ้นในขั้นนี้เป็นการเคลื่อนไหวจากขั้นสร้างความคิดรวบยอดมาสู่การลงมือกระทำหรือลงมือทดลองตามความคิดของนักเรียนอย่างกระตือรือร้น การทดลองด้วยตนเองไปสู่การสร้างแนวความคิดที่เป็นนามธรรม ผู้เรียนที่ชอบใช้สามัญสำนึกจะมีความสุขที่สุดในการเรียนรู้ ประเด็นที่เป็นปัญหาในใจของกระบวนการในช่วงนี้ คือ จะทำงานนี้ให้สำเร็จได้อย่างไรหรือทำอย่างไร (How does it work?) โดยบทบาทของครู คือ โค้ชหรือผู้ให้คำแนะนำ ผู้อำนวยความสะดวกผู้ให้ความช่วยเหลืออยู่เบื้องหลัง วิธีการ คือ การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ในส่วนนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด ในขั้นนี้นักเรียนให้ผู้เรียนได้ลองทำโดยผ่านประสาทสัมผัส

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด ในขั้นนี้เป็นขั้นของการบูรณาการและสร้างสรรค์ให้นักเรียนมีโอกาสทำงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจจนสามารถพัฒนาเป็นความคิดรวบยอดได้

ส่วนที่ 4 การบูรณาการและประยุกต์ประสบการณ์ กระบวนการเรียนรู้ในส่วนที่ 4 เกิดจากกิจกรรมของการลงมือกระทำด้วยตนเองจนสำเร็จและไปสู่การรับรู้และมีความรู้สึกที่ดีเป็นประโยชน์ต่อตนเองต่อไป โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ประเมิน ผู้เสริมและผู้ร่วมเรียนรู้ นักเรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำและค้นพบด้วยตนเอง โดยวิธีการในการสอนส่วนนี้ คือ การค้นหาตัวเอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแนะนำผู้อื่น ในส่วนนี้มีขั้นตอน 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้โดยผู้เรียนจะวิเคราะห์จากการเรียนรู้แล้วนำไปวางแผนประยุกต์ใช้หรือดัดแปลงผลงานให้ดีขึ้นพวกเขาจะได้ชื่นชมกับผลงานของตนเองและได้นำผลงานของตนเองเสนอในกลุ่มย่อย ๆ ให้เพื่อน ๆ ติชม

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่นในขั้นสุดท้ายนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการค้นคว้าหรือการลงมือกระทำกับคนอื่น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนจะช่วยให้นักเรียนมองเห็นการเชื่อมโยงของสิ่งที่ได้เรียนรู้กับเรื่องอื่น ๆ ที่อาจพบในสถานการณ์ใหม่ ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ศูนย์วิทยทรัพยากร

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า การสอนแบบ 4MAT ตามแบบการเรียนรู้ และเทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้าย – ขวา ประกอบด้วยขั้นตอน 8 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์
ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์
ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด
ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม)
ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด
ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด
ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้
ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น

ซึ่งกระบวนการสอนของ 4 MAT นี้เป็นรูปแบบการสอนที่สอดรับกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากกระบวนการสอนในขั้นตอนการสอนแบบ 4 MAT มีลักษณะคล้ายคลึงกับกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามที่ มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59 – 69) ได้ให้แนวคิด

สำหรับกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าควรมีลักษณะกล่าวคือ การที่รู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what you are doing) การเรียนต้องมีจุดประสงค์ที่แน่นอนเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เช่น การอ่านคำแนะนำ การเขียนจดหมาย หรือแม้แต่การฝึกกระสวนประโยคก็สามารถจัดอยู่ในมิติของการสื่อสารได้ ถ้าตอบได้ว่าทำไมจึงทำ และสามารถนำไปเชื่อมโยงกับกิจกรรมการสื่อสารได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไร ต้องเรียนจนสามารถนำไปใช้ได้ ไม่ใช่เรียนรู้เพียงวิธีการเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายแก่ผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนแบบ 4MAT ในขั้นตอนที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ อันเป็นขั้นที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าสิ่งที่จะเรียนนั้นมีความหมายกับเขาเอง ในด้านของขบวนการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นขบวนการโดยรวมสำคัญกว่าส่วนย่อย (The whole is more important than the sum of parts) กล่าวคือ สถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริงเน้นความเข้าใจในเรื่องทั้งหมดมากกว่าความสามารถในการแยกวิเคราะห์รายละเอียด เพราะในการสื่อสารจริงผู้สื่อสารสนใจสารที่สื่อไปมากกว่าที่จะมาวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร การเรียนการสอนโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการที่ต้องใช้ทักษะภาษาที่หลากหลายดังนั้นในการสอนควรให้ผู้เรียน ได้ฝึกกิจกรรมโดยใช้ทักษะรวม หรือทักษะสัมพันธ์ ซึ่งลักษณะการสอนแบบ 4 MAT นั้น เป็นการสอนในลักษณะของการบูรณาการ ดังเช่นในขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด ในขั้นนี้เป็นขั้นของการบูรณาการและสร้างสรรค์ให้นักเรียนมีโอกาสทำงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจจนสามารถพัฒนาเป็นความคิดรวบยอดได้ ลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการเน้นกระบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (The processes are as important as the form) ซึ่งการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ฝึก โดยเน้นกระบวนการในการเรียนเท่ากับรูปแบบของภาษา การเรียนการสอนควรมีความสอดคล้องกับกระบวนการที่เกิดขึ้นในการสื่อสารจริงเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่คล้ายกับสถานการณ์จริงในห้องเรียน ต้องให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนจริงมากที่สุด ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นขั้นตอนสำคัญอย่างหนึ่งในรูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ในส่วนที่ 3 การปฏิบัติและปรับแต่งเป็นความคิดของตนเอง กระบวนการที่เกิดขึ้นในขั้นนี้เป็นการเคลื่อนไหวจากขั้นสร้างความคิดรวบยอดมาสู่การลงมือกระทำ หรือลงมือทดลองตามความคิดของนักเรียนอย่างกระตือรือร้น การทดลอง ด้วยตนเองไปสู่การสร้างแนวความคิด ที่เป็นนามธรรม โดยบทบาทของครูจะเป็นโค้ชหรือผู้ให้คำแนะนำ ผู้อำนวยความสะดวก ผู้ให้ความช่วยเหลืออยู่ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือขั้นที่ 5 ทำตามแนวคิดที่กำหนด ในขั้นนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

นักเรียนให้ผู้เรียนได้ลองทำโดยผ่านประสาทสัมผัส และขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด ในขั้นนี้เป็นขั้นของการบูรณาการและสร้างสรรค์ให้นักเรียนมีโอกาสทำงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจจนสามารถพัฒนาเป็นความคิดรวบยอดได้ และประการสุดท้ายที่ทำให้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนแบบ 4 MAT สามารถสอดรับกัน คือ การสอนทั้งสองแบบเป็นการเรียนรู้ได้มาจากการปฏิบัติ (To learn it, do it)

นอกจากนี้ การสอนแบบ 4 MAT เป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมั่นใจในตนเองว่าสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ย่อมเป็นไปได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโลกของเราได้ กิจกรรมการสอนแบบ 4MATทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะมีการให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่นซึ่งเป็นการฝึกให้เขารู้จักการยอมรับข้อผิดพลาดอันอาจเกิดขึ้นได้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและมั่นใจในการใช้ภาษาอันเป็นผลดีต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพราะในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นในขั้นตอนการฝึกอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้แต่ความผิดพลาดไม่ทำให้การสื่อสารล้มเหลวเสมอไป (Mistakes are not always a mistake) ดังนั้นความผิดพลาดในการใช้ภาษาย่อมเกิดขึ้นได้แต่ไม่ถือว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไขเสมอ การแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุก ๆ ครั้ง ทำให้ผู้เรียน เกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาจึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอยู่เสมอด้วยเหตุนี้ การที่เขารู้จักยอมรับและเข้าใจว่าการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้แต่ในบางครั้งความผิดพลาดเหล่านั้นก็มิใช่เรื่องที่จะต้องกังวลอันจะทำให้เขามีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

จากการศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 23) พบว่า ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลายาวนานอีกทั้งมีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง แต่จากสภาพความเป็นจริง คุณภาพทางด้านการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กในระดับชั้นที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ แม้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและในระดับอุดมศึกษา ก็ยังพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมากด้อยคุณภาพและไม่มีมาตรฐานดีพอที่จะทำงานในสถานประกอบการ มาตรฐานการศึกษาในทุกด้านของไทย เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชียด้วยกันเองก็ยังมีคุณภาพต่ำกว่าอยู่มากและจากรายงานการประเมินผลคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติของกรมวิชาการปี พ.ศ. 2544 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ มีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 49.56 (กรมวิชาการ 2544 : 18) นอกจากนี้ผลการสำรวจผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ปรากฏว่าผลการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาทั้งจากครูและนักเรียน

ปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากการครู ก็คือ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีปัญหาด้านคุณภาพการสอน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 23) เช่น การไม่มีครูผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับความจำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนทั่วประเทศ และพบว่าครูยังขาดความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ การสอนยึดเนื้อหามากเกินไป ครูมุ่งที่จะอธิบายเนื้อหาและหลักไวยากรณ์ โดยมุ่งเน้นให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ โครงสร้างของภาษามากกว่าที่จะมุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันจนทำให้การสอนเป็นแบบครูเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 15) โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูส่วนใหญ่ยังไม่มีเทคนิคการสอนที่ดีพอและยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิมหรือสอนตามคู่มือครูโดยมิได้ปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนหรือสภาพห้องเรียนและครูไม่ค่อยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ปัญหาอีกส่วนหนึ่งที่เกิดจากตัวนักเรียน คือ นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นหรือประโยชน์ของภาษาอังกฤษ คิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนค่อนข้างน้อย การเรียนการสอนยึดเนื้อหาในตำรามากเกินไปทำให้นักเรียนต้องเรียนแบบท่องจำและเครียดเมื่อต้องสอบ ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนเป็นการแข่งขัน นักเรียนขาดความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน การเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องที่ไม่สนุกและไม่ส่งเสริมให้เด็กเกิดความใฝ่รู้ ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวมาแล้วนี้ ครูต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (1) ที่กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2542 : 24) ซึ่งการใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ จึงนับว่ามีความสำคัญยิ่งสำหรับครูเพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องให้น่าสนใจ ตลอดจนเลือกกิจกรรมต่างๆ ให้หลากหลาย โดยมีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างครบถ้วน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับการเสริมสร้างศักยภาพของแต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เจริญเติบโตเต็มศักยภาพ และเพื่อรองรับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพนักเรียนที่เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงแนวทางการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นได้มีผู้นำการจัดการเรียนการสอนแบบ 4MAT ไปทดลองทำการวิจัยในรายวิชาต่าง ๆ ดังเช่น เหมวรรณ ขันมณี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แม็ทซิสเต็ม ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แม็ทซิสเต็ม มีค่าเพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับความเห็นและพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ที่ดีมาก คือ ความน่าจูงใจของกิจกรรมที่เรียน การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่หลากหลาย ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ร่วมเรียนรู้กับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ธีรนุช นามประเทือง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติและความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ การหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ การหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 89.01 / 80.36 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนที่ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ 4MAT มีความคงทนในการเรียนรู้

อรวรรณ พลายละหาร (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย

นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ความสนใจในการเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT มีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิธิตา กุศลพูน (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) กับการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวัสดีวิทยา เขตวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปณต เกิดภักดี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT ภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

นอกจากการวิจัยที่กล่าวมาแล้วยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านกล่าวถึงการสอนแบบ 4MAT ดังนี้

เบอร์นิส แมคคาร์ธี (Bernice Mc Carthy 1990 : 9, อ้างถึงใน ตรูเนตร อัชชสวัสดิ์ 2542 : 29) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4MAT จะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. สามารถปลูกฝังความรักซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

2. สามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยากให้เป็นง่ายได้

3. ช่วยให้นักเรียนมั่นใจในตนเองว่า สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ย่อมเป็นไปได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโลกของเราได้

4. ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักยกย่องคุณงามความดีและช่วยผสมผสานสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในปัจจุบัน อดีต และอนาคตให้เข้ากันได้ดี

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ(2545 : 165)ได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบ 4MAT มีดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันตามความถนัดของตนเอง

2. ช่วยพัฒนาสมองของผู้เรียนทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล
3. เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ จากการค้นพบสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ได้จริง
6. ส่งเสริมทักษะทางสังคมอันดีงามในตัวผู้เรียน

เธียร พานิช (2544 : 5) กล่าวในการบรรยายพิเศษ เรื่อง 4MAT : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า การสอนแบบ 4 MAT เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดชิ้นงานของตัวเองอย่างสร้างสรรค์ตามความถนัดของตนเองบนพื้นฐานความรู้ที่มี ถือเป็นขั้นของการบูรณาการ ผู้เรียนได้ต่อยอดองค์ความรู้ออกไปเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์ บทบาทของครูเปลี่ยนไปในกระบวนการ ครูเป็นเพียงที่ปรึกษาคอยชี้แนะและคอยร่วมมือกับผู้เรียนเท่านั้น

จากการศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT เป็นการเรียนการสอนที่เหมาะสมรูปแบบหนึ่งที่ควรจะนำมาพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น โดยนำการเรียนการสอนแบบ 4MAT ตามแนวความคิดของเบอร์นิส แมคคาร์ธี(Bernice McCarthy) ซึ่งมีขั้นตอน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น 8 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล(หาความรู้เพิ่มเติม) ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่นมาใช้ในการจัดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้นักเรียนมีผลฤทธิ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นดังแผนภูมิที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำถามในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด

การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT แตกต่างกันหรือไม่

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT อยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีเขต 2 ศูนย์ประสานราชการอำเภอสองพี่น้อง ศูนย์เครือข่ายทุ่งคอกดอนมะนาว จำนวน 6 โรงเรียน รวม 7 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 132 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโป่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรีเขต 2 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4MAT

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการสอน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการสอนเป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 3 เรื่อง คือ Personal Identification , House and Home และ Life at Home ซึ่งจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แผนละ 1 เรื่อง ดังนี้คือ แผนที่ 1 เรื่อง My family แผนที่ 2 เรื่อง My friends แผนที่ 3 เรื่อง My pets แผนที่ 4 เรื่อง Bedroom แผนที่ 5 เรื่อง Kitchen แผนที่ 6 เรื่อง Our house work

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมีการกระจายเป็นรูปโค้งปกติ(Normal Curve) คือ มีนักเรียนที่มีความสามารถสูง กลาง และต่ำอยู่ภายในห้องเดียวกัน

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pretest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการสอนด้วยวิธีสอนแบบ 4MAT

3. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งหลัง (Posttest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนหลังการสอนด้วยวิธีสอนแบบ 4MAT

4. แผนการสอนที่ใช้ในการทดลองสอนผู้วิจัยจัดทำขึ้นเองแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

5. นักเรียนไม่เคยได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ 4MAT มาก่อน

6. ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนด้วยตนเอง เพื่อควบคุมสภาพแวดล้อม และควบคุมตัวแปรที่ใช้ในการทดลอง

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนแบบ 4MAT หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความแตกต่างหลากหลายรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดการเรียนรู้จากการสังเกตไตร่ตรองเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียน การสร้างความคิดรวบยอด การปฏิบัติและการเชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตจริงและการรับรู้ความรู้สึก โดยในการเรียนแต่ละครั้งนักเรียนจะได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง มีขั้นตอนการสอน 8 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม)

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น

2. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 24 คน

3. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ชุดรวมทั้งสิ้น 55 ข้อ 60 คะแนน โดยกำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบทดสอบตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาของแผนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยแบบทดสอบนี้ผ่านการตรวจสอบหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งแบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วยข้อทดสอบวัดทักษะการฟังข้อความหรือบทสนทนาแล้วตอบคำถาม การพูดโดยเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ การอ่านข้อความแล้วตอบคำถามและการเขียนตอบคำถามด้วยประโยคที่สมบูรณ์ โดยแบบทดสอบประกอบด้วยข้อทดสอบแบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 วัดทักษะการฟัง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 2 วัดทักษะการพูด เป็นแบบสอบปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 วัดทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 4 วัดทักษะการเขียน เป็นแบบสอบอัตนัยแบบเติมคำตอบ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาในการสอบรวม 120 นาที

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

4. แบบทดสอบวัดความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4 MAT หมายถึง เครื่องมือที่มีจุดประสงค์เพื่อถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านความรู้ความสามารถ และ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง ซึ่ง แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4 MAT มีจำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ,นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมาก = 4 นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง = 3 ,นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยน้อย = 2 นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยน้อยที่สุด = 1

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนที่ได้

จากการตอบแบบทดสอบหลังการเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยแบบทดสอบนี้วัดทักษะด้านการฟังโดยให้นักเรียนฟังข้อความและบทสนทนาแล้วตอบคำถาม ด้านการพูดโดยให้นักเรียนอ่านบทสนทนาแล้วเติมบทสนทนาให้ถูกต้อง ด้านการอ่านโดยให้นักเรียนอ่านบทความหรือบทสนทนาแล้วตอบคำถามและด้านการเขียนให้นักเรียนเติมข้อความและเขียนตอบคำถาม ซึ่งเป็นแบบทดสอบภาษาอังกฤษนี้ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ตามวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของแผนการสอน

6. ความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4 MAT หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน ที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนแบบ 4MAT แบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านความรู้ความสามารถ และ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2544 สาระภาษาต่างประเทศ
   - 1.1 หลักการสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
   - 1.2 มาตรฐาน
   - 1.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
   - 1.4 การประเมินผล
2. การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.1 แนวคิดในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.3 เทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.4 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. หลักการสอนแบบ 4MAT
   - 3.1 แนวคิดการสอนแบบ 4MAT
   - 3.2 วิธีการสอนแบบ 4MAT
   - 3.3 การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบ 4MAT
   - 3.4 ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบ 4 MAT
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
   - 4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบ 4 MAT
   - 4.2 งานวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี พ.ศ. 2544 สาระภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ ทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม โดยในสาระภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดสาระสำคัญที่นำเสนอได้แก่ หลักการ มาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และการประเมินผลดังต่อไปนี้

หลักการสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลิขสิทธิ์

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency – Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

ช่วงชั้น ป. 1 – 3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

ช่วงชั้น ป. 4 – 6 ระดับต้น (Beginner Level)

ช่วงชั้น ม. 1 – 3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

ช่วงชั้น ม. 4 – 6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศประกอบด้วย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศประกอบมาตรฐานต่าง ๆ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา และเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้วไว้เป็นกรอบสำหรับและแต่ละช่วงชั้นโดยในช่วงชั้นที่ 2 มีดังนี้

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน ตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ ขาย ลมฟ้า อากาศ ภายในวงศัพท์ ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

3. ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสมสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในบริบทหลากหลาย

5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศนำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อความเพลิดเพลิน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 เน้นไปที่การวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การชี้ให้เห็นถึงสภาพจริงของผู้เรียนและสภาพจริงจากการเรียนการสอนจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก(Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถที่หลากหลาย และสอดคล้องกับสมรรถภาพที่แท้จริงจากการลงมือปฏิบัติจริง ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง ข้อมูลที่นำมาประเมินต้องมาจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลายและช่วยเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลให้เป็นเนื้อเดียวกันและเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินควบคู่ไปกันไปตลอดช่วงเวลาของการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง กระบวนทัศน์ใหม่ในการประเมินจึงมุ่งที่จะประเมิน กระบวนการ(Process) ผลการปฏิบัติงานหรือผลงาน (Product) โดยมีจุดเน้นที่ความหมายของพฤติกรรมและการแสดงออก อีกทั้งต้องครอบคลุมการประเมินพัฒนาการ การประเมินกระบวนการเรียนรู้และประเมินผลสัมฤทธิ์ ด้วยการประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบเป้าหมายของการศึกษา การประเมินจะมีการประเมิน 3 ระดับ คือระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาและระดับชาติ

การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการติดต่อสื่อสารและรับสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี โดยมีผู้รู้ให้ความหมายในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2540 : 7) กล่าวว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นความสามารถในการใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม สามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักภาษา เหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ โดยในระดับประถมศึกษาให้เน้นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

แบชแมน (Bachman 1990 : 14)ให้ความหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ความรู้ทางภาษาร่วมกับบริบทในการใช้ภาษาและการตีความข้อความต่าง ๆ เพื่อตัดสินใจว่าจะใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่อย่างไร

ฟินอคเชียรโร่ (Finocchiaro 1989 : 204)ให้ความหมายของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่า เป็นความสามารถของผู้เรียนในการพูดหรือปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ต่างๆ โดยผู้เรียนต้องคำนึงถึงบุคคล เวลา สถานที่และเรื่องที่กำลังสื่อสารเพื่อให้สามารถเลือกข้อมูลและใช้ระดับของภาษาได้เหมาะสมกับคู่สนทนา และสถานการณ์ในขณะนั้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ไฮมส์ (Hymes 1981, อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 108) ได้ให้ความหมายของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมโดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และ ควรจะพูดอย่างไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

มาร์ตัน (Marton 1989 : 34) กล่าวว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นสื่อสารมาและสามารถสื่อสารโต้ตอบเพื่อแสดงความคิดเห็นที่ตนต้องการสื่อสารกลับไปได้อย่างมีความหมาย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและสถานการณ์การใช้โดยคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งในด้าน กาลเทศะ และบุคคลเป็นสำคัญ

ดังนั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้อง เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น

การสื่อสารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง การรู้รูปแบบ หน้าที่ และความหมายของภาษาเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ นักเรียนต้องสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้จริง ๆ และจากปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังจะช่วยให้ความหมายนั้นกระจ่างขึ้นเพราะผู้ฟังให้ผลย้อนกลับว่าเข้าใจในสิ่งที่พูดผู้พูดพูดเพียงใด ถ้าไม่เข้าใจผู้พูดอาจจะต้องปรับปรุงคำพูดใหม่เพื่อสื่อความหมายให้ได้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูดและควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน (สุมิตรา อังวัฒนากุล 2535 : 108) สำหรับปัจจุบันแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแม้ว่าจะไม่ได้มีการกำหนดวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนไว้แน่นอนตายตัว แต่แนวการสอนนี้ถือว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นได้จากการฝึกใช้ภาษาในลักษณะของการสื่อสารอย่างมีความหมาย จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง อาจกล่าวได้ว่า แนวการสอนนี้เป็นโอกาสให้ผู้สอนมีอิสระในการตีความและนำแนวคิดไปใช้สอนในรูปแบบต่าง ๆ ได้มากกว่าแนวการสอนอื่น ๆ ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้มากมาย ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คาเนล และสเวน (Canal and Swain 1980 : 1) ได้กล่าวถึง การสอนในแนวเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถวิสัยทางการสื่อสาร (Communicative competence)ซึ่งเป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ซึ่งเป็นลักษณะของเจ้าของภาษา แต่สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองควรเน้นที่ประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่า

ริชาร์ด และรอดเจอร์ส (Richad and Rodgers 1982 : 155 – 156) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของบุคคลในสังคม ขอบเขตของการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับพัฒนาการการเรียนการสอน การสอนในแนวนี้อาจอยู่ในรูปแบบของการเคลื่อนไหว การแสดงออก การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสื่อสารตามความต้องการของผู้เรียนและควรเป็นแบบทักษะสัมพันธ์หรือบูรณาการ (Integrative) คือ การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนให้ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ในการเรียนอย่างสอดคล้องกัน

มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59 – 69) ได้ให้แนวคิดสำหรับกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. การที่รู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what you are doing) การเรียนต้องมี

จุดประสงค์ที่แน่นอนเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เช่น การอ่านคำแนะนำ การเขียนจดหมาย หรือแม้แต่การฝึกกระสวนประโยคก็สามารถจัดอยู่ในมิติของการสื่อสารได้ ถ้าตอบได้ว่าทำไมจึงทำ และสามารถนำไปเชื่อมโยงกับกิจกรรมการสื่อสารได้ กล่าวคือ ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไร ต้องเรียนจนสามารถนำไปใช้ได้ ไม่ใช่เรียนรู้เพียงวิธีการเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายแก่ผู้เรียน

2. ขบวนการโดยรวมสำคัญกว่าส่วนย่อย (The whole is more important than the sum of parts) สถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริงเน้นความเข้าใจในเรื่องทั้งหมดมากกว่าความสามารถในการแยกวิเคราะห์รายละเอียดเพราะในการสื่อสารจริงผู้สื่อสารสนใจสารที่สื่อไปมากกว่าที่จะมาวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร การเรียนการสอนโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการที่ต้องใช้ทักษะภาษาที่หลากหลายดังนั้นในการสอนควรให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมโดยใช้ทักษะรวมหรือ ทักษะสัมพันธ์

3. กระบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (The processes are as important as the form) การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกโดยเน้นกระบวนการในการเรียนเท่ากับรูปแบบของภาษา การเรียนการสอนควรมีความสอดคล้องกับกระบวนการที่เกิดขึ้นในการสื่อสารจริงเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่คล้ายกับสถานการณ์จริงในห้องเรียนต้องให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนจริงมากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

4. การเรียนรู้ได้มาจากการปฏิบัติ (To learn it , do it) ในการเรียนรู้ภาษานั้นครูควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเองโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษา ผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษามากที่สุดและต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. ความผิดพลาดไม่ทำให้การสื่อสารล้มเหลวเสมอไป (Mistakes are not always a mistake)ความผิดพลาดในการใช้ภาษาย่อมเกิดขึ้นได้แต่ไม่ถือว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไขเสมอการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุก ๆ ครั้งทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาจึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอยู่เสมอด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้งควรแก้ไขเฉพาะเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นแนวการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ซึ่งทักษะทางภาษาประกอบด้วย

ทักษะรับสาร (Receptive Skill) หมายถึง ทักษะการฟัง และการอ่าน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับทักษะการส่งสาร (Productive Skill) หมายถึง ทักษะการพูดและการเขียน ทั้งนี้ทักษะทั้งสี่มีความสัมพันธ์กันดังภาพแสดงของเบิร์น (Byrne 1987 : 8)

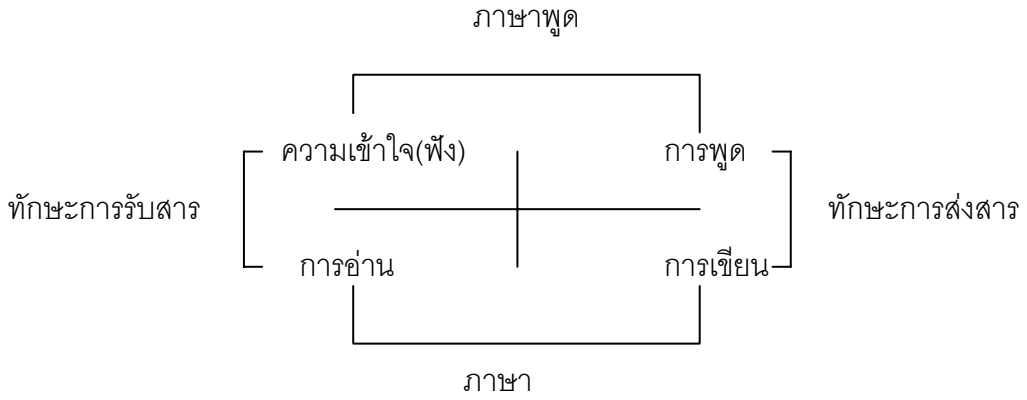

แผนภูมิที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ของทักษะในการสื่อสาร

ที่มา : Donn Byrne, **Teaching Oral English** (New York : Longman, 1987) , 8.

ทั้งผู้รับสารและส่งสาร กิจกรรมต้องก่อให้เกิดการสื่อสารที่มีความหมายและมีประสิทธิภาพถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมของภาษา สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และพัฒนาความสามารถครอบคลุมทั้งทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ทักษะการฟัง

ทักษะการฟังนี้เป็นทักษะหนึ่งที่มีบทบาทและความสำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ริเวอร์ส (Rivers 1980 : 16) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจเสียงที่เราได้ยินผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ได้ยินจัดเรียงลำดับคำเหล่านั้นตลอดจนการขึ้นลงของเสียงมาสร้างให้เกิดความหมายขึ้น จากความหมายดังกล่าว การฟังจะประสบผลสำเร็จได้ดีเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมของผู้พูด ด้วยทักษะนี้โดยทั่วไปมักใช้คู่กับทักษะการพูดเพราะในการสื่อสารที่เป็นจริงนั้นจะสมบูรณ์ได้ต้องผ่านบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้สื่อสารและผู้รับสาร โดยริเวิร์สและเทมเพอร์ลี่ (Rivers and Temperley 1978 : 135) ได้กล่าวไว้อีกเช่นกันว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อยสองคน คือผู้สื่อสารหรือผู้พูด และผู้รับสารหรือผู้ฟัง และการพูดจะไม่เป็นการสื่อความหมายที่แท้จริงถ้าหากผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้ ดังนั้นการสื่อสารจะไม่ประสบผลสำเร็จถ้าหากผู้ฟังขาดความสามารถในการฟัง ผู้ที่ขาดความสามารถในการฟังจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟังไม่ว่าจะฟังจากวิทยุ เทป ทีวี หรือวีดีโอ หรือจากคำพูดของผู้อื่นและไม่สามารถโต้ตอบการสนทนาได้ การฟังและการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ทำให้การสื่อสารนั้น ๆ มีความสมบูรณ์ เช่นเดียวกับ

เยนัส (Yanus 1985 : 46) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญเพราะเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับการพูดและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกือบทั้งหมด เช่น ในห้องเรียนนักเรียนจะฟังคำแนะนำของครู ฟังคำอธิบาย คำบรรยาย ตอบคำถาม ฯลฯ นอกจากนี้นักเรียนยังต้องได้ฟังสิ่งอื่นนอกจากที่ได้ฟังในห้องเรียนด้วย เช่น ฟังข่าว ฟังเพลง ฟังคำปราศรัย ดูหนัง ละคร รายการทีวี ฯลฯ การฟังเป็นพื้นฐานของการพูดช่วยให้ผู้พูดสามารถพูดได้ดีขึ้นทั้งนี้เนื่องจากทักษะทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทั้งการฟังและการพูดจะพัฒนาไปด้วยกันในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและในการสนทนาสื่อสารกัน ทั้งสองทักษะนี้จะถูกนำมาใช้ด้วยกันมากที่สุด ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นในการติดต่อปฏิสัมพันธ์คือ ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูดและรวมถึงความสามารถในการพูดโต้ตอบให้ผู้อื่นเข้าใจด้วย ซึ่งคนจำนวนน้อยที่มีความสามารถด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการสื่อสารนั้นใช้ภาษาต่างประเทศซึ่งไม่ใช่ภาษาของตนเอง พิมสเลอร์ แฮนค็อกและเฟอเรย์ (Pimsseur,Hancock and Furey 1977 : 75) ได้แนะนำว่าในการเรียนภาษาต่างประเทศ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะฟัง - พูดให้มากขึ้นเพราะเป็นทักษะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในชีวิตจริง ซึ่งก็สอดคล้องกับความเห็นของริเวิร์สและเทมเพอร์ลี่ (Rivers and Temperley 1978 : 62) ประมาณว่าเวลาที่ใช้ในกิจกรรมการสื่อสารจะเกี่ยวกับการฟัง 45 % การพูด 30% การอ่าน 16% ส่วนที่เกี่ยวกับการเขียนเพียง 9% เท่านั้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ทักษะการพูด

ความหมายของการพูด ฟินอกเชียโรและบรัมฟิต(Finocchiaro and Brumfit 1983 : 140) กล่าวว่า การพูด คือ ปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่จะพูดสถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสม การใช้คำพูด กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสม รวมทั้งความไวต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของคู่สนทนา ซึ่งทั้งหมดดังกล่าวนี้ เป็นปฏิกิริยาที่สัมพันธ์กันทั้งทางด้านสมองและร่างกายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกัน ในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสาร(Message) โดยใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม มีการเน้นเสียง การลงเสียงสูงต่ำ รวมทั้งมีสีหน้าท่าทางเป็นเครื่องช่วยในการแสดงความหมายของสิ่งที่พูดถึง ผู้ฟังจึงสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่งและในบางครั้งภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์หรือไม่เป็นไปตามกฎไวยากรณ์ซึ่งตรงกันข้ามกับภาษาที่ใช้ในการเขียนที่ประโยคต่างๆ ต้องสมบูรณ์ถูกต้องผู้อ่านจึงจะเข้าใจได้ กล่าวได้ว่า ทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่ต่างก็มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Byrne 1987 : 8-9)

ชิวและเลียน (Chew andLian 1991 : 44) ได้ให้ความเห็นว่าผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้และต้องไวต่อการรับรู้สิ่งที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสนทนาอันเนื่องมาจากวัฒนธรรมที่ต่างกันและต้องพร้อมเสมอที่จะแก้ไขความผิดพลาดนั้น

สถานการณ์ของการพูดจึงเกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด ซึ่งความสามารถในการพูดนั้นจะแสดงให้เห็นได้เมื่อผู้พูดเริ่มพูดและผู้ฟังรับฟังด้วยความเข้าใจและพูดด้วยความเข้าใจและพูดโต้ตอบในโอกาสอันเหมาะสม ดังนั้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีส่วนร่วมในการฟังและการพูด

วาแล็ต(Valette 1977 : 120) กล่าวว่า การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูง –ต่ำในประโยคเท่านั้น แต่ในด้านหน้าที่การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและถ้าจะให้ดีขึ้นการพูดยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วยแล้วยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าการพูดสื่อสารที่ดีนั้นลักษณะของท่าทางที่ประกอบมีความสำคัญพอ ๆ กับความรู้เกี่ยวกับภาษา

พอลสตันและฮาร์เวิร์ด(Paulston and Howard 1978 : 56 - 57) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะให้เป็นการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วย นั่นคือจะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้การสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย เพราะองค์ประกอบที่ไม่ใช่คำพูดนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สกอตต์(Scott 1981 : 70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟังโดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟังซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใดและมีความหมายใดรวมไปถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาด้วย

เซิร์ล (Searle 1978 : 85 -90) กล่าวว่า การพูดติดต่อสื่อสารจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การกล่าวถ้อยคำ(Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวถ้อยคำหรือประโยคขึ้นมาใช้ในการสื่อสารซึ่งคำพูดหรือประโยคดังกล่าว ต้องมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารด้วย

2. การกล่าวคำพูดที่ก่อให้เกิดหรือบรรลุจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สถานการณ์ (Proposition Act) หมายถึง การที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับเหตุการณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น อันได้แก่ การกล่าวคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสำนึกหรือเชื่อถือ เช่น การพูดที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจหรือทำให้เกิดการเข้าใจผิด

3. การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด(Illocutionary Act) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความตั้งใจของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำ เช่น ต้องการทักทาย ขอร้อง ตักเตือน ยอมรับขอโทษ เป็นต้น

วรรณี โสมประยูร (2534 : 128) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อความหมายอย่างหนึ่งโดยใช้น้ำเสียง ภาษา กิริยาท่าทางเพื่อถ่ายทอดความในใจไปให้ผู้ฟังรู้หรือเข้าใจความต้องการหรือความรู้สึกนึกคิดของตน เพราะการพูดเป็นทักษะการส่งออกตามหลักภาษา

กล่าวโดยสรุป ได้ว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้ภาษาท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือเจตนาในการพูดโดยใช้คำพูดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้นในการพัฒนาทักษะการพูดนั้น การสอนและกิจกรรมการสอนจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดอย่างเพียงพอ

ทักษะการอ่าน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญทักษะหนึ่ง เนื่องจากปัจจุบันการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาทำให้ชีวิตของคนไทยมีโอกาสได้อ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอ่านข่าวสารหรืออ่านฉลากสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคล้วนต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ทักษะการอ่านนี้เป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดีเพราะการอ่านนั้นมิใช่เป็นเพียงอ่านตัวอักษรออกแต่ต้องมีความเข้าใจด้วย ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ใช้ทักษะการอ่านแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้วเพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ตลอดเวลาและเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนในระดับสูงเพราะตำราส่วนใหญ่เป็นตำราภาษาอังกฤษด้วย(สุมิตรา อังวัฒนกุล ม.ป.ป. : 31)

การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องอ่านเร็ว อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย อ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์พยายามทำความเข้าใจต้องมีความยืดหยุ่นและการอ่านจะพัฒนาตามลำดับขั้นตอนกล่าวคือ ผู้อ่านต้องคงความรู้ที่ได้จากสิ่งที่อ่านโดยใช้อัตราความเร็วปกติในการอ่านที่เหมาะสมต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อได้ความรู้ เป็นต้น ซึ่งการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านต้องมีปฏิสัมพันธ์ ต้องใช้ประโยชน์จากความรู้เดิมด้านเนื้อหาและความรู้จากสิ่งที่กำลังอ่านต้องพยายามทำความเข้าใจ คือ มีความคาดหวังว่าจะต้องเข้าใจสิ่งที่ตนกำลังอ่านอยู่ ต้องมีความยืดหยุ่น คือ เลือกใช้กลวิธีการอ่านหลายชนิด

เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เช่น การปรับเปลี่ยนความเร็วในการอ่าน การอ่านข้าม การใช้ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง ภาพ และโครงสร้างของบทอ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์ในบทอ่านเป็นต้นและการที่จะเป็นผู้อ่านเก่งนั้นได้จากการใช้ความพยายามเป็นเวลานานและพัฒนาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทีละน้อย ดังนั้นจะเห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนใช้เวลา และแหล่งข้อมูลจำนวนมากในการพัฒนา (สุมิตรา พรรณกุลบดี 2535 : 20)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นยิ่งในการแสวงหาความรู้ โดยการอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องอ่านเร็ว อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย อ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์ พยายามทำความเข้าใจต้องมีความยืดหยุ่นซึ่งการฝึกทักษะการอ่านนั้นต้องเลือกใช้กลวิธีการอ่านหลายชนิด

ทักษะการเขียน

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น การเขียนนับได้ว่าเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนต้องใช้ความรู้ความสามารถหลายประการ ทั้งนี้เพราะความสามารถทางการเขียนจะต้องมีพื้นฐานในทักษะการฟัง การพูด และการอ่านมาก่อน นอกจากนี้ทักษะการเขียนยังเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล ม.ป.ป. : 42) จะสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนถูกจัดวางไว้ลำดับสุดท้ายของทักษะทั้งสี่ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ยากที่สุด ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมความคิด การลำดับเรียบเรียงความคิดหรือการเลือกสรรถ้อยคำถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความได้ตรงกับความต้องการแม้ว่าทักษะการเขียนจะมีความยากในตัวเองดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ก็จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนทักษะการเขียน เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมากช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้อื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาใช้ เช่น การจดบันทึกขณะฟังหรือการเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้การเขียนทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างมีระบบและสร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความนึกคิดและจินตนาการ ซึ่งมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทางภาษา(รัตนา มหากุศล 2539 : 163 –164)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สถาบันวิทยบริการ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามุ่งให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างต่อเนื่อง การศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารย่อมเป็นประโยชน์

ต่อครูผู้สอนภาษาในอันที่จะพัฒนาความสามารถของนักเรียนต่อไป ซึ่งผู้ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

ไฮมส์ (Hymes 1981 : 13 – 14, อ้างถึงใน สุมิตรา อังควัฒนกุล 2535 : 108 – 109) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์และได้เสนอองค์ประกอบเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or grammatical competence) อันได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมายในด้านทักษะการฟังจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะการพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องและสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านทักษะการอ่าน จะต้องรู้กลไกของการอ่านและสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และในด้านทักษะการเขียน จะต้องรู้กลไกในการเขียน คือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงประโยคและการใช้เรื่องสัมพันธ์ความ (Discourse markers) ตลอดจนการเขียนย่อเขียนในลักษณะต่าง ๆ ได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Socialistic compact) อันได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคมโดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic competence or strategic competence) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งทางคำพูด (Verbal) และไม่ใช้คำพูด (Non – verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น การพยายามอธิบายโดยใช้กริยาท่าทางประกอบ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2527 : 127) กล่าวถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามภาษาศาสตร์ (Linguistic competence) คือ ความสามารถในการสื่อความหมาย โดยอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ เช่น เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ รู้ว่าประโยคใดถูกหรือผิดไวยากรณ์ ผิดที่ใด และสามารถแก้ไขได้ถูกต้อง

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือ ความสามารถในการใช้รูปแบบของภาษา ทำเนียมภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับระเบียบสังคม บทบาท ฐานะ และวัฒนธรรมของผู้สื่อภาษาและรับภาษา

3. ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อการใช้ภาษา (Pragmatic competence) คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ การใช้กริยา ท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงในการสื่อความหมาย

วิลเลี่ยม (Williams 1979 : 18 – 19) ได้กล่าวไว้ว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยความรู้ 4 ประการ คือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

1. กฎเกณฑ์ทางด้านกลไกของภาษา (Mechanical rule) กฎเกณฑ์นี้ทำให้สามารถตัดสินใจได้ว่าคำพูดนั้นๆ ถูกหรือผิดไวยากรณ์และอยู่ในรูปแบบที่ดีหรือไม่

2. กฎเกณฑ์ในด้านความหมาย (Meaningful rule) กฎเกณฑ์นี้จะเชื่อมโยงคำพูดกับสถานการณ์ต่าง ๆ ฉะนั้นการเลือกใช้ศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดในการสื่อสารได้

3. ลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Personal relationship rule) กฎเกณฑ์นี้จะบอกได้ว่าผู้พูดสามารถใช้คำพูดและส่งสารด้วยวิธีการที่เหมาะสมหรือไม่ เกณฑ์วัดความสามารถดูจากการยอมรับของคนในสังคม

4. การยอมรับลักษณะที่ไม่ใช่ภาษา (Non – linguistic conversations) คือ การที่ผู้พูดมีการเคลื่อนไหวและวางตนเหมาะสมหรือไม่ เช่น การใช้ท่าทาง สายตา การแสดงสีหน้า เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสา คือ ความสามารถในการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและสถานการณ์การใช้โดยคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งในด้าน กาลเทศะ และบุคคลเป็นสำคัญ ประกอบด้วยทักษะทางภาษาที่สำคัญ 4 ทักษะมี คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้งสี่นี้มีความสัมพันธ์กันผู้ที่เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารนั้นประกอบด้วย ความรู้ด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ จุดมุ่งหมาย และวัฒนธรรมของสังคม ซึ่งต้องใช้ทั้งความรู้ด้านภาษาศาสตร์ อันได้แก่ เสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ และความสามารถในด้านกลวิธีการสื่อสารประกอบกันไป

เทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นแนวการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม เน้นการนำภาษาไปใช้จริงมากกว่าการเรียนหลักภาษาเพราะความสามารถในการสื่อสารไม่ได้อาศัยความรู้ทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ต้องใช้ความคล่องแคล่วในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนต้องมีความรู้ทั้งด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้น นอกจากการเรียนการสอนในรูปแบบภาษาหรือโครงสร้างของภาษาแล้วผู้เรียนต้องได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม โดยใช้กิจกรรม ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมเป็นหัวใจของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนสามารถใช้กิจกรรมนั้นแสดงออกทางภาษาโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียน (พยงค์ ขันธสิทธิ์ 2534 : 13, อ้างถึงใน อารีย์ สุวรรณทัศน์ 2540 : 12)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ลิทเติ้ลวูด (Littlewood 1995 : 20 – 42) แบ่งกิจกรรมการสื่อสารเป็น 2 ชนิด คือ

1. กิจกรรมที่จัดตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร(Functional Communicative Activities) กิจกรรมนี้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องหรือใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นจุดประสงค์หลักของกิจกรรมนี้ คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการสื่อสารหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนสามารถจะสื่อสารได้ทันทีเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นได้ดีเพียงใด

1.1 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด(sharing information with restricted cooperation) กิจกรรมนี้เป็นรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์อย่างง่าย ผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงส่วนหนึ่งและจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนหรือหาข้อมูลจากกันและกันด้วยการถามตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนซึ่งคำถามส่วนใหญ่จะเป็น Yes / No ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การค้นหาความเหมือนและความแตกต่างของภาพการเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

1.2 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง(sharing information with unrestricted cooperation) กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเช่นเดียวกันกับประเภทแรกแต่แตกต่างกันที่กิจกรรมแรกจำกัด

วิธีการให้ข้อมูลในขณะที่กิจกรรมนี้จะมีขอบข่ายของการสื่อสารกว้างขึ้นผู้เรียนที่ทราบข้อมูลจะให้ข้อมูลอย่างละเอียดกับผู้ที่ไม่มีข้อมูลทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่มีข่าวสารได้มีโอกาสทราบข้อมูลข่าวสารที่ตนไม่มีหรือไม่ทราบได้ง่ายขึ้น เช่น กิจกรรมการหาความแตกต่างจากกลุ่ม (discovering differences) กิจกรรมการบอกทิศทาง (following direction)

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล(sharing and processing information) เป้าหมายของกิจกรรมนี้คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลจริง ความสำเร็จของผู้เรียนอยู่ที่ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลของคนอื่น ๆ ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนไม่เพียงแต่แลกเปลี่ยนข้อมูลเท่านั้นแต่ต้องอภิปรายหรือ ประเมินข้อมูลในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ผู้เรียนจะไม่สามารถเดาสถานการณ์ได้ล่วงหน้าดังนั้นผู้เรียนจะต้องใช้ความพยายามในการสื่อสาร กิจกรรมนี้จะยึดหลักการถ่ายโอนข้อมูล ข้อมูลส่วนมากจะเป็นกิจกรรมการแก้ปัญหา ดังนั้นผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันหาข้อสรุปร่วมกันจึงจะแก้ปัญหาร่วมกันได้ เช่น การสร้างเรื่องใหม่โดยการลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องให้ถูกต้อง(reconstructing sequences)

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล(processing information)กิจกรรมประเภทนี้เน้นที่กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้เรียนแก้ปัญหาและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการสื่อสาร โดยการอภิปรายและการประเมินข้อมูล ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ (problem solving)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2. กิจกรรมที่จัดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม(Social Interaction Activities) นอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารแล้ว ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วยจากสภาพที่จำกัดในห้องเรียนผู้สอนควรใช้บทบาทสมมุติหรือสถานการณ์จำลองเพราะเป็นกิจกรรมที่มีบริบททางสังคมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การแสดงละคร เป็นต้น

จอห์นสัน (Johnson 1982 : 63 –75) ได้เสนอหลักในการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ คือ

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นหลักในการจัดกิจกรรมที่คำนึงถึงความสามารถในการเข้าใจและการถ่ายโอนข้อมูลเป็นสำคัญกิจกรรมลักษณะนี้มีจุดประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือถ่ายทอดให้ผู้อื่นรับรู้ได้ เช่น อ่านจดหมายแล้วกรอกแบบฟอร์ม หรือกรอกแบบฟอร์มแล้วนำข้อมูลมาเขียนจดหมาย ดูแผนที่แล้วเขียนบรรยายหรืออ่านข้อความบรรยายแล้ววาดแผนที่เป็นต้น

2. หลักการในการทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูล(Information Gap Principle)สิ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดการสื่อสาร คือ การที่ผู้รับสารไม่มีข้อมูลจริงจึงต้องแสวงหาข้อมูลที่ต้องการจากการพูดหรือเขียนของผู้อื่น การฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามหลักการนี้ ทำได้โดยให้นักเรียนคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่าง นักเรียนอีกคนหนึ่งมีข้อมูลที่นักเรียนคนแรกต้องการ แต่ในขณะเดียวกันตนเองยังขาดข้อมูลที่นักเรียนคนแรกมี นักเรียนทั้งสองจึงต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

3. หลักการถ่ายโอนและแลกเปลี่ยนข้อมูล (Jigsaw Principle) เป็นกิจกรรมที่ใช้ในการถ่ายโอนข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลประกอบกันเพื่อทำให้การสื่อสารสมบูรณ์โดยนักเรียนที่ทำกิจกรรมทั้งสองฝ่ายได้ใช้ทักษะอย่างเดียวกันในเวลาเดียวกัน และเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร เช่น นักเรียนคนหนึ่งเขียนจดหมายจากข้อมูลในแบบฟอร์มซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่สาม นักเรียนคนที่สองเขียนจดหมายจากแบบฟอร์มถึงบุคคลที่สี่เสร็จแล้วแลกเปลี่ยนจดหมายเพื่อนำข้อมูลในจดหมายที่ได้รับกรอกในแบบฟอร์ม

4. หลักการพึ่งพาอาศัยข้อมูล (The Task Dependency Principle) เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมฝึกทักษะในการรับสาร (Receptive Skill) บรรลุผล เพื่อให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อการใช้ภาษาของตน (Productive Skills) การพึ่งพาอาศัยข้อมูลจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องอาศัยข้อมูลจากการทำกิจกรรมที่หนึ่งเพื่อทำกิจกรรมที่สอง ซึ่งกิจกรรมที่สองจะสำเร็จและถูกต้องได้ก็ต่อเมื่อกิจกรรมที่หนึ่งถูกต้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

5. หลักการตรวจสอบข้อมูล (The Correction for Content Principle) หลักการนี้ต้องการตรวจสอบว่าข้อมูลที่สื่อสารกันนั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากหลักการข้างต้น(Task Dependency)คือเมื่อนักเรียนทำกิจกรรมตามข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อนแล้วยังไม่บรรลุเป้าหมายนักเรียนจะต้องตรวจสอบดูว่าการให้ข้อมูลผิดพลาดที่ใดและแก้ไขให้ถูกต้อง

เฟสแทก (Festag 1990 : 42) กล่าวว่าในการสอนเพื่อการสื่อสารและให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ครูจะต้องมีขั้นตอนในการทำกิจกรรมการสอนดังนี้ คือ

1. สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนโดยการบอกจุดประสงค์ของบทเรียนแล้วชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนกับชีวิตจริงของผู้เรียน

2. สร้างความมั่นใจให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะสามารถแก้ปัญหาได้ ครูอาจจะแนะแนวคิดหรือใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยในการทำกิจกรรม นักเรียนจะรู้สึกว่าครูเอาใจใส่และสามารถนำพาไปสู่ความสำเร็จและเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในการสื่อสาร

3. ในการทำกิจกรรมครูอาจจะใช้คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมนำนักเรียนครูอาจจะทบทวนคำศัพท์หรือสอนคำศัพท์ใหม่หรือวลีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ครูอาจให้นักเรียนฝึกการทำกิจกรรมต่าง ๆ

4. ครูส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกทางภาษา เช่น การพูดในการแสดงบทบาทสมมติ ครูและนักเรียนประเมินผลการทำกิจกรรมร่วมกัน

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง

พอลสตัน และฮาวเวิร์ด (Paulston and Howard 1978 : 131 – 132) ได้เสนอแนะการฝึกทักษะการฟังไว้ว่าควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยข้อความหรือเรื่องราวที่ฟังควรเป็นข้อความที่ใช้อัตราเร็วปกติ เปิดโอกาสให้ผู้ฟังฟังซ้ำตามความยาว ความยากง่ายของเรื่องที่ฟังและตามความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งมีการทำแบบฝึกหัดการฟังด้วย ผู้สอนควรให้คำติชมแก่ผู้เรียน และเฉลยคำตอบหรือให้ผู้เรียนได้แก้ไขคำตอบที่ผิดด้วยตนเอง

กิจกรรมสำหรับทักษะการฟังนี้ อาจจะประกอบด้วยการฟังคำสั่ง ฟังการอธิบายภาพเหตุการณ์ การฟังคำถามจากเพื่อนหรือฟังเพื่อนสรุปเรื่องเล่าต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ การฟังคำบรรยายหรือฟังเพลงจากเทปบันทึกเสียง การดูภาพยนตร์จากโปรแกรมรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ การเล่นเกมภาษาอังกฤษ เป็นต้น (Finocchiaro and Brumfit 1983 : 138 - 139)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วาแล็ต(Valette 1972 : 138 -159) ได้เสนอวิธีการสอนทักษะการฟังภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียนดังนี้ คือ

1. ฝึกให้นักเรียนเข้าใจคำเดี่ยว ๆ ในภาษาเสียก่อน โดยจะฝึกเป็นคำเดียวโดด ๆ หรือจะฝึกให้ประโยคก็ได้ สิ่งที่ควรฝึกก็คือ ตัวเลขต่าง ๆ และคำศัพท์ใหม่ ๆ

2. ฝึกให้นักเรียนสามารถที่เข้าใจประโยคได้ โดยครูสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นทำตามให้เร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ หรือให้นักเรียนออกมาเขียนภาพบนกระดาน โดยให้ฟังคำสั่งเป็นภาษาต่างประเทศสั้น ๆ ก่อน และฟังคำที่ยาวขึ้นเป็นลำดับ

3. ฝึกให้นักเรียนฟังรายละเอียดเกี่ยวกับไวยากรณ์ในประโยค เช่น คำคุณศัพท์ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำกริยา ฯลฯ

4. ฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังภาษาต่างประเทศหลาย ๆ แบบ เช่น ฟังจากวิทยุ เครื่องบันทึกเสียง ฟังการเล่าเรื่องที่เป็นภาษาต่างประเทศ

5. ฝึกให้นักเรียนฟังเนื้อความสั้น ๆ จากเครื่องบันทึกเสียงเมื่อนักเรียนฟังแล้วให้ตั้งชื่อเรื่องของข้อความนั้นแล้วบอกว่าคำจำกัดความนั้นหมายถึงอะไร

6. ฝึกให้ฟังเกี่ยวกับสำนวนที่ใช้พูดกันอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งลักษณะของการพูด เช่น การรวมคำ และการที่เสียงขาดหายไปเวลาพูด โดยการให้นักเรียนฟังเสียงที่พูดอย่างเร็วและฟังเสียงที่พูดภาษาแตกต่างกันไปตามท้องที่ต่างๆ เช่น ฟังเสียงเจ้าของภาษาที่มาจากท้องถิ่นต่างๆ และดูภาพยนตร์ต่างประเทศ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2524 : 54 -55) ได้แบ่งการสอนทักษะการฟังออกเป็นลักษณะคือ

1. การฟังเนื้อหาเฉพาะอย่าง (Selected Listening) เป็นการฝึกในเบื้องต้นที่ต้องอาศัยบทเรียนซึ่งเรียบเรียงขึ้นเพื่อการฝึกเฉพาะเรื่องในแต่ละครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องแต่ละตอนให้ถ่องแท้เป็นการป้องกันการสับสน

2. การฟังเพื่อความเข้าใจ(Listening comprehension) หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนฟังบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง คำศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่หรือที่เคยเรียนมาแล้ววัตถุประสงค์ของการสอนส่วนนี้เป็นไปเพื่อให้นักเรียนฟังและหาความเข้าใจจากภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงจึงควรให้เจ้าของภาษาเป็นผู้อ่านบทเรียนนั้น ๆ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

วีณา จัณทนาโกเมษ (2530 : 107 -112) ได้เสนอแนะว่าในการสอนทักษะฟังผู้สอนควรจะสอนสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนควรจะเน้นให้ผู้เรียนเห็นว่า ผู้เรียนสามารถที่จะเดาสิ่งที่พูด พูดค้างอยู่ได้ โดยผู้ฟังต้องสังเกตว่าคำพูดที่พูดค้างอยู่นั้นเป็นส่วนหนึ่งของสุภาษิตและคำพังเพยหรือไม่หรือมีคำเชื่อมอะไรบ้างหรือไม่ นอกจากนั้นผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ทักษะการคาดการณ์ล่วงหน้าในการฟัง (Predictive Skills) โดยจัดให้มีแบบฝึกหัดเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัวและรู้ว่าสิ่งที่จะฟังนั้นมีขอบเขตกว้าง ๆ อย่างไร

2. ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเลือกที่จะฟัง(Extracting Specific Information)เพื่อค้นหาคำตอบหนึ่งโดยไม่ต้องสนใจที่จะฟังเนื้อความอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำตอบ โดยผู้สอนจะต้องบอกจุดประสงค์ของการฟัง (Reason for Listening) แต่ละครั้งให้ผู้เรียนรู้ก่อนที่จะเปิดเทปให้ผู้เรียนฟังหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนฟังเทปเพื่อหาคำตอบตามที่ต้องการ

3. ฝึกให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง(Getting the General Picture)โดยเน้นให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียนเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักอยู่เสมอในขณะที่ฟังบทเรียนว่าส่วนใดที่เป็นภาษาพูดที่จะต้องฟังข้ามไปไม่ว่าจะเป็นการพูดวกวน พูดนอกเรื่อง หรือรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ ซึ่งเป็นส่วนที่ไม่มีความสำคัญต่อ

เนื้อหาของสิ่งที่ฟัง

4. ฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถที่จะใช้เนื้อหาความข้างเคียง (Context)ช่วยในการเดาความหมายของคำหรือข้อความที่ผู้เรียนไม่รู้จัก(Deducting Meaning From Context) ไม่ว่าจะเป็นการใช้เนื้อหาความที่นำมาก่อนหรือเนื้อความที่ตามหลังคำนั้น ๆ มาก็ได้ ทั้งนี้รวมถึงการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่อยู่ใกล้เคียงกับคำหรือข้อความนั้น ๆ ด้วย

5. ช่วยผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับบทสนทนาหรือเนื้อหาที่จะได้ฟังว่าเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ใดหรือเป็นการพูดของใคร(Contextual Knowledge) โดยผู้สอนอาจจะใช้รูปภาพหรือให้ผู้เรียนช่วยกันคิด และถกเถียงกันถึงประเด็นเหล่านี้ รวมทั้งฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะสังเกตความรู้สึก อารมณ์ ความคิด และทัศนคติของผู้พูดด้วย

6. จัดหาอุปกรณ์หรือสื่อทางต่าง ๆ ที่ช่วยในการฟังของผู้เรียน (Visual help) ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ ภาพนิ่ง ตาราง แผนที่ แผนภูมิ หรือแผ่นใส มากกว่าจะเป็นการใช้เล่นเทปแต่เพียงอย่างเดียว

การสอนและการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 54-55) กล่าวว่า สิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนทักษะการฟัง – พูด มีดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในด้านการออกเสียง การเลือกความหมายและกฎไวยากรณ์ของภาษา และสามารถนำสิ่งที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะทางภาษาและมีทักษะทางการสื่อสาร

2. ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น ควรเน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการก่อนบทสนทนาที่เป็นทางการ ควรเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาจริง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถชี้ให้เห็นกฎการพูดได้ คือ รู้จักว่าบทสนทนานี้ใครเป็นคนพูด พูดเรื่องอะไร ที่ไหน อย่างไร

3. บรรยากาศในการสอนทักษะการฟัง – พูด ควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจและไม่กระดากอายที่จะพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 ก : 167) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทักษะนี้เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นด้วย ดังนั้นการฝึกฝนทักษะการพูดจึงต้องใช้เวลานานในการฝึก ไม่ใช่เกิดจากการจดจำ จึงได้มีผู้เสนอขั้นตอนการสอนและจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดไว้ดังนี้

สกอตต์ (Scott 1981 : 70) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและจัดกิจกรรมต่าง ๆไว้ 3 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์โดยผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์โดยผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนจะต้องเรียน

2. ขั้นเสนอเนื้อหา ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาในรูปบริบท ต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด จะต้องขึ้นอยู่กับบริบทว่าผู้พูดเป็นใคร ผู้สนทนาเป็นใคร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่จะพูด

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน หลังจากการนำเสนอควรให้ผู้พูดได้ฝึกปฏิบัติทันทีและควรส่งเสริมให้ผู้พูดได้มีโอกาสฟังสำนวนและสำเนียงการใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงตลอดจนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

กิจกรรมในการสอนทักษะการพูด อาจเลือกให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน อาทิ การตอบคำถามของครูและเพื่อนในชั้นเรียน การบอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง การถามตอบคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียนกับครูหรือเพื่อน การบอกลักษณะวัตถุหรือสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ การเล่าประสบการณ์โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ การรายงานเรื่องราวตามหัวข้อที่กำหนด การสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จัดขึ้นการเล่นเกมทางภาษา การโต้วาที อภิปรายและแสดงความคิดเห็น การฝึกสนทนาทางโทรศัพท์ การรายงานข่าวตลอดจนการแสดงบทบาทสมมุติเป็นต้น(Finocchiaro and Brumfit 1983 : 141)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

การจะพัฒนาการสอนอ่านให้เป็นไปตามขั้นตอนดังกล่าว จึงต้องอาศัยวิธีการสอนและกิจกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพดำเนินการพัฒนาการอ่าน โดยมีผู้กล่าวถึงแนวการจัดกิจกรรมการสอนและยุทธวิธีในการสอนการอ่านไว้ดังนี้

การสอนและการจัดกิจกรรมทักษะการอ่าน

มิลเลอร์และเพอร์คินส์ (Miller and Perkins 1990 : 87) ได้สรุปข้อชี้แนะเกี่ยวกับการสอนทักษะและกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ควรเริ่มที่ทักษะง่าย ๆ ก่อนแล้วจึงเพิ่มความซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ
2. อธิบายแต่ละทักษะอย่างชัดเจนและละเอียด
3. มีการสาธิตให้เห็นถึงทักษะการอ่านนั้น ๆ
4. ต้องแน่ใจว่าให้โอกาสนักเรียนได้ตรวจสอบแก้ไขตนเอง
5. ต้องแน่ใจว่าภาระงานที่ให้ทำนั้นไม่เป็นสิ่งที่คลุมเคลือสำหรับนักเรียน
6. ต้องให้มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อนักเรียนจะได้สะสมความคิดและประสบการณ์

7. สร้างมโนทัศน์ใหม่ให้นักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องหรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย

8. ให้นักเรียนได้บูรณาการความคิดใหม่เข้ากับความรู้เดิม

การ์ดอน (Gordon 1985 : 73 – 74) ได้เสนอหลักในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้เช่นกันดังนี้

1. ครูควรมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้นักเรียนอ่านได้อย่างคล่องแคล่วแทนที่จะคอยควบคุมเฉพาะในเรื่องของความถูกต้องแต่เพียงอย่างเดียว

2. ครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการตีความ โดยการฝึกทำความเข้าใจหน่วยความหมายที่ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จากคำ เป็นหน่วยคำ เป็นประโยค เป็นข้อความ และขั้นฝึกทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน เป็นต้น

3. ครูควรแยกโครงสร้างภาษาที่ยาก อันอาจจะทำให้เกิดปัญหายุ่งยากขณะที่อ่านออกมาอธิบายก่อนที่จะมอบหมายให้นักเรียนอ่านเรื่อง

4. เนื่องจากความรู้พื้นฐานของนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ครูจึงมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือสอนให้นักเรียนรู้จักช่วยตัวเองในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

5. การจัดการเรียนรู้ไม่ควรจัดให้เป็นระบบแข่งขันแต่ควรเป็นระบบร่วมมือกันมากกว่า

6. ก่อนอ่านครูต้องมั่นใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์ของการอ่านเป็นอย่างดี

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

กิจกรรมการเขียนเป็นการนำความรู้ที่เรียนมาใช้โดยเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ ซึ่ง สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 ข : 185 – 194) กล่าวถึงการสอนทักษะการเขียนว่าประกอบด้วย

1. กำหนดขอบข่ายการเขียน (Controlled Writing) ซึ่งผู้สอนคิดเลือกรูปแบบและเนื้อหาการเขียนสำหรับผู้เรียน เช่น การเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ การเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ การกรอกแบบฟอร์มหรือข้อมูลส่วนตัวเป็นต้น

2. การชี้แนะแนวทางให้เขียน(Guided Writing) เป็นการให้คำแนะนำ ในการเขียนข้อความหรือเรื่องสั้น ๆ ให้อิสระแก่ผู้เขียน เช่น การให้ดูภาพ และเขียนเล่าเรื่องตามภาพ หรือบรรยายภาพ

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นการเขียนที่ผู้เรียนสามารถใช้ลีลาการเขียนของตนเองอย่างอิสระ ผู้สอนเพียงแต่กำหนดหัวเรื่อง

รายมส์ (Raimes 1987 : 36 – 40) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ของการสอนการเขียนไว้ดังนี้

1. เขียนเพื่อเป็นการเสริมแรง (Writing for Reinforcement) เป็นการฝึกให้นักเรียนเขียนเพื่อเป็นการย้ำสิ่งที่เรียนไปแล้ว การเขียนแบบนี้เป็นการฝึกรูปแบบของภาษา ฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เช่นให้นักเรียนลอกประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ให้เติมคำลงในประโยคให้สมบูรณ์หรือให้เขียนประโยคใหม่ เปลี่ยนประโยคจากบอกเล่าเป็นปฏิเสธ เป็นต้น

2. เขียนเพื่อเป็นการฝึกฝน (Writing for training) การเขียนแบบนี้คล้ายการเขียนเพื่อเสริมแรง แต่ต่างกันที่การเขียนแบบนี้ไม่จำกัดแต่เฉพาะการฝึกในเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้ว การเขียนแบบนี้นักเรียนจะเขียนในระดับข้อความซึ่งยาวกว่าประโยค แต่จะเขียนภายในขอบเขตที่ครูกำหนดไว้ให้ ตัวอย่างการเขียนแบบนี้ ได้แก่ การรวมประโยค (Sentence combining) การเขียนเรียงความแบบควบคุม (Controlled composition)

3. เขียนเพื่อเป็นการเลียนแบบ (Writing for imitation) เป็นการเขียนโดยครูผู้สอนภาษาที่สองใช้วิธีให้แบบอย่างของเนื้อหาหรือรูปแบบ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคุ้นเคยกับรูปแบบของการใช้คำ และการเรียบเรียงถ้อยคำ เช่น ให้นักเรียนฟังเรื่องแล้วเขียน หรือให้นักเรียนเขียนเรียงความตามที่ครูแนะนำให้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

4. เขียนเพื่อการสื่อสาร(Writing for communication)เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษเน้นที่การสื่อความหมาย ครูผู้สอนเขียนจึงเปลี่ยนจากการเน้นที่ความถูกต้องและรูปแบบมาให้ความสำคัญกับจุดประสงค์ของผู้เขียน และผู้อ่านงานเขียน ตัวอย่างการเขียนแบบนี้ ได้แก่ การที่ครูกำหนดสถานการณ์ บอกเนื้อหา และจุดประสงค์ให้นักเรียนเขียนเพื่อสื่อความหมายให้อีกคนหนึ่งเข้าใจ เช่น ให้นักเรียนเขียนลักษณะการกระทำบางอย่างให้อีกคนหนึ่งอ่านและวาดผังตาม

5. เขียนเพื่อฝึกความคล่องแคล่ว (Writing for fluency) ในการสอนไม่ว่าครูผู้สอนจะมุ่งที่ความคล่องแคล่วหรือความถูกต้องในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันมานานแล้วก็ตามแต่จุดมุ่งหมายของการฝึกให้นักเรียนเขียนก็เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่ว เช่น การเขียนร่าง

6. การเขียนเพื่อการเรียน (Writing for learning) การเขียนเพื่อการเรียนจะครอบคลุมจุดมุ่งหมายทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว การเขียนเพื่อการเรียน เน้นที่เนื้อหาไม่ใช่ไวยากรณ์หรือรูปแบบ การเขียนแบบนี้ได้แก่ การเขียนเรื่อง เขียนตอบคำถาม เขียนย่อเรื่องที่อ่าน

พินคาส์ (Pincas 1982 : 2 – 4) กล่าวว่า การสอนเขียนควรจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. ขอบข่ายของการสอนเขียนจะต้องกว้าง มีการฝึกให้นักเรียนได้เขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เช่น การเขียนบันทึกส่วนตัว เขียนจดหมาย เขียนป้ายประกาศโฆษณา เป็นต้น ไม่ใช่จะฝึกให้นักเรียนเขียนแต่เรียงความตามที่เคยสอนกันมา

2. ควรจะเป็นการเขียนเพื่อการสื่อสารที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

3. การสอนเขียนควรมุ่งที่จะฝึกทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการเขียน เช่น การสร้างประโยคการใช้คำเชื่อมถ้อยคำ การเสนอความคิด การใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน

วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปที่เป็นที่รู้จักมีอยู่หลายรูปแบบ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2524) ดังเช่น

1. วิธีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Method)
2. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar - translation Method)
3. วิธีสอนแบบตรง (Direct Method)
4. วิธีสอนแบบฟัง – พูด (Aural – Oral Method)
5. วิธีสอนแบบเอตักภาพ (Individualized Instruction)
6. วิธีสอนแบบผสมผสาน (Integrate Method)
7. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา(Concentrated Language Encounters)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ซึ่งแต่ละวิธีการสอนก็มีวิธีการ ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนั้นแล้วแต่ละวิธีต่างก็มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันด้วยเช่นกันดังจะกล่าวรายละเอียดถึงวิธีการสอนข้อดีและข้อเสียของแต่ละวิธีการต่อไปดังนี้

1. วิธีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Method)

วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมชาตินี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพบปะ คลุกคลีกับเจ้าของภาษาโดยตรง โดยใช้วิธีพูดเป็นหลัก ผู้สอนจะเน้นเรื่อง คำศัพท์มากโดยถือว่าการเรียนภาษานั้นคือการเรียนคำศัพท์ ถ้านักเรียนรู้จักคำศัพท์มากก็ถือว่านักเรียนผู้นั้นรู้ภาษาได้ ส่วนการเรียนไวยากรณ์นั้นเป็นการให้คำจำกัดความและกฎเกณฑ์ เนื้อเรื่องที่ใช้สอนจะนำมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในในขณะนั้นเป็นเกณฑ์ เช่น วันนี้อากาศขมุกขมัว ฝนกำลังจะตก ครูก็มักจะคุยกับนักเรียนเรื่องฝน หรืออาจจะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนในขณะนั้น การสอนด้วยวิธีนี้ถ้าครูมีสามารถนักเรียนจะเรียนภาษาใหม่ได้อย่างรวดเร็ว

ข้อดีของวิธีสอนแบบธรรมชาติ ได้แก่

1. ผู้เรียนได้คลุกคลีกับเจ้าของภาษาซึ่งมีส่วนในการส่งเสริมด้านการพูด
2. ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้

ข้อเสียของวิธีสอนแบบธรรมชาติ ได้แก่

1. เป็นวิธีสอนที่ต้องลงทุนมาก เพราะต้องใช้ครูที่เป็นเจ้าของภาษาที่แท้จริงมาทำการสอนภาษา

2. ครูมักจะเป็นผู้พูดเสียเองเป็นส่วนมาก ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกและเมื่อมีการฝึกพูดจริง อาจพูดผิดไวยากรณ์ เพราะครูผู้สอนจะถือหลักว่าพูดพอให้เข้าใจได้เท่านั้นไม่ต้องถูกต้องทั้งหมดก็ใช้ได้

3. เนื่องจากการสอนไม่ได้เน้นโครงสร้างของภาษา ไม่มีการคัดเลือกรูปแบบประโยคมาสอนตามลำดับ และไม่มีการย้ำรูปแบบประโยคแบบใดรูปแบบหนึ่งในการฝึก นักเรียนจึงไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

2. **วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล** (Grammar Translation Method)

วิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีสอนแบบเก่าที่สุด ซึ่งมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยที่ชาวยุโรปเรียนภาษาลาตินและกรีก เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในประเทศไทยนานที่สุด นับตั้งแต่เริ่มมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นต้นมา แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าใครเป็นผู้เริ่มใช้วิธีสอนแบบนี้ ซึ่งต่อมาได้มีผู้นำเอาวิธีสอนนี้มาใช้สอนภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน และอังกฤษ การสอนตามวิธีนี้มาจากแนวคิดที่ว่าภาษามีกฎเกณฑ์ มีระบบระเบียบ คนจะใช้ภาษาได้ต้องเข้าใจภาษาได้ถูกต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ และระเบียบในภาษานั้น ๆ ได้ ดังนั้นการสอนด้วยวิธีนี้จึงเน้นเรื่องกฎเกณฑ์การใช้ภาษาและใช้วิธีการแปลเป็นหลัก โดยถือว่าภาษาประกอบด้วยคำเป็นจำนวนมากที่มีความมายตรงกับคำในภาษาอื่น

ข้อดีของวิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล ได้แก่

1. ใช้ทดสอบความเข้าใจเรื่องที่เรียนมาแล้ว

2. เหมาะสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาในระยะเริ่มแรกซึ่งยังไม่รู้ระบบเสียง โครงสร้าง และความหมาย

ข้อเสียของวิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล ได้แก่

1. นักเรียนไม่ได้เรียนตามธรรมชาติของภาษา ไม่มีโอกาสฝึกพูด ดังนั้นนักเรียนจะพูดไม่ได้ ถ้าพูดได้ก็ไม่คล่อง

2. การสอนศัพท์ จะสอนด้วยการแปลและในการสอนศัพท์แต่ละครั้งมีเป็นจำนวนมากนักเรียนนำไปใช้จริงในการแต่งประโยคไม่ได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

3. การสอนไวยากรณ์ นักเรียนไม่สามารถสร้างประโยคเองได้ เพราะนักเรียนเรียนด้วยการแปล

4. การสอนเขียนนักเรียนจะไม่มีความแม่นยำในการแต่งประโยค การเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง เพราะต้องแปลเป็นภาษาไทยก่อนซึ่งการแปลเป็นภาษาไทยก่อนจะทำให้การเรียงคำในประโยคไม่ถูกต้อง เพราะลักษณะโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

3. วิธีสอนแบบตรง (Direct Method)

ในช่วงปี ค.ศ. 1850 – 1990 การสอนภาษาต่างประเทศในยุโรปได้มีการปรับปรุงวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล เพื่อให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้น วิธีสอนแบบตรงเป็นวิธีสอนที่ได้ใช้ภาษา นักเรียนและครูพูดภาษาต่างประเทศตลอดเวลา โดยใช้สิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ความหมาย เช่น อุปกรณ์ ของจริง การแสดงท่าทาง การแสดงละคร การสาธิต การสอนแบบนี้ไม่เน้นการจำกฎเกณฑ์แต่มุ่งเน้นด้านการฟัง การออกเสียงและการพูดเป็นสำคัญ นักเรียนจะได้รับการฝึกในด้านทักษะการฟัง เลียนแบบและพูดจนกระทั่งมีความสามารถใช้ประโยคต่าง ๆ ได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งการสอนแบบนี้มุ่งเน้นที่การพูดอย่างเดียวแต่ไม่ได้ระมัดระวังในเรื่องโครงสร้างของประโยค การดำเนินการสอนต้องเป็นไปตามลำดับความยากง่าย ครูที่ใช้วิธีสอนแบบนี้มักไม่สอนไวยากรณ์ เพราะคิดว่าการเรียนไวยากรณ์ไม่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษได้ผลซึ่งตามความจริงแล้วการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นจะเรียนได้สำเร็จและง่ายเข้าถ้าผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของภาษาที่ตนเรียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

ข้อดีของการสอนแบบตรง ได้แก่

1. นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูด

2. ครูผู้สอนใช้กิริยาท่าทางและอุปกรณ์ในการสอน ตลอดจนสื่อต่าง ๆ เข้าช่วยซึ่งจะทำให้นักเรียนกระตือรือร้นและบทเรียนไม่น่าเบื่อ

3. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ข้อเสียของการสอนแบบตรง ได้แก่

1. มุ่งเน้นการพูดเพียงกลุ่มเดียว

2. จะต้องใช้ครูที่พูดภาษาต่างประเทศได้คล่องแคล่ว ซึ่งหาได้ค่อนข้างยาก

3. ไม่คำนึงถึงไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา

4. เสียเวลามากเกินไปในการสอนศัพท์โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม ซึ่งเป็นการยากสำหรับผู้สอนที่จะสื่อช่วยในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง และผู้เรียนจะได้ความหมายไม่ตรงนัก

5. ให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ เองซึ่งอาจผิดพลาดได้

6. จะต้องใช้สอนกับนักเรียนที่มีจำนวนไม่มากจนเกินไปและมีเวลาฝึกจึงจะได้ผล

4. วิธีสอนแบบฟัง – พูด (Aural – Oral Method)

วิธีสอนแบบฟัง – พูด เป็นวิธีสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎีว่า ภาษาในโลกย่อมมีระบบ เสียง โครงสร้าง(ไวยากรณ์) และความหมายเป็นของตนเองโดยเฉพาะ วิธีสอนแบบนี้มีชื่อเรียกหลากหลายชื่อ ได้แก่ Oral Lingual Method หรือ Oral Linguistic Method และ Audio Lingual วิธีการสอนแบบฟัง – พูด เริ่มขึ้นในระยะแรกของสงครามโลกครั้งที่ 2 จากความจำเป็นที่ทหารจะต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เข้าใจและพูดภาษาของเจ้าของภาษาท้องถิ่นได้โดยใช้สำเนียงที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด การสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีนี้ ถือว่าเป็นการสอนที่ใช้เป็นรากฐานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการอ่านและการเขียน และการเรียนภาษาต่างประเทศจะง่ายขึ้นอย่างมาก เมื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาพูดก่อน

ข้อดีของการสอนแบบฟัง – พูด ได้แก่

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. สอนตามหลักธรรมชาติของภาษา

2. ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจภาษาได้เร็วขึ้น เป็นการประหยัดเวลา

3. การสอนจะช่วยให้นักเรียนพอใจและสนุกสนาน เพราะนักเรียนจะได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตลอดเวลา ทำให้บทเรียนไม่น่าเบื่อหน่าย

4. นักเรียนมีความมั่นใจว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้อง

5. บทเรียนเริ่มจากเรื่องง่ายไปหาเรื่องยาก ทำให้นักเรียนเรียนอย่างสบายใจ

6. นักเรียมองเห็นผลที่จะได้รับปลายทางว่า เมื่อเรียนไปแล้วสามารถนำเอาไปพูด อ่านหนังสือภาษาอังกฤษรู้เรื่อง และเขียนได้

ข้อเสียของการสอนแบบฟัง – พูด ได้แก่

1. การสอนเน้นที่การแสดงออกเพียงด้านเดียว ไม่เน้นในด้านการเรียนรู้ความหมายเป็นอันดับแรก

2. นักเรียนไม่สามารถสร้างประโยคได้ เพราะนักเรียนเรียนโดยวิธีการเลียนแบบเป็นส่วนใหญ่ ความรู้ความสามารถจึงอยู่ในลักษณะจำกัด

3. ครูจะต้องเตรียมการสอนอย่างละเอียดและอุปกรณ์ประกอบการสอนต้องใช้มาก

5. **วิธีสอนแบบเอตักภาพ** (Individualized Instruction)

วิธีสอนแบบเอกัตภาพ ได้เริ่มแพร่หลายมาตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา เป็นการสอนที่จัดขึ้นเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน ซึ่งถือว่าทุกคนมีความสามารถไม่เท่ากัน

การจัดการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพนั้น ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนและดำเนินการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำและใช้กิจกรรมเป็นศูนย์การเรียน มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพของตนเอง

ข้อดีของการสอนแบบเอกัตภาพ ได้แก่

1. ใช้แก้ปัญหานักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันได้

2. นักเรียนได้รับการฝึกภาษาอย่างทั่วถึงกัน เพราะแต่ละกลุ่มเป็นกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกไม่มากนัก

3. นักเรียนอ่อนไม่รู้สึกเป็นปมด้อยในการเรียน เพราะได้เรียนตามความสามารถของตนและเป็นการแข่งขันกับตนเองมากกว่า

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

4. นักเรียนที่เรียนเก่งจะไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการที่จะต้องรอนักเรียนที่เรียนช้า เพราะมีโอกาสที่จะเลือกกิจกรรมได้หลายประเภท ตามความสนใจของแต่ละคน

5. เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการให้และการรับ รู้จักช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้น เป็นการฝึกนิสัยในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสียของการสอนแบบเอกัตภาพ ได้แก่

1. ถ้านักเรียนหลายคนในห้องเรียนจะต้องอาศัยครูหลายคนจึงจะดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

2. จะต้องอบรมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีระเบียบวินัยและนักเรียนจะต้องทำงานได้เองตามลำพังโดยไม่มีใครบังคับ

6. **วิธีสอนแบบผสมผสาน** (Intergrate Method)

วิธีสอนภาษาต่างประเทศ มีแนวโน้มที่จะสอนแบบผสมผสานมากขึ้นเพราะวิธีสอนแบบนี้เป็นการเลือกข้อดีของวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาผสมผสานกัน การสอนของครูคนหนึ่งอาจใช้หลาย ๆ แบบ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพห้องเรียน จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา ผู้ที่จะใช้วิธีสอนแบบนี้จะต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ในวิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นอย่างดี และสามารถเลือกวิธีสอนมาใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

ข้อดีของการสอนแบบผสมผสาน ได้แก่

1. สามารถเลือกวิธีสอนมาใช้ได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

2. การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ข้อเสียของการสอนแบบผสมผสาน ได้แก่

1. ครูผู้สอนบางคนไม่มีความรอบรู้ในวิธีสอนแบบต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย

7. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (Concentrated Language Encounters)

การสอนแบบนี้เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากความหมายของภาษาก่อนที่จะเรียนรู้ถึงองค์ประกอบย่อยทางภาษา การสอนจะเริ่มต้นจากทักษะด้านการอ่าน เมื่อฟังเรื่องที่ครูอ่านแล้ว นักเรียนจะต้องเล่าเรื่องย้อนกลับ ลำดับเรื่องใหม่ สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมุติ จากนั้นนักเรียนช่วยกันเขียนเรื่อง ทำหนังสือเล่มใหญ่ เล่นเกม และทำกิจกรรมเสริมทางภาษา

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีพื้นฐานมาจากแนวทฤษฎีการสอนภาษาจากหลาย ๆ ทฤษฎีด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีหลัก ๆ 3 ทฤษฎีด้วยกัน คือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach)

2. ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach)

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ ว่าการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด

ด้วยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา

ข้อดีของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ได้แก่

1. ผู้เรียนจะรักการอ่านมากขึ้น เพราะได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านก่อนทักษะอื่น ๆ

2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

3. เป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานมีการวางแผนร่วมกันและฝึกการใช้ประชาธิปไตยในกลุ่ม

ข้อเสียของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ได้แก่

1. ใช้เวลาในการสอนแต่ละขั้นตอนค่อนข้างมาก
2. ครูต้องเสียสละเวลาในการทำอุปกรณ์ และใช้อุปกรณ์จำนวนมาก

จากที่กล่าวมาพบว่าในการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป เช่น การสอนแบบธรรมชาติที่มุ่งเน้นการฝึกภาษากับเจ้าของภาษา การสอนแบบไวยากรณ์ และการแปลที่เน้นเรื่องกฎเกณฑ์การใช้ภาษาและวิธีการแปลเป็นหลัก การสอนแบบตรงที่เน้นการสอนพูดโดยฝึกให้นักเรียนฟัง และออกเสียงตามเป็นการสอนแบบการเลียนแบบเช่นเดียวกับการสอนแบบฟัง พูด ที่เน้นการสอนเลียนสำเนียงของเจ้าของภาษาให้มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการสอนแบบเอกัตภาพที่สอนโดยเน้นความแตกต่างของบุคคล ใช้กิจกรรมการสอนแบบศูนย์การเรียน อีกทั้งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่เน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และยังมีการสอนแบบผสมผสานซึ่งเป็นการสอนโดยพยายามเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน แต่จากที่กล่าวมาแล้วแต่ละวิธีต่างก็มีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันออกไปซึ่งได้กล่าวตามรายละเอียดไว้ข้างต้นแล้ว

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้สอนสามารถเลือกใช้เทคนิคการประเมินทางภาษาหลาย ๆ รูปแบบ ในการรวบรวมข้อมูลความสามารถของผู้เรียนที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแตกต่างกันไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่จัดลำดับตามลักษณะความยากง่าย จากแบบจำกัดคำตอบ ไปสู่แบบที่สามารถตอบได้อย่างอิสระตามลักษณะของเครื่องมือที่ต้องกำหนดไปในทิศทางเดียวกันดังแผนภูมิที่ปรับจากคริสทิน (Christine Tagliante 1991, อ้างถึงใน กรมวิชาการ 2546 : 246 – 248)

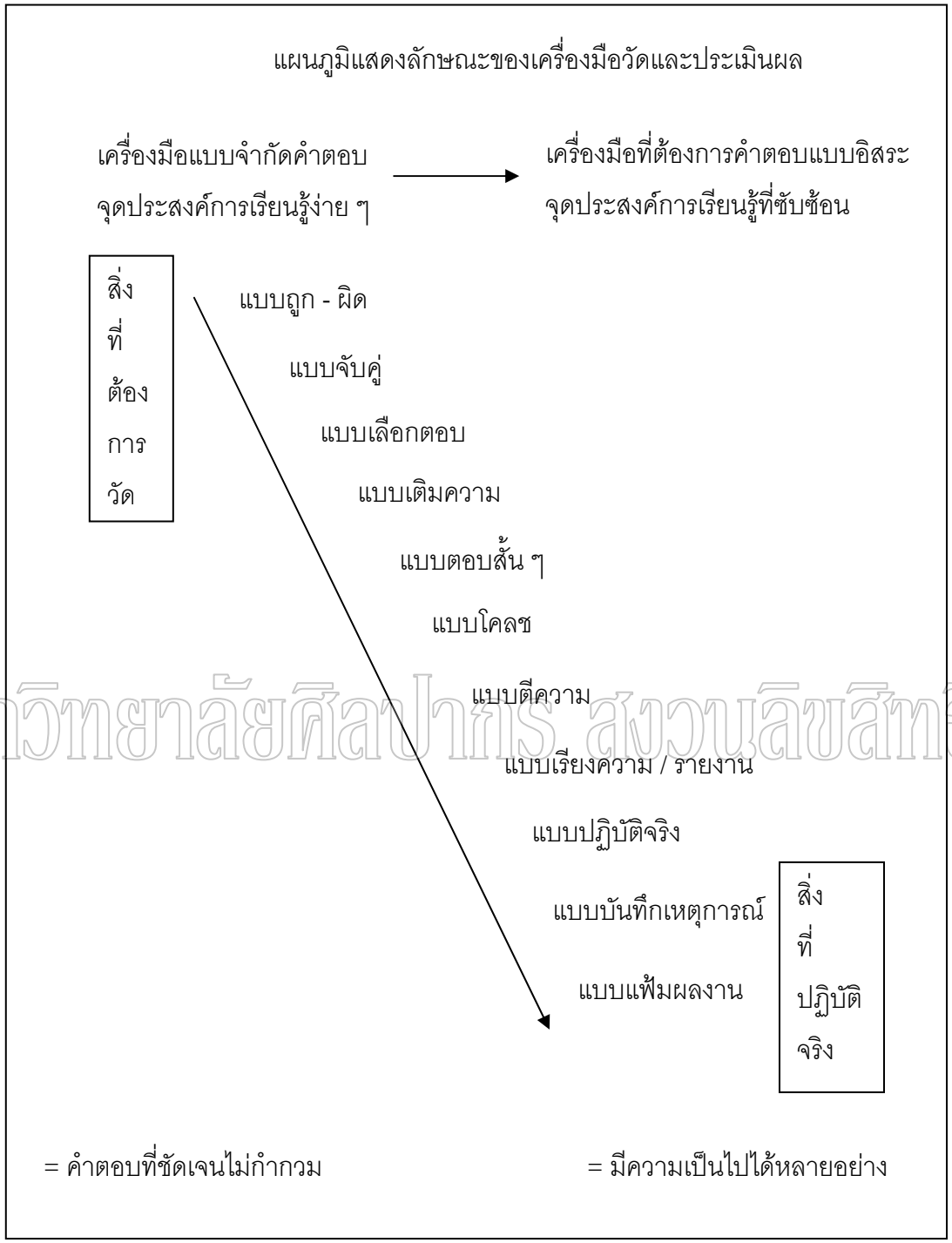

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

แผนภูมิที่ 3 แสดงลักษณะของเครื่องมือวัดและประเมินผล

ที่มา : Chritine Tagliante, อ้างถึงใน กรมวิชาการ, **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2544** (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์, 2546), 246.

จาก ลักษณะของข้อทดสอบแบบต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นลักษณะการประเมินผลทางภาษาได้ 4 ประเภท ใหญ่ ๆ เสนอเป็นแผนภูมิการประเมินผลทางภาษาได้ ดังนี้

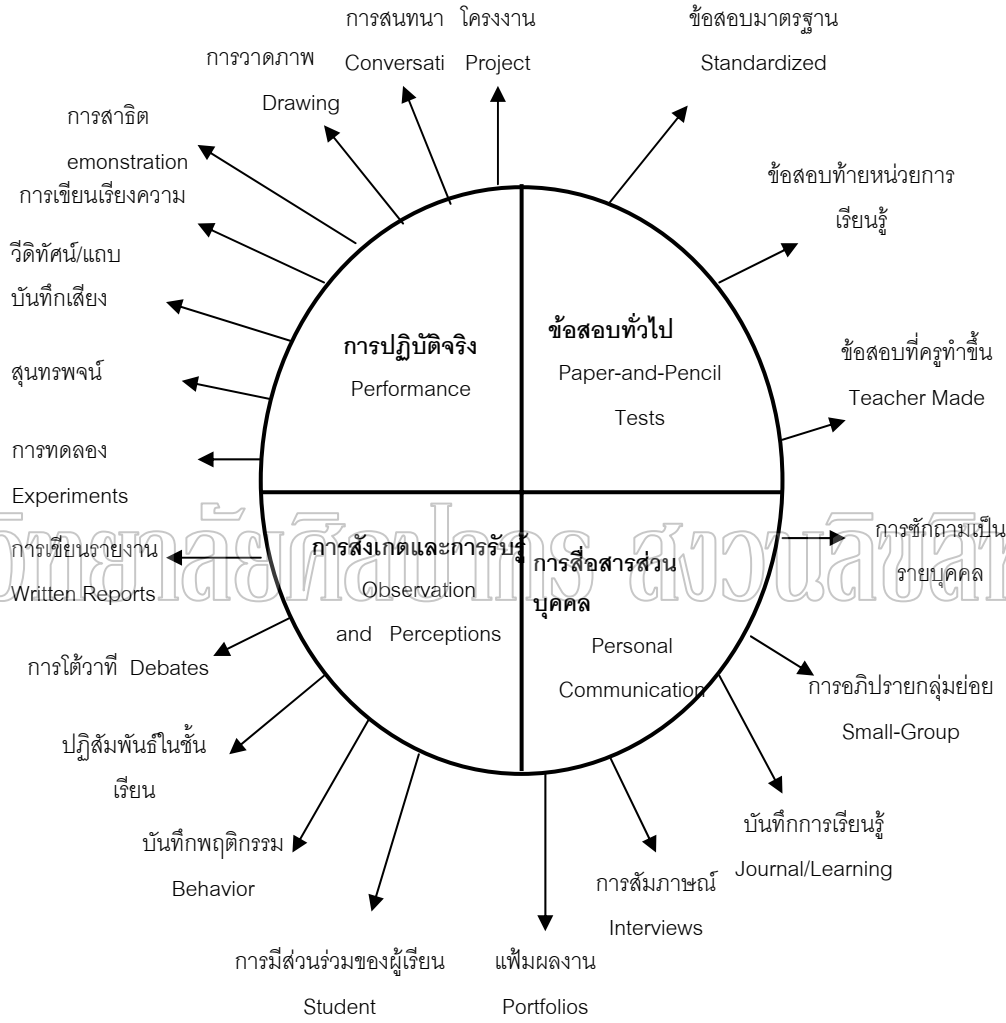

แผนภูมิที่ 4 แสดงการประเมินผลทางภาษา

ที่มา : กรมวิชาการ, **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2544** (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์, 2546), 248.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

แนวคิดในการประเมินผลทางภาษาขณะนี้ จะไม่ได้นำมาใช้เพื่อเป็นการเปรียบเทียบหรือจัดลำดับผู้เรียน เช่น การใช้แบบทดสอบมาตรฐาน แต่เป็นการประเมินในลักษณะที่เป็นแนวทางที่จะให้มีการเปรียบเทียบความพยายามของผู้เรียนกับรูปแบบของความดีเยี่ยมต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม และพยายามที่จะทำให้การให้ระดับผลการเรียนมีความเป็นปรนัยมากขึ้น แต่ยังคงมีความเป็นอัตนัยในการดำเนินการ โดยอาศัยเกณฑ์ที่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อชี้ให้เห็นรูปแบบการปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยม ปานกลาง หรือไม่อาจยอมรับได้ ผู้เรียนจะต้องศึกษาเกณฑ์ดังกล่าวก่อนที่จะลงมือปฏิบัติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย หรือนำไปตรวจสอบและประเมินการทำงานทั้งของตนเองและเพื่อนร่วมชั้น

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะแบ่งวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ออกตามทักษะทั้งสี่ด้านของการสื่อสาร คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนดังนี้

การฟัง ตามธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้คู่กัน ฉะนั้นการแยกแบบทดสอบการฟังออกจากทักษะการพูดจึงดูเป็นการฝืนธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟังมีโอกาสที่จะต้องใช้ทักษะการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศต่างๆ เป็นต้น และเนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะรับสารเช่นเดียวกับทักษะการอ่าน การสร้างแบบทดสอบของทั้งสองทักษะนี้จึงมีความคล้ายคลึงกัน (กรมวิชาการ 2545 : 71 - 73)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ประเภทของแบบทดสอบการฟัง

1. แบบเลือกตอบ(Multiple Choice, True/False)
2. การตอบคำถามแบบสั้นๆ(Short Answer)
3. การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมคำ หรือข้อมูลในแผนภูมิรูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์ม การลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น
4. การจดบันทึกข้อความ (Note-Taking)
5. การเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วน หรือ เฉพาะคำที่เว้นไว้(Partial or Cloze Dictation)

ระดับความสามารถในการฟัง มี ดังนี้

1. ระดับกลไก
   - 1.1 สามารถฟังคำแล้วบอกความแตกต่างและความเหมือนกันของคำที่ได้ยิน
   - 1.2 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน

1.3 สามารถฟังคำแล้วเลือกคำที่มีเสียงสระพ้องกับคำที่ได้ยินคำแรก

1.4 สามารถฟังประโยคแล้วบอกระดับเสียงสูงต่ำในประโยคที่ได้ยิน

1.5 สามารถฟังคำแล้วบอกเสียงเน้นหนักในคำที่ได้ยิน

1.6 สามารถฟังเสียงคำศัพท์ 1 คำ เว้นเวลาสักครู่ให้ฟังเสียงคำศัพท์อีก 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนเลือกว่า คำใดใน 3 คำ เหมือนคำศัพท์คำแรก

1.7 สามารถฟังคำศัพท์ 1 ชุด ประมาณ 5-10 คำ แล้วให้ผู้เรียนเลือกคำว่า คำใดเป็นภาษาอังกฤษ คำใดไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

2. ระดับความรู้

2.1 สามารถฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตามได้ เช่น บอกทิศทางแล้วลากเส้นแสดงการเดินทางได้

2.2 สามารถฟังคำแล้วเลือกภาพตรงกับคำที่ได้ยิน

2.3 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกภาพที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน

2.4 สามารถฟังคำแล้วเลือกคำที่ได้ยินที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้

2.5 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่มีความหมายเช่นเดียวกับประโยคที่ได้ยิน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. ระดับการถ่ายโอน

3.1 สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับเวลาแล้วตอบคำถามได้

3.2 สามารถฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม

3.3 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกคำที่เหมาะสมทั้งที่เติมลงในประโยคที่ได้ยิน

3.4 สามารถฟังคำสั่งแล้ววาดภาพตามคำสั่งได้

3.5 สามารถฟังประโยคแล้วตอบคำถามได้ถูกต้อง

4. ระดับสื่อสาร

4.1 สามารถฟังเพลงแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญได้

4.2 สามารถฟังบทสนทนาแล้วสรุปเรื่องได้

4.3 สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามสั้นๆได้

4.4 สามารถฟังข้อความแล้วเลือกภาพตามลำดับเหตุการณ์ได้

4.5 สามารถฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดการสนทนาได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

5.1 สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายแฝงได้

5.2 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์ได้

5.3 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกชั้นทางสังคมของผู้พูดได้

5.4 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกอารมณ์ของผู้พูดได้

5.5 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกจุดประสงค์ได้

การพูด การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้โดยใช้รูปแบบการวัดแบบทดสอบวัดตรง (Direct Tests) แบบวัดอ้อม (Indirect Tests) และแบบวัดกึ่งตรง (Semidirect Tests) หรือใช้เกณฑ์จากหนังสือ Modern Language Testing ของ แวลเล็ท (Valette 1967 : 82-83, อ้างถึงใน สมร ปาโท 2545 : 26) และหนังสือ Language Test At School ของ ออลเลอร์ (Oller 1979 : 320-323, อ้างถึงใน สมร ปาโท 2545: 26) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนด้านสำเนียง (Accent) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ด้านความเข้าใจ (Comprehension)ซึ่งแต่ละด้านจะมีการวัด แบ่งออกเป็น 6 ระดับ เช่น

ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 มีร่องรอยสำเนียงต่างชาติ ออกเสียงผิดบางครั้งแต่ไม่ทำให้เข้าใจผิด

ระดับ 3 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมไว้ล่วงหน้า

ระดับ 4 มีคำศัพท์ไม่เพียงพอต่อบทสนทนาง่ายๆ

ระดับ 5 การพูดช้ามาก และไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคที่พูดทุกวัน

ระดับ 6 เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย แม่ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร ซิงวนลิขสิทธิ์

นอกจากนี้ได้มีผู้แบ่งระดับความสามารถในการพูดไว้ดังต่อไปนี้

วาแล็ต และดิสสิก(Velette and Disick 1972 : 153) ได้จำแนกระดับขั้นพฤติกรรมของทักษะการพูด ออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ระดับกลไก(Mechanical Skill) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถพูดเลียนเสียงใช้ระดับเสียง จังหวะ การเน้นหนักเสียง การหยุดและการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้สามารถท่องจำบทสนทนา โคลงกลอนและประโยคต่าง ๆ และสามารถที่จะอ่านออกเสียงข้อความที่เรียนมาแล้วโดยไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าใจข้อความเหล่านั้นเลย ทักษะการพูดในระดับนี้ถือว่าเป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากการฝึกจนคล่องเป็นอัตโนมัติ

2. ระดับความรู้(Knowledge) เป็นระดับที่ผู้เรียนนำเอาความหมายของภาษาที่ท่องจำไว้มาใช้ เช่น การให้ความหมายคำศัพท์ การท่องโคลงเป็นต้น นอกจากนั้นผู้เรียนจะสามารถตอบคำถามประโยคที่เคยเรียนมาแล้วได้ โดยจะสามารถใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมาย

3. ระดับถ่ายโอน(Transfer) ในระดับนี้ผู้เรียนจะสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่ได้เรียนมาแล้วสร้างรูปประโยคใหม่ ๆ ได้ตามที่กำหนด เป็นระดับที่ผู้เรียนใช้ภาษาซึ่งเกิดในบริบทที่แตกต่างจากที่ใช้ฝึกหัดภาษา เช่น การนำศัพท์ที่ท่องจำมาแล้วมาใช้ในบริบทใหม่หรือการเรียบเรียงประโยคใหม่โดยรักษาความหมายเดิมไว้ เป็นต้น

4. ระดับสื่อสาร(Communication) นับเป็นระดับที่ได้รับความสำคัญมากที่สุดในการเรียนการสอนและการทดสอบภาษา ในระดับนี้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นรู้ได้โดยเสรี นอกจากนั้นยังสามารถรับสื่อที่เป็นสาระทางภาษาได้ด้วยความเข้าใจและมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารด้วย

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์(Criticism) คือ ระดับการตีความ การประยุกต์ความเข้าใจและความสามารถสื่อความหมายใช้เพื่อการสื่อสารภาษาในลีลาและน้ำเสียงต่าง ๆ ประกอบกับการวิเคราะห์เนื้อความประโยคเพื่อให้การสื่อความหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับเรื่องหรือสถานการณ์

แคร์รอล(Carrol 1980 : 135) ได้จำแนกระดับขั้นความสามารถในการพูดเป็น 9 ระดับ คือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

1. ระดับผู้ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย(Non-Speaker)

2. ระดับผู้ที่พูดภาษาได้เล็กน้อย(Intermittent Speaker)

3. ระดับที่ผู้ที่พูดภาษาได้จำกัดมาก (Extremely Limited Speaker)พูดได้ตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาในความเร็วปกติเพียงเล็กน้อย จึงไม่สามารถพูดคุยต่อเนื่องเรื่องราวที่ถูกต้องได้ จับได้แต่ความสำคัญ จับรายละเอียดไม่ได้

4. ระดับผู้ที่พูดภาษาได้จำกัด (Marginal Speaker) สามารถโต้ตอบในการสนทนาได้แต่ไม่สามารถนำการสนทนาได้ พูดเสนอแนะหรืออภิปรายได้ มีข้อจำกัดในการสนทนา สนทนาด้วยความเร็วปกติขาดความคล่องแคล่วถูกต้อง มีปัญหาในการสนทนาอย่างต่อเนื่องแต่ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องสนทนาได้ตรงกัน

5. ระดับที่พูดภาษาได้ปานกลาง (Modest Speaker) สามารถสื่อใจความสำคัญในบทสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษาและไวยากรณ์มีความผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว สามารถเป็นผู้นำในการสนทนาได้แต่ยังไม่ค่อยน่าสนใจหรือมีลีลาทางภาษา

6. ระดับผู้ที่พูดภาษาได้ค่อนข้างดี(Competent Speaker) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดหรือตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการเริ่มเรื่องสนทนา

7. ระดับผู้ที่พูดภาษาได้ดี (Good Speaker) ผู้ที่พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผลสนทนาได้อย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องราวแต่ไม่คล่องแคล่วนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดติดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำคำบ้างแต่โต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ระดับที่ผู้ใช้เจ้าของภาษาพูดได้ดีมาก(Very Good nom-Native Speaker) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไปและขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขัดและโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

9. ระดับผู้ที่พูดภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ(Expert Speaker) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษาในหัวข้อต่าง ๆ สามารถนำการสนทนา ขยายความและพูดได้ใจความสำคัญ

การอ่าน การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต้องทำควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน เมื่อผู้สอนดำเนินการสอนแบบใดก็ควรจะวัดและประเมินผลให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด การสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ครูผู้สอนได้ฝึกและสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อรับสารตามที่ผู้เขียนต้องการส่ง การวัดและประเมินผลการอ่านจึงต้องเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Madsen 1983 :76, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16) และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลการอ่านคือ การทดสอบ โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษตามคุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบ ศึกษารูปแบบตลอดจนวิธีการเขียนข้อสอบหรือคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง (จำนง พรมแย้ม 2516 : 123 - 138 ; บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ 2524 : 21 –53 ; สำเริง บุญเรืองรัตน์ 2537 :19 – 35, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

รูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจที่นิยมใช้มี 2 แบบ ตามที่ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako 1983 : 16, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16) คือ

1.แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือเป็นข้อความ

2.แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำ เป็นต้น

ในการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako 1983 : 16, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16) กล่าวว่า ส่วนมากนิยมใช้แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เพราะการตรวจให้คะแนนสะดวกรวดเร็วมีความเที่ยงตรงต่อการคิดค่าคะแนน ใครจะตรวจผลออกมา

เหมือนกันทุกประการ นอกจากนี้ แมดเซน (Madsen 1983 : 76, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16) ยังกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบว่าสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลายๆด้าน และสามารถใช้วัดได้กับนักเรียนทุกระดับ และอัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 115 – 116) ได้สรุปข้อดีของแบบทดสอบชนิดเลือกตอบว่า เป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง สะดวกในการให้คะแนนเพราะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย

แต่แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบก็มีข้อเสีย คือการที่จะสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ได้ต้องใช้เวลาในการสร้างมาก แมดเซน (Madsen 1983 : 89 – 92, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 17) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับข้อดีของแบบทดสอบชนิดนี้ที่มีอยู่หลายประการ ข้อสอบชนิดนี้จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

สำหรับสิ่งที่ต้องการจะวัดและประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบทดสอบชนิดปรนัยแบบเลือกตอบนี้ แมดเซน (Madsen 1983 : 89 – 92, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 17) ได้ให้ความเห็นว่า ควรประเมินด้านต่างๆ ดังนี้

1.โครงสร้างประโยคโดยวัดและประเมินในระดับตีความประโยคหรือข้อความ (Paraphrase) ด้วยการกำหนดประโยคหรือวลีมาให้แล้วให้เลือกประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้ แต่ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2.ใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญ เช่น ให้เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับข้อความที่อ่านในการวัดและประเมินผลระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ประโยคต่างๆที่อ่านมากกว่า1 ประโยคจึงจะตั้งชื่อเรื่องได้

3.ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่อง แต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนเขียนไว้

อีตัน (Heaton 1979 : 103 – 125) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธีดังกล่าวครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1.คำศัพท์ การเดาคำศัพท์โดยใช้ข้อความบริบทที่อยู่รอบๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ

2.ใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน

3.รายละเอียดในเรื่องที่อ่าน

4.การสรุปเรื่อง และตีใจความที่ปรากฏโดยนัย หรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความหรือบริบท

5.อารมณ์ ความรู้สึก และเจตนารมณ์ของผู้เขียน

6.ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

7.โครงสร้างของประโยคโดยการแปลความประโยค หรือโดยการกำหนดประโยคมาให้ 1 ประโยคแล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้

สรุปการวัดและการประเมินผลสามารถวัดและประเมินความเข้าใจในด้านต่างๆ เช่น ความหมายของคำ วลี ประโยค และข้อความ ใจความสำคัญของเรื่อง รายละเอียดของเรื่อง การตีความ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Features)

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการอ่านนั้นได้มีผู้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

วาแล็ตและดิสิต(Valette and Disick 1972 : 161 - 162) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเสียงเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ขั้นกลไก(Machanical Skill) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถแยกความแตกต่างระหว่างตัวสะกด การบอกความเหมือนและความแตกต่าง ในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเข้าใจสิ่งที่เห็น

2. ขั้นความรู้(Knowledge) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคย สามารถบอกได้ว่าคำหรือข้อความใดสอดคล้องกับรูปภาพที่เห็น การอ่านในระดับนี้มักเป็นการอ่านทีละประโยค

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. ขั้นการถ่ายโอน(Transfer) เป็นระดับที่ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างไวยกรณ์ที่เรียนผ่านมาแล้ว

4. ขั้นการสื่อสาร(Communication) เป็นระดับที่ผู้เรียนมีความสามารถใสการอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ๆ หรือมีคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำที่นักเรียนเคยอ่านมาแล้วได้เข้าใจจับใจความสำคัญของเรื่องได้

5. ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์(Criticism) เป็นระดับที่ผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าใจความหมายแฝง เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทัศนคติและระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้ได้

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister 1974, อ้างถึงใน พนอ สงวนแก้ว 2541 : 30)ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านโดยอาศัยการดัดแปลง Bloom's Texonomy ของนอรีส แซนเดอร์ (Norris Sanders) และแบ่งระดับความสามารถเป็น 7 ระดับดังนี้

1. ระดับความจำ(Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้ได้ เช่น จำได้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง คำสั่ง และลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

2. ระดับการถอดความหมาย(Translation) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านนำข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง

การให้คำจำกัดความกรนำใจความไปแปลเป็นแผนภูมิ

3. ระดับการตีความ(Interpretation) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้เขียนไว้โดยตรง เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้หรือให้เหตุมาแล้วสามารถสรุปหาผลได้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในหลักการและนำไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์(Analysis) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การวิเคราะห์การโฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์คำประพันธ์การทราบถึงความไม่สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียนตลอดจนการลงความเห็นในเรื่องที่อ่านได้

6. ระดับการสังเคราะห์(Synthesis) เป็นการนำเอาความคิดจากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและเรียบเรียงใหม่

ระดับการประเมิน(Evaluation) เป็นความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ และตัดสินเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์จากประสบการณ์ตนเอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

การเขียน การวัดและการประเมินผลการสอนทักษะการเขียน เป็นขั้นตอนที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของผลงานหรือความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เมื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการประเมินผลก็ต้องมุ่งวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกันจะโดยการทดสอบหรือไม่ทดสอบก็ได้ การวัดและประเมินโดยไม่มีการทดสอบทำได้โดยสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียน เช่น ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งประเมินจากการทำแบบฝึกหัดความถูกต้องของการเขียน คำศัพท์และประโยคเป็นต้น (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2539 : 197 – 199)

การวัดและการประเมินผลโดยการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายจะใช้หลักการทดสอบที่เน้นหน้าที่การสื่อความหมายในภาษา (Communicative Function) ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษา (Language Pattern) ในการสร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษจึงต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของการเรียน และสามารถประเมินได้โดยไม่ต้องมีคำตอบที่ตายตัว เรียกว่าคำตอบแบบอัตนัย (Subject) การทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมุ่งไปที่ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (Appropriacy)มากกว่าความถูกต้องทางภาษา

(Correctness) จึงเป็นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา(Performance) ไม่ใช่การทดสอบความรู้ทางภาษา (Cognition) นอกจากนี้การทดสอบ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ (Criterion – Reference) เช่นประเมินออกมาว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงใดหรือระดับใด ซึ่งความสามารถในการเขียนแต่ละขั้นสามารถอธิบายได้ว่างานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นอย่างไร ไม่ใช่ประเมินว่าผู้เรียนผ่านการทดสอบได้เป็นอันดับที่เท่าไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของตนเองว่ามีแค่ไหนเพียงใด (อรุณี วิริยะจิตรา 2532 : 109 – 112 , อ้างถึงใน สุดศิริ สิริคุณ 2543 : 14)

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการเขียนนั้นได้มีผู้แบ่งระดับความสามารถในการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

วาแล็ตและดิสิค (Valette and Disick 1972 : 171 – 172) แบ่งระดับความสามารถในการเขียนออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ขั้นกลไก (Mechanical Skill) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถคัดลอกข้อความเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง และจดจำตัวสะกดได้โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เขียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2. ขั้นความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้เรียนรู้จักเสียงและสัญลักษณ์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ สามารถสะกดข้อความ หรือเนื้อหาสาระตามคำบอกที่คุ้นเคยได้อย่างถูกต้องและสามารถเขียนประโยคที่คุ้นเคยได้อย่างเหมาะสมกับสภาพที่ได้เห็น สามารถเขียนได้ถูกต้องและสามารถเขียนประโยคที่คุ้นเคยได้อย่างเหมาะสมกับสภาพที่ได้เห็น สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตามแบบไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้และเขียนตอบคำถามที่คุ้นเคยได้ ในขั้นนี้นักเรียนต้องมีพฤติกรรมการเข้าใจเป็นเรื่องสำคัญ

3. ขั้นถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเขียนเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างใหม่ ๆ ได้ตามกฎที่ได้เรียนรู้ นักเรียนจะต้องทำตามรูปแบบโครงสร้างที่ให้ทำโดยการเปลี่ยนแปลงรวมประโยคใหม่หรือเปลี่ยนรูป ในขั้นนี้วัดพฤติกรรมทางอ้อมได้โดยใช้ข้อสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ

4. ขั้นสื่อสาร (Communication) เป็นระดับที่ผู้เรียนสื่อความคิดในการเขียนด้วยตนเอง ความคิดที่แสดงออกไม่ใช่เพราะครูสั่งแต่ต้องการทำเอง ในขั้นนี้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเป็นสิ่งสำคัญกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ ครูไม่ได้วางโครงสร้างงานเขียนให้แต่ให้หัวข้อเรื่องกว้าง ๆ โครงสร้างไวยากรณ์หรือศัพท์สำนวนบางคำ

5. ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับที่ผู้เรียนมีความสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างง่ายดายเมื่อเขียนภาษาต่างประเทศ ในขั้นนี้นักเรียนแสดงความสามารถ

เปลี่ยนแปลงลีลาความกลมกลืนและการเลือกใช้ภาษาตามเนื้อหาสาระหรือจุดมุ่งหมายหรือผู้อ่านที่มีอยู่ในใจ มีความสามารถเชี่ยวชาญในเนื้อหาของภาษา และเลือกใช้คำได้เหมาะสมใกล้เคียงกับความสามารถของเจ้าของภาษา

แคร์รอล (Carroll 1983, อ้างถึงใน พนอ สงวนแก้ว 2541 : 34)ให้ความหมายระดับการเขียนเชิงวิชาการ ดังนี้

ระดับ 9 สามารถเขียนได้คล่องเหมือนเจ้าของภาษา มีความถูกต้องตามลีลาของภาษานั้นและใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกะทัดรัด

ระดับ 8 เขียนได้ชัดเจน และมีเหตุผลด้วยภาษาที่ถูกต้องและใช้ลีลาทางภาษาที่เขียนอย่างมีข้อผิดพลาดหรือความไม่เหมาะสมเป็นบางครั้งที่แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนไม่ใช่เจ้าของภาษา แต่ถือว่ามีความสามารถใกล้เคียงเจ้าของภาษา

ระดับ 7 สามารถพัฒนาการเขียนงานได้อย่างมีระบบ มีหัวข้อหลักและหัวข้อรองที่มีโครงสร้างดี และมีรายละเอียดสนับสนุนตรงประเด็น ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม มีแบบแผนและลีลาการใช้ภาษาที่สามารถโต้ตอบกับน้ำเสียงหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนที่ต่างจากระดับ 8 เพียงคล่องคล่องหรือความไพเราะและความเหมาะสมในการใช้ภาษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ระดับ 6 สามารถใช้หลายทักษะเพื่อเขียนงานเขียนได้ค่อนข้างดี สามารถเรียงลำดับความสำคัญในการสนับสนุนหัวข้อเรื่องและมีรายละเอียดอย่างมีเหตุผล ใช้ศัพท์และโครงสร้างถูกต้องพอสมควร มีลีลาทางภาษาอย่างค่อนข้างจำกัด ใช้สำนวนได้เหมาะสมเป็นงานเขียนที่ต้องใช้ภูมิปัญญา

ระดับ 5 สามารถเขียนข้อมูลเบื้องต้นอย่างเพียงพอ แต่โครงสร้างที่เป็นเหตุผลของงานเขียนอาจจะขาดความชัดเจน มีข้อผิดพลาดหลายแห่งและเป็นความผิดพลาดอย่างเป็นทางการสามารถใช้ลีลาและการใช้ภาษามีความกลมกลืนแต่ไม่สม่ำเสมอ เรียงความอาจจะขาดความน่าสนใจแต่สื่อความสำคัญได้ทั่วถึง

ระดับ 4 งานเขียนนั้นมีความสัมพันธ์สอดคล้องเสนอข้อเท็จจริงตามลำดับงานขาดโครงสร้างที่เป็นเหตุผลมักจะมีข้อผิดพลาดทางศัพท์และไวยากรณ์ สามารถใช้ระเบียบแบบแผนเครื่องหมายวรรคตอนอย่างธรรมดา เขียนใจความสำคัญได้แต่ยังไม่สมบูรณ์

ระดับ 3 เขียนประโยคได้หลายประโยคแต่ไม่ถึงขั้นเรียงความ แต่อาจจะไม่ใช่งานเขียนที่สื่อสารได้ ใช้โครงสร้างประโยคง่าย ๆ มีการใช้ศัพท์ผิดพลาด

ระดับ 2 เขียนประโยคง่าย ๆ ไม่ได้ อาจเยียนได้เป็นบางครั้งคราว

ระดับ 1 ไม่สามารถเขียนได้

วิลคินส์ (Winkins 1976 : 89) ให้ความหมายระดับความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ระดับ 1 สามารถคัดลอกภาษาอังกฤษตามตัวอย่างที่ให้ได้

ระดับ 2 สามารถเขียนตามคำบอกที่ช้า ๆ ได้ แต่ยังมีผิดพลาดต้องแก้ไขและพอที่จะเปลี่ยนคำบางคำในประเภทเดียวกันที่ให้ เช่น เปลี่ยนจาก She wrote with a pen. เป็น She wrote with a pencil. ได้

ระดับ 3 สามารถเขียนประโยคเดี่ยว ๆ หรือข้อความที่ท่องจำมาได้แต่ยังมีที่ผิดไวยากรณ์ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอนอยู่มีความสามารถเขียนข้อความต่อเนื่องกันน้อยมาก พอที่จะเขียนเปลี่ยนแปลงเนื้อความที่ได้บ้างในด้านเนื้อหาเท่านั้น ยังเปลี่ยนแปลงลีลาภาษาของการเขียนไม่ได้และจำเป็นต้องใช้พจนานุกรมช่วยอยู่มาก

ระดับ 4 สามารถเขียนเนื้อหาความต่อเนื่องภายใต้หัวข้อที่คุ้นเคยได้ และรายงานเหตุการณ์ข่าวสารที่เป็นจริงได้ แต่ยังมีการใช้รูปประโยคที่ผิดอยู่ ความสามารถในการเขียนพลิกแพลงวิธีการต่าง ๆ ยังมีน้อยมาก และยังคงต้องใช้พจนานุกรมช่วยอยู่มาก

ระดับ 5 มีความสามารถเขียนเนื้อความต่าง ๆ เช่น บรรยาย พรรณนาจากเรื่องหนึ่งไปอีกเรื่องหนึ่งได้ แต่ยังมีอิทธิพลของการเขียนแบบภาษาแม่หลงเหลืออยู่ และยังเขียนไม่ถนัดเท่าการเขียนภาษาไทย เพราะติดแบบการเขียนภาษาแม่ สามารถเขียนวิธีต่าง ๆ ตามต้องการได้ มีการใช้พจนานุกรมบ้าง และมีการเขียนที่ช้ากว่าเจ้าของภาษาเขียนได้

ระดับ 6 สามารถเขียนเนื้อความทุกแบบและเขียนทุกวิธีได้โดยไม่ผิดไวยากรณ์ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน มีการใช้รูปประโยคและคำศัพท์ที่แบบต่าง ๆ เพื่อการเขียนวิธีต่าง ๆ และไม่จำเป็นต้องใช้พจนานุกรม ต่างจากเจ้าของภาษาในการใช้ศัพท์บางคำที่ผิดลีลาภาษาและยังเขียนช้ากว่าเจ้าของภาษาเล็กน้อย

ระดับ 7 มีความสามารถในการเขียนระดับเดียวกับเจ้าของภาษา คือ จะถูกจำกัดเฉพาะความรู้ที่มีและเชาว์ปัญญาเท่านั้น ระดับนี้เป็นระดับความสามารถของผู้ที่เคยทำงานในสภาวะที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ

การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะเน้นการวัดและประเมินจากองค์ประกอบที่สำคัญทางภาษา ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกในการเขียน และมีการเสนอเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมการตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุด ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 3 รูปแบบคือ(Heaton 1979 : 133 – 139 ; Jacobs and others 1981 : 28 – 29 ; Mason 1983 : 101- 122, อ้างถึงใน สุดศิริ สิริคุณ 2543 : 14)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

1. การตรวจโดยการวิเคราะห์ (Analytic Method) เป็นการตรวจโดยการแยกคะแนนเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดน้ำหนักของคะแนนของแต่ละองค์ประกอบขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน

2. การตรวจโดยอาศัยความประทับใจ (Impression Method) เป็นการตรวจที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเครื่องตัดสิน

3. การตรวจโดยภาพรวม(Holistic Method) จะเน้นความสำคัญของการสื่อความหมายข้อผิดพลาดด้านกลไกที่เป็นจุดย่อย ๆ และรบกวนการสื่อสารเพียงเล็กน้อยจะถูกหักคะแนนน้อยมาก

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเขียนนั้นควรใช้แบบทดสอบแบบอัตนัยในการประเมินความสามารถทางการเขียนของนักเรียนเพราะนักเรียนได้ลงมือเขียนจริง และจะทำให้เกิดกระบวนการคิดด้วยตนเอง แล้วแสดงออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการใช้ภาษา หรืออาจวัดทางอ้อมได้โดยการใช้แบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่างๆเฉพาะด้านการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมภายหลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

หลักการสอนแบบ 4MAT

แนวคิดการสอนแบบ 4MAT

ในปัจจุบันแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลก แนวความคิดในการจัดการศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) การยอมรับและให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนเปิดโอกาสให้ครูได้เลือกใช้วิธีการ จัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน

4MAT เป็นการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่มีฐานแนวคิดมาจากการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการเรียนการสอนแบบ 4MAT นี้พัฒนาขึ้นมาจากการค้นคว้าวิจัยของ เบอร์นิส แมคคาร์ธี (Bernice McCarthy) เป็นนักการศึกษาผู้มีประสบการณ์ใน

การสอนนักเรียน นักศึกษาในหลายระดับชั้น รวมทั้งยังเป็นนักแนะแนวและนักการฝึกหัดครูที่ตระหนักถึงความแตกต่างหลากหลายของรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยในปี ค.ศ.1979 เขาได้ทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้และบทบาทของสมอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้และกลไกการทำงานของสมองที่แตกต่างกันได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ ในการทำวิจัยครั้งนี้ แมคคาร์ธี ได้มีโอกาสศึกษาข้อมูลแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้เชี่ยวชาญเรื่องการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ท้ายสุดแนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อแมคคาร์ธีอย่างมาก คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวของ เดวิท คอร์บ (David Kolb) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย Case Western Research ที่เสนอแนวความคิดเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ไว้เมื่อปี พ.ศ. 1970 โดยอธิบายว่า การเรียนรู้เกิดจากความสัมพันธ์ 2 มิติ คือ การรับรู้ (Perception) และกระบวนการจัดข้อมูล (Processing) ในสมอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เป็นผลมาจากวิธีการที่บุคคลรับรู้แล้วจัดกระบวนการสิ่งที่รับรู้นั้น วิธีการที่บุคคลรับรู้มี 2 ประเภท คือ การรับรู้ผ่านประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete experience) และการรับรู้ผ่านความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม (Abstract conceptualization) คอร์บ (Kolb) ยังพบว่ากระบวนการเรียนรู้ของบุคคลบางคนเป็นกระบวนการที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติ (Active experimentation) ในขณะที่บางคนเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกต หรือการรับรู้ข้อมูลพร้อมกับนำมาคิดไตร่ตรอง (Reflective observation) และ จากจุดตัดของหนทางการรับรู้สองแบบกับช่องทางของกระบวนการ ทำให้ คอร์บ (Kolb) มองเห็นความแตกต่างของการเรียนรู้เป็น 4 แบบตามพื้นที่ที่ถูกแบ่งด้วยเส้นตรงแห่งการเรียนรู้ และเส้นตรงแห่งกระบวนการของการรับรู้ (McCarthy 1997, อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มมั่น 2542 : 7 - 8)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

แมคคาร์ธี (McCarthy)ได้ขยายความคิดของ คอร์บ (Kolb)ต่อโดยนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ 4MAT ซึ่งกำหนดให้พื้นที่ 4 ส่วนของวงกลมแทนลักษณะของผู้เรียน 4 แบบ ซึ่งมีรูปแบบการรับรู้และกระบวนการจัดการสิ่งที่ได้รู้แตกต่างกัน ดังนี้ (McCarthy 1997,อ้างถึงในศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มมั่น 2542 : 8 - 9)

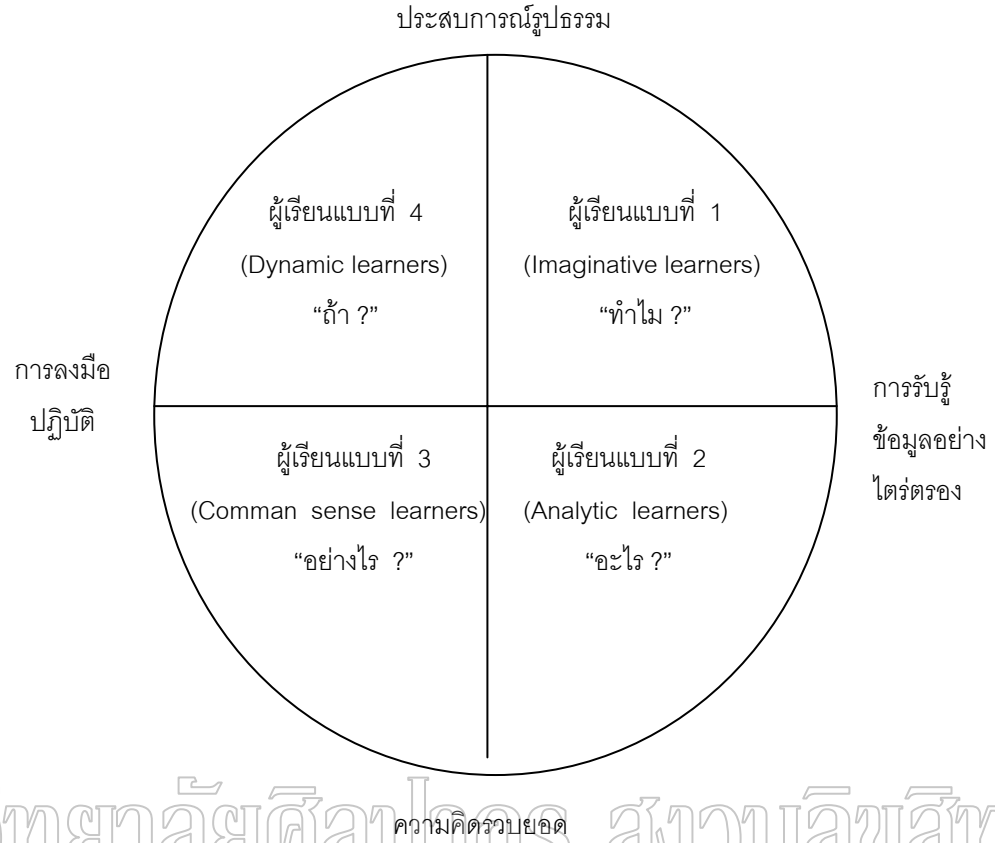

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนภูมิที่ 5 ลักษณะของผู้เรียน 4 แบบตามแนวคิดแบบ 4MAT

ที่มา : ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มมั่น, **วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข**, พิมพ์ครั้งที่ 2 (นนทบุรี : เอส อาร์ พริ้นติ้ง, 2543), 9.

แมคคาร์ธี (McCarthy) ได้แบ่งลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ (ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และ ไพเราะ พุ่มมั่น 2543 : 9 -11)

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 1 เกิดจากการรับรู้ประสบการณ์และผ่านกระบวนการจัดข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Watching) สมองซีกขวาของเขาจะค้นหาความหมายด้วยตัวเองหรือทำความเข้าใจในแง่มุมของเขา (Personal Meaning) จากเรื่องที่ต้องการเรียนหรือเรื่องที่เขาต้องการรับรู้ และสมองซีกซ้ายจะสร้างความเข้าใจเรื่องนั้นด้วยการวิเคราะห์รายละเอียด คำถามนำทางในเรื่องนี้ คือ “ทำไม” (Why) ผู้เรียนต้องค้นหาคำถามในแง่มุมของตนเอง โดยใช้ประสบการณ์ที่พบโดยตรง ความเชื่อ ความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองในการวิเคราะห์

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 2 เกิดจากการรับรู้ความคิดรวบยอด (Concept) และผ่านกระบวนการของการเห็นหรือคิดวิเคราะห์ คำถามนำทาง คือ “อะไร” (What)สมองซีกขวาของเขาจะทำหน้าที่ค้นหาประสบการณ์ใหม่ที่บูรณาการเข้ากับสิ่งที่ต้องการรู้โดยมุ่งหาข้อมูลที่ถูกต้องน่าเชื่อถือจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยในการสร้างความคิดรวบยอดหรือข้อสรุปที่เป็นหลักการหรือเป็นทฤษฎีหรือที่เป็นความถูกต้องแน่นอน ความละเอียดถี่ถ้วนของความรู้และข้อมูลที่ได้รับการยืนยันแล้วจากผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ คือ ประเด็นที่ผู้เรียนในแบบที่ 2ให้ความสำคัญ

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 3 เกิดจากการรับรู้โดยนำความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นนามธรรมแล้วไปผ่านกระบวนการของการลงมือกระทำ คำถามนำทางของการเรียนแบบนี้ คือ “ทำอย่างไรจึงจะนำความคิดไปประยุกต์ใช้งานได้ (How does it work) สมองซีกซ้ายจะค้นหาหนทางทำงานที่เป็นลักษณะของคนอื่น ๆ คือ ดูว่าคนอื่นเขาจะทำงานชิ้นนั้นอย่างไรซึ่งอาจจะต้องศึกษารายละเอียดหรือขั้นตอนการทำงานตามแนวทางของผู้อื่น เพื่อพัฒนาให้เกิดเป็นแนวทางเฉพาะของตน

การเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 4 เกิดจากการรับรู้ด้วยการลงมือการกระทำจนเป็นประสบการณ์รูปธรรม คำถามนำทางคือ “ถ้า” (if) สมองซีกซ้ายจะวิเคราะห์ถึงความสำคัญและความเกี่ยวโยงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง สมองซีกขวาจะค้นหาแนวทางการขยายผลการเรียนรู้ ผู้เรียนแบบที่ 4 นี้ ประสงค์ที่จะค้นหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงของสรรพสิ่งและนำผลการเรียนรู้มาสู่ชีวิตจริง มีความกระตือรือร้นที่จะสังเคราะห์ความรู้และทักษะจากการเรียนในแง่มุมที่ตนเองได้ค้นพบเข้ากับสถานการณ์อื่น ๆ ของตนเองและผู้อื่น ถึงแม้ว่าการทำอย่างนั้นจะมีความซับซ้อนเพียงใดก็ตาม

ลักษณะของผู้เรียนทั้ง 4 แบบดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นแนวคิดพื้นฐานที่ แมคคาร์ธี (McCarthy) ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนเรียนการสอนแบบ 4MAT ในเวลาต่อมา

วิธีการสอนแบบ 4MAT

จากแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะผู้เรียน 4 แบบ แมคคาร์ธี (McCarthy 1997 :1) ได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุลมาเป็นหลักประกอบในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายและยืดหยุ่น ตอบสนองการพัฒนาศักยภาพทุกด้านของนักเรียน ในเบื้องต้น แมคคาร์ธี (McCarthy) ได้นำเสนอข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ 4MAT ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

1. มนุษย์แต่ละคนมีวิธีการรับรู้ประสบการณ์และการจัดข้อมูลในวิธีที่แตกต่างกันตามความถนัดของแต่ละบุคคล

2. การเรียนรู้ทั้ง 4 แบบล้วนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน นักเรียนทุกคนมีความประสงค์ที่จะเรียนรู้อย่างมีความสุขในแบบที่ตนเองถนัด

3. นักเรียนทุกคนควรได้รับการสอนทั้ง 4 แบบ เพื่อให้มีความสุขในการเรียนเมื่อถึงขั้นที่ตนถนัด ในขณะเดียวกันก็พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ในแบบอื่น ๆ อีก 3 แบบด้วย

4. นักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น เขาจึงมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้จากเพื่อน ๆ ด้วย

5. การเรียนการสอนแบบ 4MAT จะดำเนินไปอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการพัฒนาการเรียนรู้

6. ในแต่ละส่วนของการเรียนการสอนทั้ง 4 แบบจะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการพัฒนาการเรียนรู้

7. การพัฒนาและบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนเข้ากับการส่งเสริมการใช้สมองทั้ง 2 ซีกอย่างสมดุล เป็นหลักสำคัญของการเรียนการสอนนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ห้องสมุดวิทยาศาสตร์

8. นักเรียนแต่ละคนยอมรับความสามารถของตนเองและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถของผู้อื่น อีกทั้งพยายามพัฒนาความสามารถของตนเองในแนวทางที่หลากหลายโดยปราศจากความกังวลว่าจะผิดพลาด

9. ยิ่งนักเรียนรู้สึกมีความสุขกับการเรียนในแบบที่ตนถนัดมากเท่าใด เขาก็จะมีอิสระในการเรียนรู้จากผู้อื่นมากเท่านั้น

เมื่อนำแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียน 4 แบบมาบูรณาการณ์เข้ากับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก รวมทั้งข้อควรคำนึงเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ 4MAT ข้างต้นแล้ว ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4MAT ดังแผนภูมิที่ 6

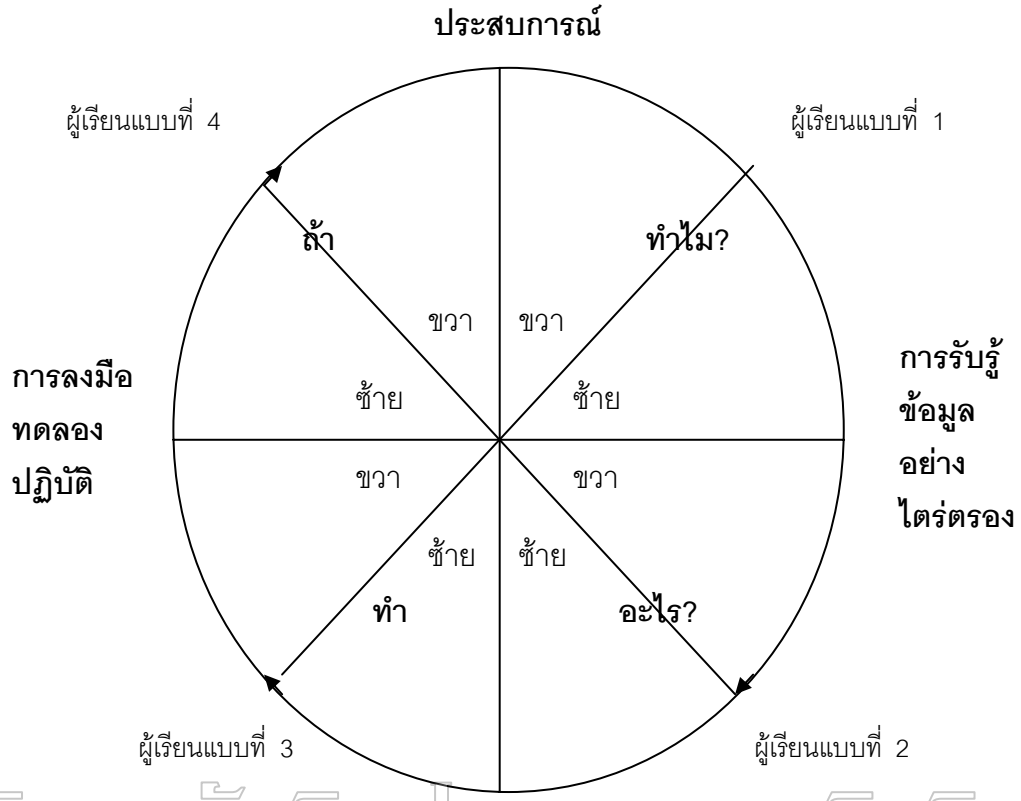

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนภูมิที่ 6 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT

ที่มา : ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และ ไพเราะ พุ่มมั่น , **วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข** (นนทบุรี : เอส อาร์ พริ้นติ้ง, 2542), 15.

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังแผนภูมิข้างต้นนี้มุ่งเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นของการเรียนการสอนแบบ 4MAT เกิดจากการบูรณาการลักษณะของผู้เรียน 4 แบบเข้ากับการพัฒนาสมองซีกขวาและซีกซ้าย ซึ่งทั้ง 4 ส่วนของวงกลมหมายถึง ผู้เรียน 4 แบบโดยแต่ละส่วนถูกแบ่งออกเป็นการเรียนการสอน 2 ขั้นเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละแบบได้รับการส่งเสริมสมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดจึงแยกย่อยออกเป็น 8 ขั้น ดังแสดงในแผนภูมิที่ 7

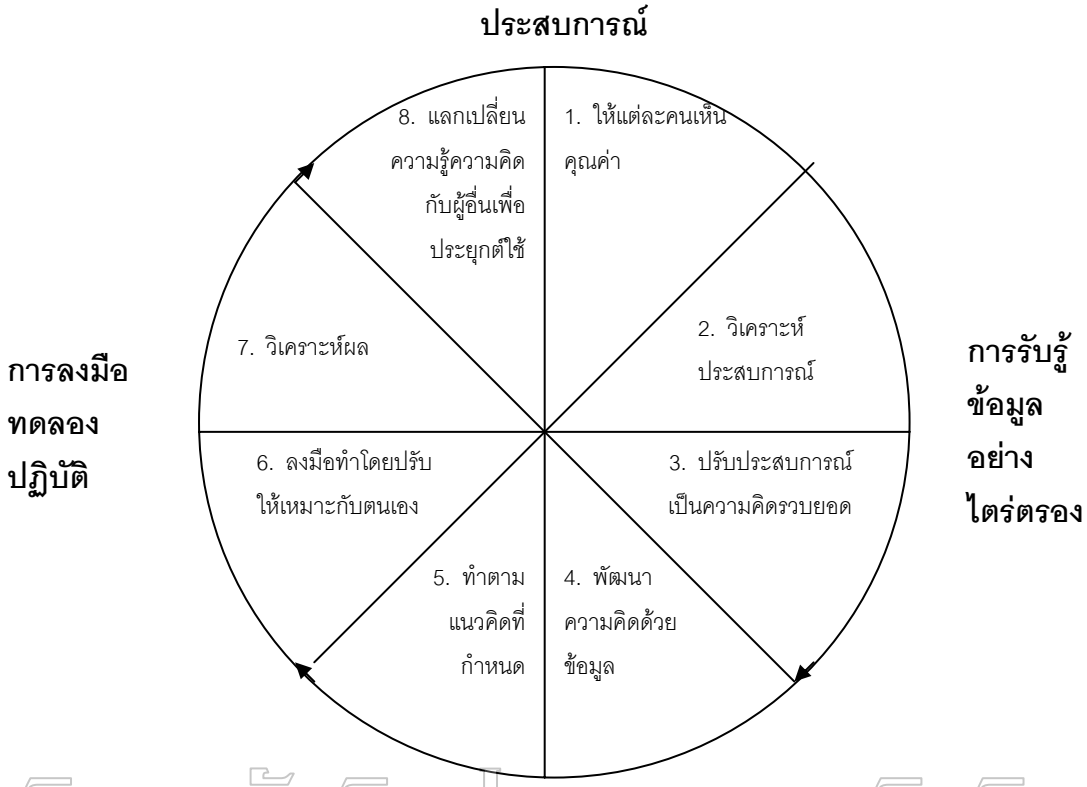

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนของวัฏจักรการเรียนรู้ แบบ 4MAT 8 ขั้น

ที่มา : ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มมั่น , **วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข** (นนทบุรี : เอส อาร์ พริ้นติ้ง, 2542), 16.

โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ด้านบนขวา (Quadrant 1) : การบูรณาการประสบการณ์ให้เป็นส่วนหนึ่งของตนเอง (Integrating Experience with the Self) ใช้คำถามนำกิจกรรม คือ ทำไม (Why) เป็นการพัฒนาประสบการณ์จริงไปสู่การสังเกตด้วยสติปัญญาไตร่ตรอง ต้องสร้างประสบการณ์ คิดหาเหตุผลด้วยตนเอง ผู้เรียนชอบจินตนาการจะมีความสุขในการเรียนรู้ บทบาทของครูเป็นผู้กระตุ้น สร้างแรงจูงใจ เป็นผู้ยั่วยุ ด้วยการสร้างสถานการณ์จำลอง การอภิปราย ครูต้องเตรียมบทเรียน สื่อการเรียนการสอน หรือสร้างสถานการณ์นำไปสู่การสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีอยู่ ประเด็นสำคัญของการเรียนการสอนในส่วนนี้คือ การจูงใจ นักเรียนที่มีการเรียนรู้แบบที่ 1 (Imaginative learner) จะมีความถนัดในการเรียนการสอนส่วนนี้นักเรียนมีบทบาทสร้างเหตุผล ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience) เป็นขั้นที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าสิ่งที่จะเรียนนั้นมีความหมายกับเขาเอง โดยการให้นักเรียนได้สัมผัสเกิดความรู้สึก ได้แก่ ขั้นนี้นักเรียนได้ฝึกการสังเกต การตั้งคำถาม การสร้างจินตนาการ เป็นขั้นที่เน้นการใช้สมองซีกขวา

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience) หรือ การสะท้อนประสบการณ์ (Reflecting on experience)ขั้นนี้ยังอยู่ในส่วนที่ 1 คือ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและอยากรู้ แต่ในขั้นที่ 2 นี้จะให้นักเรียนวิเคราะห์ต่อจากขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่ นักเรียนต้องหาเหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับในขั้นแรกด้วยการวิเคราะห์เด็กจะช่วยกันอภิปรายและอธิบายเหตุผลให้เหตุผลตามความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน ในขั้นนี้อาจใช้กิจกรรมหลายรูปแบบประกอบกัน เช่น การใช้เทคนิคการเขียนแผนผังความคิด โดยให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายและอธิบายให้เหตุผลตามความคิดของตนเอง แล้วเขียนสรุปเป็นข้อความหรือผังความคิด เน้นการใช้สมองซีกซ้าย

ส่วนที่ 2 ด้านล่างขวา (Quadrant 2) : การพัฒนาความคิดรวบยอด (Concept formulation)เป็นการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในส่วนที่ 1 มาสู่การสร้างความคิดรวบยอดของสิ่งที่เรียน นักเรียนที่มีการเรียนรู้แบบที่ 2 ผู้เรียนชอบการวิเคราะห์(Analytic learner) จะมีความถนัดและมีความสุขในการเรียนส่วนนี้ คำถามที่เป็นคำถามนำ กิจกรรมประจำส่วนนี้ คือ อะไร (What) ส่วนนี้เป็นการเรียนรู้ในขั้นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ข้อมูลอย่างไตร่ตรองมาสู่การสร้างความคิดรวบยอด ด้วยการสังเกตด้วย สติปัญญาคิดไตร่ตรองไปสู่การสร้างแนวคิดที่เป็นนามธรรม บทบาทของครูเป็นผู้เตรียมข้อมูล ให้ข้อมูล สาธิต โดยวิธีการ ให้นักเรียนค้นคว้า ครูให้ข้อมูล นักเรียนมีบทบาทแสวงหารายละเอียดในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้ซึ่งประกอบไปด้วยการเรียน 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts) หรือ การบูรณาการณ์สิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด (Integrating observation into concepts) ขั้นนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และไตร่ตรองความรู้ที่ได้จากขั้นแรกให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จนสามารถที่จะเรียนรู้ขั้นต่อไป กล่าวคือ เป็นขั้นที่ต้องจัดกิจกรรมให้เด็กทำแล้วสร้างความคิดรวบยอดเป็นของตนเองได้ เป็นขั้นที่เน้นการใช้สมองซีกขวาโดยครูเป็นผู้ให้ข้อมูลและข้อเท็จจริงและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความคิดรวบยอดเป็นขั้นที่จะต้องจัดกิจกรรมให้เด็กทำแล้วสร้างเป็นความคิดรวบยอดของตนเองได้

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) หรือ การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด (Developing theories and concept) การสอนในขั้นนี้เป็นขั้นของการให้ข้อมูลรายละเอียดเพื่อทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจ จนสร้างความคิดรวบยอดเรื่องที่เรียนได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

เน้นการใช้สมองซีกซ้าย ขั้นนี้ถึงแม้ว่าบทบาทของครู คือ ผู้สอน แต่ครูควรหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลแบบบรรยาย ควรใช้วิธีอื่นแทน เช่น การให้นักเรียนค้นคว้า ทดลอง ครูสาธิต หรือให้เรียนรู้จากวิทยากรท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 ด้านล่างซ้าย (Quadrant 3) : การปฏิบัติและปรับแต่งเป็นความคิดของตนเอง หรือการฝึกฝนและการเรียนรู้ตามลักษณะเฉพาะตัว (Practice and personalization) กระบวนการที่เกิดขึ้นในขั้นนี้เป็นการเคลื่อนไหวจากขั้นสร้างความคิดรวบยอดมาสู่การลงมือกระทำ หรือลงมือทดลองตามความคิดของนักเรียนอย่างกระตือรือร้น การทดลองด้วยตนเองไปสู่การสร้างแนวความคิดที่เป็นนามธรรม นักเรียนที่มีการเรียนรู้แบบที่ 3 ที่ชอบใช้สามัญสำนึก (Common sense learners)จะมีความสุขที่สุดในการเรียนรู้ ประเด็นที่เป็นปัญหาในใจของกระบวนการในช่วงนี้ คือ จะทำงานนี้ให้สำเร็จได้อย่างไรหรือทำอย่างไร (How does it work ?) โดยบทบาทของครู คือ โค้ชหรือผู้ให้คำแนะนำ ผู้อำนวยความสะดวกผู้ให้ความช่วยเหลืออยู่เบื้องหลัง วิธีการ คือ การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ในส่วนนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด หรือ การลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts) ในขั้นนี้ นักเรียนให้ผู้เรียนได้ลองทำโดยผ่านประสาทสัมผัส อาจจะทำตามใบงานหรือคู่มือ หรือแบบฝึกหัด ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะที่ได้เรียนไปแล้วหรือทำตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 4 เพื่อพัฒนาความคิดและทักษะของตนเน้นการใช้สมองซีกซ้าย

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด หรือการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว (Messing around) ในขั้นนี้เป็นขั้นของการบูรณาการและสร้างสรรค์อย่างแท้จริงเพราะเป็นขั้นที่มีโอกาสแสดงความสนใจ ความถนัด ความเข้าใจ เนื้อหาวิชา ความซาบซึ้ง และจินตนาการของตนเองออกมาเป็นรูปธรรม ในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ตนเองเลือก เช่น เป็นสิ่งประดิษฐ์ สมุดรวมภาพ ภาพวาด นิทาน บทกวี หรือบทละคร หรือหนังสือ เป็นต้น ซึ่งเน้นการใช้สมอง ซีกขวา กิจกรรมในขั้นที่ 6 เป็นผลมาจากการลงมือปฏิบัติจากขั้นตอนที่ 5 ซึ่งนักเรียนมีโอกาสทำงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจจนสามารถพัฒนาเป็นความคิดรวบยอดได้ ดังนั้นในขั้นตอนที่ 5 ต้องมีลักษณะที่กระตุ้นหรือส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด ไม่ใช่เกิดความจำได้แต่เพียงอย่างเดียว และในส่วนนี้คือสิ่งที่สามารถปรากฏเป็นแฟ้มผลงานของนักเรียนได้ ในขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้บูรณาการความรู้มาใช้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างผลงานของตนเองและแลกเปลี่ยนผลงานกับผู้อื่น ในขั้นที่ 6 นี้นักเรียนจะได้ใช้ความรู้รวมทั้งจินตนาการของตนเองไปทดลองปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความชำนาญในที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ส่วนที่ 4 ด้านบนซ้าย (Quadrant 4) : บูรณาการณ์และการประยุกต์กับประสบการณ์ (Integrating application and experience) กระบวนการเรียนรู้ในส่วนที่ 4 นี้เกิดจากกิจกรรมที่เป็นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนสำเร็จไปสู่การรับรู้และมีความรู้สึกที่ดีเป็นประโยชน์ต่อตนเองต่อไป โดยครูมีบทบาท เป็นผู้ประเมิน ผู้เสริมและผู้ร่วมเรียนรู้ นักเรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำและค้นพบด้วยตนเอง โดยวิธีการในการสอนส่วนนี้ คือ การค้นหาตัวเอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแนะนำผู้อื่น นักเรียนที่มีการเรียนรู้ในแบบที่ 4 (Dynamic learner) จะมีความถนัดในการเรียนส่วนนี้ ในส่วนนี้มีขั้นตอน 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ หรือ การวิเคราะห์เพื่อเห็นประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ (Analyzing for usefulness or application) ขั้นนี้เน้นการใช้สมองซีกซ้าย ผู้เรียนวิเคราะห์จากการเรียนรู้แล้วนำไปวางแผนประยุกต์ใช้หรือดัดแปลงให้ดีขึ้น หรือกลั่นกรองนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ในขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนได้ชื่นชมกับผลงานของตนเองหรือนักเรียนสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่กิจกรรมอื่นๆ หรือนักเรียนนำผลงานของตนเองเสนอในกลุ่มย่อย ๆ ให้เพื่อน ๆ ติชม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้ประยุกต์และกลั่นสิ่งที่เขาเรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย อีกทั้งยังได้ประเมินผลตนเองเพื่อการปรับปรุงผลงานและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น (Doing it themselves and sharing what they do with others) ในขั้นสุดท้ายนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการค้นคว้า หรือการลงมือกระทำกับคนอื่น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนจะช่วยให้นักเรียนมองเห็นการเชื่อมโยงของสิ่งที่ได้เรียนรู้กับเรื่องอื่น ๆ ที่อาจพบในสถานการณ์ใหม่ ๆ ตลอดจนช่วยให้นักเรียนได้สรุปทบทวนและเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีวิธีการ เช่น การจัดนิทรรศการหน้าชั้น การจัดในห้องสมุดจัดแสดงผลงานในวันสำคัญของโรงเรียนหรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงเป็นขั้นที่เน้นการใช้สมองซีกขวา

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า การสอนแบบ 4MAT ตามแบบการเรียนรู้ และเทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้าย – ขวา ประกอบด้วยขั้นตอน 8 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์
ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์
ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด
ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม)
ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด
ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้
ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบ 4MAT

จากการศึกษาแนวการจัดการสอนแบบ 4MAT ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานให้ผู้วิจัย ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแบบ 4MAT ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 8 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience) เป็นขั้นที่จะจูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียนโดยนักเรียนจะได้สร้างประสบการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เกม เพลง บทกลอน สถานการณ์ ปัญหาที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในเนื้อหาของกิจกรรมจะกระตุ้นให้นักเรียนได้สร้างจินตนาการ ฝึกการสังเกต การอภิปราย และการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น โดยในขั้นนี้นักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูและเพื่อน ๆ อยู่ตลอดเวลา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience) ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้อภิปราย อธิบาย ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 1 เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปความรู้ความคิดของตนเองหรือของกลุ่มได้อีกด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนอยู่

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts) ขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาในบทเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การทดลอง การทำงานตามใบงาน การระดมสมอง โดยนักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อน ๆ แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นที่ได้จากการระดมสมอง หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า ทดลอง และการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอดของตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts) ในขั้นนี้เป็นการเรียนรู้เนื้อหาและความคิดรวบยอดเพิ่มเติมจากขั้นที่ 3 เพื่อนำนักเรียนไปสู่ความคิดรวบยอดที่เป็นแก่นของเนื้อหาที่เรียน โดยนักเรียนจะได้บูรณาการความรู้จากวิชาอื่น ๆ มาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย อีกทั้งในขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ บทสนทนา ตลอดจนความรู้ด้านอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ทำงานตามใบงาน คู่มือ ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษหรือทำงานที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะและความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว โดยเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around) ในขั้นนี้เน้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่อย่างสร้างสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนผลงานที่ตนหรือกลุ่มจัดทำขึ้นกับผู้อื่น เพื่อขยายความรู้ให้กว้างขวางออกไปโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างกัน

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefulness) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้วิเคราะห์เพื่อสรุปประโยชน์ของสิ่งที่ได้เรียนรู้ อีกทั้งชื่นชมผลงานของตนเอง มีการประเมินตนเองโดยมีครูและเพื่อน ๆ ให้คำแนะนำหรือ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others) หลังจากที่นักเรียนนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับในขั้นที่ 7 มาปรับปรุงผลงานและความรู้ของตนแล้ว นักเรียนจะได้นำประสบการณ์หรือผลงานเหล่านั้นมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นเพื่อเป็นการสรุปทบทวนและเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนมาทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์หรือผลงานเหล่านั้นมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นเพื่อเป็นการสรุปทบทวนและเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนมาทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์อื่น ๆ กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้ได้แก่ การจัดแสดงผลงาน การจัดป้ายนิเทศ รวบรวมผลงานของนักเรียนทุกคนไว้เป็นผลงานของห้อง หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เป็นต้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบ 4 MAT

นักการศึกษาอีกหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบ 4MAT ดังนี้

เบอร์นิส แมคคาร์ธี (Bernice Mc Carthy 1990 : 9, อ้างถึงใน ตรูเนตร อัชชสวัสดิ์ 2542. : 29) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4MAT จะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. สามารถปลูกฝังความรักซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน

2. สามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยากให้เป็นง่ายได้

3. ช่วยให้นักเรียนมั่นใจในตนเองว่า สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ย่อมเป็นไปได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโลกของเราได้

4. ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักยกย่อง คุณงามความดีและช่วยผสมผสานสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในปัจจุบัน อดีต และอนาคตให้เข้ากันได้ดี

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 165) ได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบ 4MAT มีดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันตามความถนัดของตนเอง

2. ช่วยพัฒนาสมองของผู้เรียนทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล

3. เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

4. ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ จากการค้นพบสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

5. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ได้จริง

6. ส่งเสริมทักษะทางสังคมอันดีงามในตัวผู้เรียน

เธียร พานิช (2544 : 5) กล่าวในการบรรยายพิเศษ เรื่อง 4MAT การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าการสอนแบบ 4 MAT เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดชิ้นงานของตัวเองอย่างสร้างสรรค์ตามความถนัดของตนเองบนพื้นฐานความรู้ที่มี ถือเป็นขั้นของการบูรณาการ ผู้เรียนได้ต่อยอดองค์ความรู้ออกไป เห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์ บทบาทของครูเปลี่ยนไปในกระบวนการ ครูเป็นเพียงที่ปรึกษา คอยชี้แนะและคอยร่วมมือกับผู้เรียนเท่านั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สงวนลิขสิทธิ์

จากการศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการเรียนการสอนแบบ 4MAT นี้เหมาะสมจะนำมาพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเนื่องจากมีประโยชน์หลายประการ เช่น

1. จูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มต้นเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา

2. มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะที่เรียนผ่านประสบการณ์และการลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ

3. ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างความคิดรวบยอดภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยตนเองมิใช่โดยครูบอก

4. นักเรียนทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันตามความถนัดของตน

5. ช่วยพัฒนาสมองของนักเรียนทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล

6. เป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล

7. นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ จากการค้นพบสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

8. เปิดโอกาสให้นักเรียนประยุกต์วิธีการเรียนรู้ของเพื่อนมาปรับปรุงลักษณะการเรียนรู้ของตนเอง

9. ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ได้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบ 4MAT

งานวิจัยภายในประเทศ

มีการศึกษาและทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบ 4MAT อย่างหลากหลาย ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาและในระดับที่สูงขึ้นไป โดยมีการศึกษาวิธีการสอนแบบ 4MAT โดยเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ โดยทำการศึกษากับวิชาต่าง ๆ กัน ซึ่งต่างมีผลการวิจัยที่สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

เหมวรรณ ขันมณี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แม็ทซิสเต็ม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานิเวศน์ จำนวน 102 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 51 คน ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แม็ทซิสเต็ม มีค่าเพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับความเห็นและพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ที่ดีมาก คือ ความน่าจูงใจของกิจกรรมที่เรียน การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่หลากหลาย ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และนักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ร่วมเรียนรู้กับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

ธีรนุช นามประเทือง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติและความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณ การหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 22 คน โรงเรียนบ้านหินแหลม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ใช้เวลาการทดลอง 72 คาบ (24 ชั่วโมง) ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ การหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 89.01 / 80.36 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนที่ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT มีความคงทนในการเรียนรู้

อรวรรณ พลายละหาร (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT กับการสอนแบบปกติ โดยทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 2 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 70 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจง โดยที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน แล้วนำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้องนี้มาสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 35 คน โดยให้กลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ใช้ระยะเวลาในการทำการทดลอง 15 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ความสนใจในการเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT มีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิธิตา กุศลพูน (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) กับการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวัสดีวิทยา เขตวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มกลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้กลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

หลังจากได้รับการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้กลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) และนักเรียนที่ได้รับการใช้กลุ่มสัมพันธ์มีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปณต เกิดภักดี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนนาหลวง สำนักงานเขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT ภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบ 4MAT สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ในหลายวิชาทั้งที่เป็นวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ ด้านศิลปศาสตร์ และด้านภาษา อีกทั้งยังเหมาะที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทุกระดับด้วย นอกจากจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและยังส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และมีข้อที่ต้องซ่อมเสริมน้อยกว่าการเรียนการสอนตามปกติ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบ 4MAT ผลของการเรียนการสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการฝึกอบรม พบว่า มีผู้นำการเรียนการสอนแบบ 4MAT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ได้แก่ วิลเคอร์สัน (Willkerson 1986) ได้ศึกษาผลของการใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคงอยู่ของความรู้ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องเครื่องยนต์ ของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในรัฐนอร์ธ คาโรไลน่า (North Carolina) โดยดำเนินการสอนเป็นเวลา 8 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มากกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้ตำราเรียนตามปกติ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยของ วิลเคอร์สัน (Wilkerson 1986) ดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โบเวอร์ (Bowers 1987) ที่ศึกษาผลการใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนปัญญาเลิศเกรด 6 จำนวน 54 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT กลุ่มที่ 2 ได้รับการเรียนการสอนจากตำราเรียนตามปกติซึ่งเน้นการใช้สมองซีกซ้าย เนื้อหาที่นำมาสอน คือ เรื่องการเคลื่อนที่ของนิวตัน โดยทั้ง 2 กลุ่มใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนเท่ากันคือ 3 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในด้านของทัศนคติเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนบทเรียนนี้ และกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนตามปกติมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ในทุก ๆ ด้านอีกด้วย

นอกจากการนำการเรียนการสอนแบบ 4MAT ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์แล้ว ยังได้มีผู้ที่ทดลองนำการเรียนการสอนนี้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ดังเช่น จาคอบเซน (Jacobsen 1986) ทดลองนำการเรียนการสอนแบบ 4MAT ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ศิลปะ อุตสาหกรรมศิลป์ และภาษาอังกฤษ โดยครูประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการสอนทั้งกลุ่มทดลองที่ใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT และกลุ่มควบคุมที่มีการเรียนการสอนตามปกติ หลังจากจบภาคการศึกษาได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมและในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศิลปะ และอุตสาหกรรมศิลป์ มีจำนวนข้อที่ต้องซ่อมเสริมน้อยลงกว่ากลุ่มควบคุม ในขณะที่จำนวนข้อที่ต้องซ่อมเสริมในวิชาภูมิศาสตร์ของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน เพ็กเซีย และบิบบิน (Pexcia – Bibbins 1993) ได้ศึกษาผลของการใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT ที่มีต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนฟังดนตรี 2 วิธี ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอน 4MAT และการเรียนการสอนตามปกติ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 –5 จำนวน 440 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังดนตรีคลาสสิกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อคนตรีคลาสสิก

2. การเรียนการฟังดนตรีโดยใช้การเรียนการสอนแบบ 4MAT ช่วยส่งเสริมประสบการณ์ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเกี่ยวกับการฟังดนตรีของนักเรียน นอกจากนี้ยังช่วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ส่งเสริมพฤติกรรมอันดีที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการฟังดนตรีอีกทั้งเป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและการพัฒนาสมองด้วย

นอกจากการวิจัยที่นำการเรียนการสอนแบบ 4MAT ไปใช้กับนักเรียนดังกล่าวข้างต้นแล้ว ได้มีการนำ 4MAT ไปใช้ในการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ดังเช่น การศึกษาวิจัยของเมอร์เลยย์ (Murray 1992) ที่ได้พัฒนาและประเมินผลการใช้โปรแกรมการอบรมครูเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยใช้ 4MAT โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานและมโนทัศน์เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

2. เพื่อส่งเสริมทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับความหลากหลายของความคิดสร้างสรรค์

3. เพื่อประยุกต์ใช้ความรูที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการวางแผนการสอนในห้องเรียน

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการอบรม ได้แก่ ความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคลและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในสังคมปัจจุบัน รวมทั้งรูปแบบการเรียนการสอนแบบ 4MAT งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ และการตรวจสอบ / ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

1. ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้รับการฝึกอบรมมีทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

2. ผู้รับการอบรมได้ฝึกบูรณาการความรู้เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบการเรียนรู้ลักษณะต่าง ๆ และการเรียนการสอนแบบ 4MAT มาใช้ในการพัฒนาแผนการสอนของตนเอง

3. สมรรถภาพในการออกแบบการเรียนการสอนดังกล่าวให้ความสำคัญกับทัศนคติมากว่าเนื้อหาวิชา

4. เพศและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เข้าร่วมอบรมมีผลต่อคะแนนการประเมินผล

งานวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

งานวิจัยที่ศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษามีดังต่อไปนี้

คมสัน เฮ้าเส็ง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับ

ใจความภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านจับใจความโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นกับวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาดี ตำบลกุดธาตุ กิ่งอำเภอหนองคำ จังหวัดของแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนจากการสอนอ่านโดยรูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนจาการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู

นารี นาจวง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการสอนแบบการสอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบการสนองตอบด้วยท่าทางสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยการใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมาก

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่นโมเดล

สมบัติ บุญประคม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป็ด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งได้มาจาการสุ่มแบบเจาะจงแล้วจับสลากเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนจาการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับนักเรียนทีเรียนการสอนอ่านตามปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดมีผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านตามปกติ

วินัด คงใจดี (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจาการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ

ผสมผสานกับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานเป็นการนำส่วนดีของวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (the grammar – translation method) วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (the cognitive code learning theory) และวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (the communicative approach) มาผสมผสานกัน โดยมีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน คือ มุ้งเน้นการเรียนรู้ทั้งด้านรูปแบบของภาษาและการใช้ภาษา การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ทั้งด้านรูปแบบของภาษาและการใช้ภาษา การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมที่เน้น การสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้านและให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลย้อนกลับจาการฝึกกิจกรรรมทางภาษาในแต่ละครั้งที่เรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจาการสอนโดยรูปแบบการสอนภาษาเพ่อการสื่อสารแบบผสมผสาน สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากสอนตามคู่มือครู

ปารณทัตต์ แสนวิเศษ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคระดับยอดโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับวิธีการสอนตามปกติโรงเรียนบ้านโพนแพน(เจียรวนนท์อุทิศ 5) อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

สรุป

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและสังคม ทั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย เช่น วิธีการสอนแบบธรรมชาติ การสอนแบบไวยากรณ์และการแปล ซึ่งแต่ละวิธีจะมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน วิธีการสอนแบบหนึ่งที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ นั่นคือ วิธีการสอนแบบ 4MAT มีขั้นตอนการสอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็น

ความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ และ ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ทำให้ทราบว่า วิธีดังกล่าวสามารถพัฒนาผลการเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 4MAT มีจุดประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบ one group pretest posttest design โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโป่ง สังกัดสำนักงานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสุพรรณบุรีเขต 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก เป็นนักเรียนจำนวน 1 ห้อง มีจำนวน 24 คน ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. รูปแบบที่ใช้ในการทดลอง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การดำเนินการวิจัย

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดรายการของการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ การเก็บรวมรวมข้อมูล และปรับปรุงเครื่องมือ และเสนอขอความเห็นชอบโครงการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานตามโครงการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองใช้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการเสนอผลการวิจัยต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง จัดพิมพ์รายงานฉบับร่างเพื่อเสนออนุมัติโครงการวิจัย ปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เขต 2 ศูนย์ประสานราชการอำเภอสองพี่น้อง ศูนย์เครือข่ายทุ่งคอกดอนมะนาว จำนวน 6 โรงเรียน รวม 7 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 132 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโป่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีเขต 2

จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 24 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากจากโรงเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 และเป็นโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรต้น คือ การสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT
2. ตัวแปรตาม คือ

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4MAT

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รูปแบบการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre Experimental Research) แบบ One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 20) ซึ่งมีรูปแบบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT

T_2 แทน การทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT จำนวน 3 เรื่อง คือ Personal Identification, House and Home และ Life at Home ซึ่งจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แผนละ 1 เรื่อง ดังนี้คือ แผนที่ 1 เรื่อง My family แผนที่ 2 เรื่อง My friends แผนที่ 3 เรื่อง My pets แผนที่ 4 เรื่อง Bedroom แผนที่ 5 เรื่อง Kitchen แผนที่ 6 เรื่องOur house work โดยดำเนินการสอน สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 6 สัปดาห์ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนแบบ 4 MAT 8 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น มีการประเมินผลด้วยการตรวจใบงาน และการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ทดสอบการฟัง เพื่อวัดความเข้าใจในการฟังเรื่องราวต่าง ๆ บทสนทนาและเลือกข้อมูลที่ฟังได้ถูกต้อง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 2 ทดสอบการพูด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลจากเรื่องที่ฟังและอ่าน โดยนักเรียนจะต้องเลือกข้อความ หรือคำพูดที่เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนด เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 3 ทดสอบการอ่าน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านข้อความ บทสนทนา ตาราง ภาพ แผนภูมิ แล้วเลือกตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 4 ทดสอบการเขียน เพื่อวัดความสามารถในการเขียนระบุข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ เป็นแบบทดสอบอัตนัย แบบเติมคำในช่องว่าง จำนวน 5 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิด ได้ 0 คะแนน และแบบตอบคำถามด้วยการเติมคำตอบด้วยประโยคที่สมบูรณ์ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 0 - 2 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด= 5 ,นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมาก = 4 นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยปานกลาง= 3 ,นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยน้อย= 2 นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยน้อยที่สุด = 1

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT จำนวน 6 แผน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 การกำหนดเนื้อหาสาระของบทเรียน ดำเนินการดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

1.1.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษากับวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก และมาตรฐานช่วงชั้น จำนวน 24 มาตรฐาน จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 , หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้ เข้าใจ คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง คำแนะนำในสถานศึกษาและสังคมรอบตัว อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ตามหลักการอ่านออกเสียง เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนา เรื่องสั้น ๆ และเรื่องเล่า ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความรู้สึกและบอกเหตุผล ขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ นำเสนอความคิดรวบยอด ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีเหตุผล นำเสนอบทเพลง บทกวี ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจ

ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่อง เสียง พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสดวงหาความรู้ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษา อาชีพต่าง ๆในสถานการณ์จำลองและการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

1.1.3 ศึกษาเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในสภายุโรป ผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับสื่อสารควรเรียน 14 เรื่องที่เป็นพื้นฐาน และได้คัดเลือกหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสอนจำนวน 3 หัวเรื่อง ได้แก่ Personal Identification , House and Home และ Life at Home รวมทั้งศึกษาแผนภูมิมโนทัศน์สาระการเรียนรู้พื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนภูมิที่ 8 ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

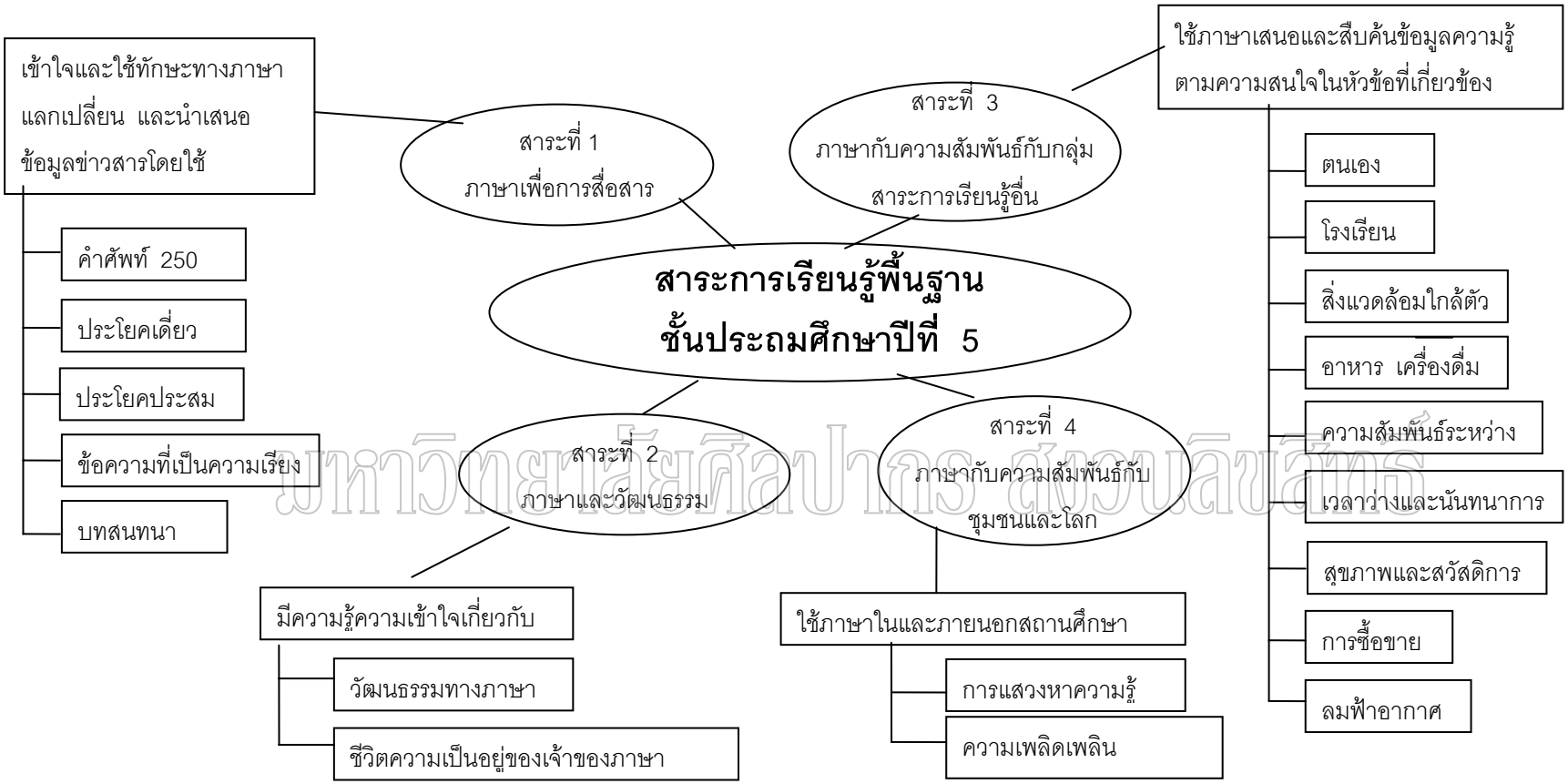

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

แผนภูมิที่ 8 แสดงมโนทัศน์การจัดการสอนวิชาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ที่มา : กรมวิชาการ, **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2544** (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์, 2546), 88.

1.1.4 ศึกษาเนื้อหาสาระทางภาษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้ คือ หน้าที่ทางภาษา ประกอบด้วย ความสามารถในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Social – Cultural Functions) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Linguistic Functions) รูปแบบทางภาษา ได้แก่ The Noun Phrase, Adverbs, Verbs, Verbs Patterns, Connectors และ วัฒนธรรมต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา เช่น วัฒนธรรมในการทักทาย วัฒนธรรมในการใช้คำนำหน้าชื่อ – สกุล ฯลฯ

1.1.5 นำข้อมูลต่าง ๆ ในข้อ 1.1.1 - 1.1.4 มาประมวล คัดเลือกเนื้อหาสาระและสรุปเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุม ทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนตลอดจนครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้หลัก คือ การตีความ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การศึกษาภาษา และการฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงสู่วิชาอื่น การนำภาษาไปใช้ สรุปเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้และบทเรียน

1.1.6 ศึกษาเนื้อหาสาระในหน่วยการเรียนรู้ย่อยที่จะนำมาใช้ทดลองสอน โดยนำเนื้อหามาจากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนสิ่งพิมพ์ต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วนำเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์หนังสือ

1.1.7 ศึกษาแนวทางในการสอนแนวคิดพื้นฐานที่ McCarthy ใช้ในการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนแบบ 4MAT ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์
ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์
ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด
ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม)
ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด
ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด
ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้
ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น

1.1.8 กำหนดตารางขอบข่ายเนื้อหาการจัดแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยบทเรียน (ดังภาคผนวก ก หน้า 133 - 134)

1.2 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ 4MAT ตามตารางกำหนดเนื้อหาแผนการสอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบด้วยการสอน 8 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ ครูจัดทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยให้นักเรียนนำเสนอความรู้เดิมของแต่ละคนเพื่อสร้างพื้นฐานประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ครูใช้เทคนิคให้นักเรียนใช้สมองคิดไตร่ตรองประสบการณ์วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์นั้น ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ครูให้นักเรียนวิเคราะห์และไตร่ตรองความรู้ที่ได้จากการรวบรวมประสบการณ์มาเป็นความรู้ของตนเอง กระตุ้นให้นักเรียนสร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล ครูช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องที่เรียนจนสร้างความคิดรวบยอดของเรื่องที่เรียนได้ โดยครูแจกใบความรู้และให้นักเรียนอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่นักเรียนนำเสนอ ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างประสบการณ์ตรง โดยฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดอย่างชัดเจน ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด นักเรียนแสดงความถนัด ความเข้าใจเนื้อหาวิชา และจินตนาการของตนเอง ออกมาเป็นรูปธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ตนเองเลือกโดยนักเรียนวางแผนและนำเสนองานตามที่ตนเองเลือกขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการนำไปใช้ และ ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็นที่ได้และแลกเปลี่ยน ความคิดความรู้ซึ่งกันและกันภายในชั้นเรียน โดยนักเรียนสรุปความคิดที่ได้และข้อเสนอแนะแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดความรู้ซึ่งกันและกันในชั้นเรียน

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นตามตารางกำหนดเนื้อหาการจัดแผนการเรียนรู้เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ด้านภาษา ด้านเนื้อหาและด้านการวัดผล

1.4 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ(Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 (ดังภาคผนวก ง หน้า 225 – 230) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับรายการประเมินแต่ละข้อ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับรายการประเมินแต่ละข้อ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับรายการประเมินแต่ละข้อ

1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ ตั้งคำถามให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ จัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา และปรับปรุงใบงานให้ชัดเจนและเหมาะสมกับเนื้อหา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT จำนวน 6 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งสรุปเป็นแผนภูมิดังแผนภูมิที่ 9 ดังนี้

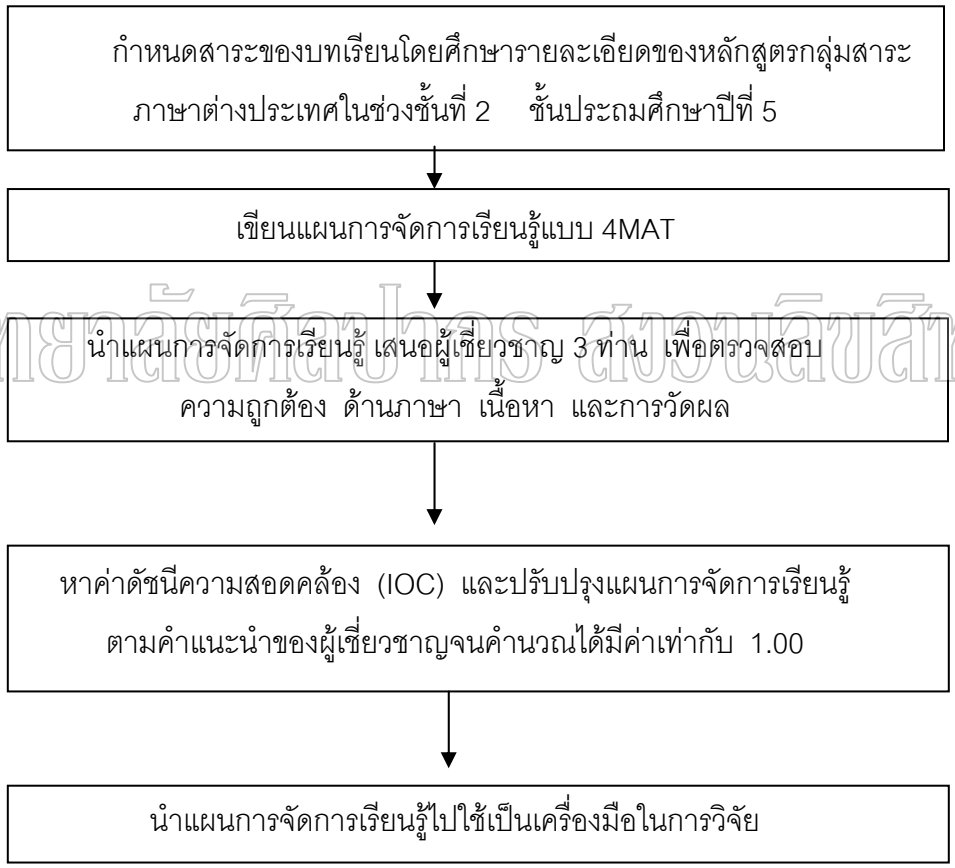

แผนภูมิที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ทดสอบการฟังเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 2 ทดสอบการพูดเป็นแบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ปรนัยเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 ทดสอบการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัย แบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 4 ทดสอบการเขียน เป็นแบบทดสอบอัตนัย แบบเติมคำในช่องว่า จำนวน 5 ข้อ และแบบตอบคำถามด้วยการเติมคำตอบด้วยประโยคที่สมบูรณ์ จำนวน 5 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื้อหาตามตารางกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้ ศึกษาทฤษฎี หลักการเขียนและการสร้างแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย

2.2 กำหนดจุดประสงค์การสอบซึ่งแบ่งเป็น 4 ทักษะดังนี้

2.2.1 ทักษะการฟังเพื่อวัดความเข้าใจในการฟังเรื่องราวต่างๆ บทสนทนาและเลือกข้อมูลที่ฟังได้ถูกต้อง

2.2.2 ทักษะการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลจากเรื่องที่ฟังและอ่าน โดยนักเรียนจะต้องเลือกข้อความ หรือคำพูดที่เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนด

2.2.3 ทักษะการอ่านเพื่อวัดความสามารถในการอ่านข้อความ บทสนทนา ตาราง ภาพ แผนภูมิ แล้วเลือกตอบคำถามได้ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

2.2.4 ทักษะการเขียน เพื่อวัดความสามารถในการเขียนระบุข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

2.3 กำหนดตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ ตามจุดประสงค์การสอนตามตาราง (ดังภาคผนวก ข หน้า 209)

2.4 ข้อมูลในข้อ 2.1 - 2.3 มาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ทดสอบการฟัง เพื่อวัดความเข้าใจในการฟังเรื่องราวต่าง ๆ บทสนทนา และเลือกข้อมูลที่ฟังได้ถูกต้อง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 2 ทดสอบการพูด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลจากเรื่องที่ฟังและอ่าน โดยนักเรียนจะต้องเลือกข้อความ หรือคำพูดที่เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนด เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 3 ทดสอบการอ่าน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านข้อความ บทสนทนา ตาราง ภาพ แผนภูมิ แล้วเลือกตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตอนที่ 4 ทดสอบการเขียนเพื่อวัดความสามารถในการเขียนระบุข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน เป็นแบบทดสอบอัตนัย แบบเติมคำในช่องว่าง จำนวน 5 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิด ได้ 0 คะแนน และแบบตอบคำถามด้วยการเติมคำตอบด้วยประโยคที่สมบูรณ์ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 0 - 2 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบแต่ละข้อ มีดังนี้

ข้อสอบอัตนัย ให้คะแนนตามเกณฑ์ คือ

2 คะแนน เขียนสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน ไวยากรณ์ถูกต้อง ตรงประเด็น

1 คะแนน เขียนสื่อสารได้เข้าใจ ตรงประเด็น ผิดไวยากรณ์เล็กน้อย

0 คะแนน เขียนไม่ตรงประเด็น ไม่สามารถสื่อสารได้

2.5 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของแบบทดสอบในตาราง วิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น

2.6 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจนกระทั่งแบบทดสอบมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ง หน้า 231)

2.7 หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนวัดดอนมะนาว สำนักงานเขตพื้นที่สุพรรณบุรีเขต 2

2.8 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพดังนี้

2.8.1 ตรวจสอบค่าความยากง่ายของแบบทดสอบปรนัย (ตอนที่ 1 – 3)คือ จำนวนผู้ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยเกณฑ์ข้อสอบที่ดีมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 129) แต่เนื่องจากมีข้อสอบ

จำนวน 60 ข้อผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 45 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ 1) มีจำนวนข้อสอบในแต่ละจุดประสงค์ใกล้เคียงกัน และกระจายให้ครบทุกจุดประสงค์ 2) มีค่าความยากง่ายใกล้เคียง 0.5 มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.73 (ดังภาคผนวก ง หน้า 234)

2.8.2 ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบปรนัย (ตอนที่ 1 – 3) คือ ตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดี (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 130) แต่เนื่องจากมีข้อสอบ 60 ข้อ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 45 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ดังนั้น 1) มีจำนวนข้อสอบในแต่ละจุดประสงค์ใกล้เคียงกัน และกระจายให้ครบทุกจุดประสงค์ 2) มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 ซึ่งผลการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.67 (ดังภาคผนวก ง หน้า 233)

2.8.3 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยนำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกมาหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ด้วยวิธีการสอบซ้ำ (Test retest) โดยนำแบบทดสอบข้อที่ผ่านการตรวจสอบและคัดเลือกด้วยค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกจำนวน 45 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนวัดดอนมะนาว จำนวน 30 คน จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งเว้นระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์แล้วจึงวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จาการสอบครั้งแรก กับคะแนนการสอบครั้งที่สองโดยใช้สูตร Pearson product – moment coefficient correlation มีค่าเท่ากับ 0.99 (ดังภาคผนวก ง หน้า 235)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

2.9 นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นทดลองภาคสนาม ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตามแผนภูมิที่ 10

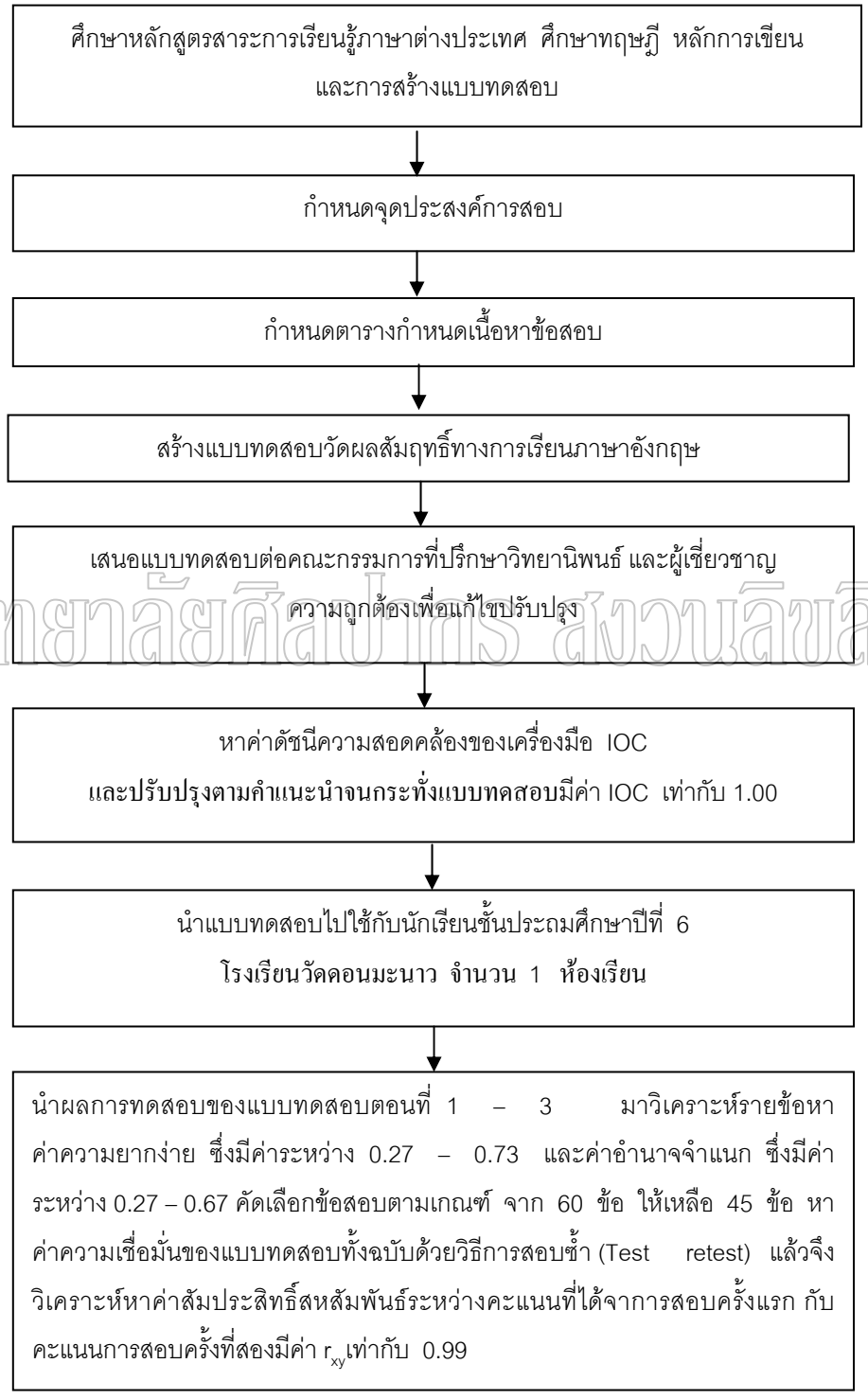

แผนภูมิที่ 10 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนในการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert rating) จำนวน 20 ข้อ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านความรู้ความสามารถ และ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองซึ่งการกำหนดค่าระดับความคิดเห็น ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์กำหนดค่าระดับความคิดเห็นของแบบสอบถามความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สำหรับการให้ค่าความหมายค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยมีค่าระดับค่าเฉลี่ย (ความคิดเห็น) โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย($\overline{X}$)และส่วนเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามค่าระดับตามเกณฑ์ ที่แปลงมาจากของเบสท์ (Best 1977 : 190) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าความคิดเห็นของแบบสอบถามความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 - 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	เห็นด้วยน้อย
2.50 - 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
3.50 - 4.49	เห็นด้วยมาก
4.50 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

แบบสอบถามความคิดเห็นทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT นี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert rating) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 107 –108)

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT เพื่อนำไปสอบถามนักเรียนหลังจากการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT โดยสร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MATจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านความรู้ความสามารถ และ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง

3.3 นำแบบสอบถามเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจพิจารณาความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา

3.4 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) และนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำจนกระทั่งค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า เท่ากับ 1.00(ดังภาคผนวก ง หน้า 232 - 233)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นทดลองภาคสนาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากการทดลองเสร็จสิ้นซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนในการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ได้ตามแผนภูมิที่ 11

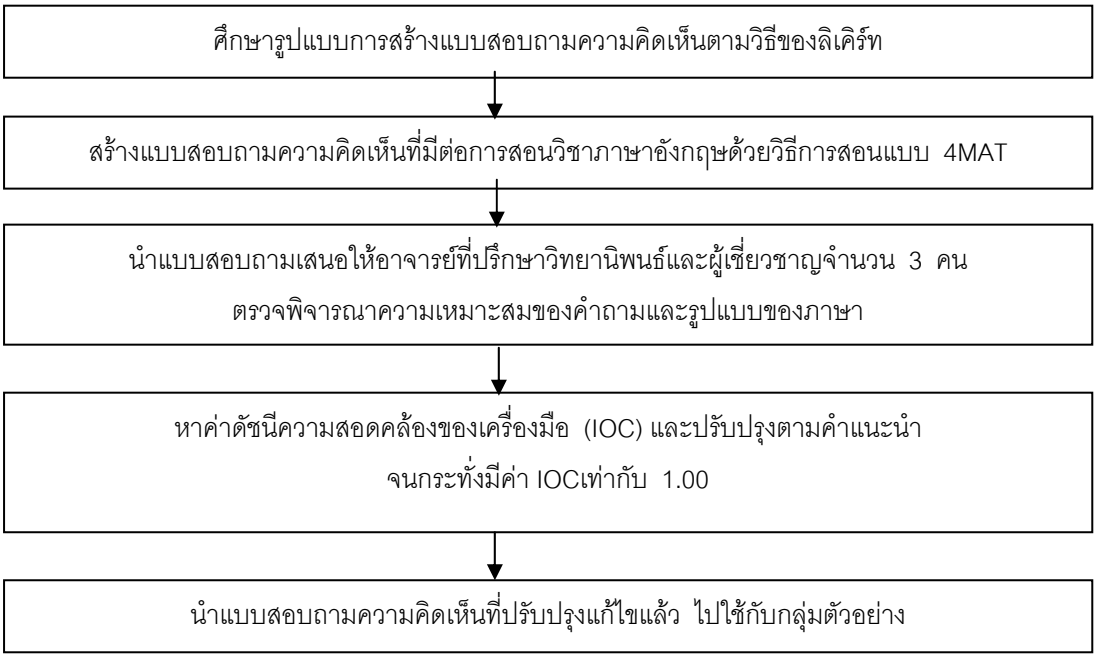

แผนภูมิที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ก่อนดำเนินการสอน ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนบ้านโป่ง และดำเนินการติดต่อขอความอนุเคราะห์โดยตรงกับบุคลากรที่ได้รับการแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียนบ้านโป่ง นัดหมายเวลาทำการสอน คือ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548

2. ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตัวเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทดสอบ (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ก่อนดำเนินการทดลอง

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอน แบบ 4MAT จำนวน 3 เรื่อง คือ Personal Identification , House and Home และ Life at Home ซึ่งจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แผนละ 1 เรื่อง ดังนี้คือ แผนที่ 1 เรื่อง My family แผนที่ 2 เรื่อง My friends แผนที่ 3 เรื่อง My pets แผนที่ 4 เรื่อง Bedroom แผนที่ 5 เรื่อง Kitchen แผนที่ 6 เรื่องOur house work โดยดำเนินการสอน โดยดำเนินการสอนแผนละ 3 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 6 สัปดาห์ โดยวิธีการสอนแบบ 4MAT มี 8 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ ครูจัดทบทวนความรู้

เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยให้นักเรียนนำเสนอความรู้เดิมของแต่ละคนเพื่อสร้างพื้นฐานประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ครูใช้เทคนิคให้นักเรียนใช้สมองคิดไตร่ตรองประสบการณ์วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์นั้น ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ครูให้นักเรียนวิเคราะห์และไตร่ตรองความรู้ที่ได้จากการรวบรวมประสบการณ์มาเป็นความรู้ของตนเอง กระตุ้นให้นักเรียนสร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล ครูช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องที่เรียนจนสร้างความคิดรวบยอดของเรื่องที่เรียนได้ โดยครูแจกใบความรู้และให้นักเรียนอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่นักเรียนนำเสนอ ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างประสบการณ์ตรง โดยฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดอย่างชัดเจน ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด นักเรียนแสดงความถนัด ความเข้าใจเนื้อหาวิชา และจินตนาการของตนเอง ออกมาเป็นรูปธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ตนเองเลือกโดยนักเรียนวางแผนและนำเสนองานตามที่ตนเองเลือก ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการนำไปใช้ และ ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น นักเรียนร่วมกันสรุปความคิดเห็นที่ได้และแลกเปลี่ยนความคิดความรู้ซึ่งกันและกันภายในชั้นเรียน โดยนักเรียนสรุปความคิดที่ได้และข้อเสนอแนะแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดความรู้ซึ่งกันและกันในชั้นเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ลิขสิทธิ์

3. หลังจากดำเนินการสอนครบ 6 สัปดาห์ ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนทำการสอน (Pretest) จากนั้นตรวจให้คะแนน แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT

3.2 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบสอบถามความคิดเห็นทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาจำนวน 3 คน แต่ละคนพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะกลุ่มพฤติกรรม

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของพฤติกรรม

- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของพฤติกรรม

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม นั้น ถ้าข้อคำถามนั้นค่าดัชนีต่ำกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไป หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

1.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการสอบซ้ำ (Test – Retest) แล้วหาความเที่ยงโดยใช้สูตร Pearson product – moment coefficient correlation (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 193)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\}\{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิความเที่ยง

N หมายถึง จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum XY$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนสอบครั้งแรก (X) และคะแนนการสอบครั้งที่สอง (Y)

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบครั้งแรก

$\sum Y$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบครั้งที่สอง

$\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนการสอบครั้งแรก

$\sum Y^2$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนการสอบครั้งที่สอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1.3 ความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับแบบทดสอบที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 209 - 210)

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P หมายถึง ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ

R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกแต่ละข้อ

N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

เกณฑ์ข้อสอบที่ดี คือ มีความยากของข้อสอบอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80

1.4 อำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดย ใช้สูตรสัดส่วนของความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ซึ่งมีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 130)

$$r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

เมื่อ r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

R_u หมายถึง จำนวนข้อที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง

R_e หมายถึง จำนวนข้อที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน

N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ข้อสอบที่ดี คือ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT โดยการทดสอบ t – test dependent (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 165) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

เมื่อ t = การตรวจสอบความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

$\sum D$ = ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแต่ละคน

$\sum D^2$ = ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

$(\sum D)^2$ = ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแต่ละคนทั้งหมดยกกำลังสอง

n = จำนวนนักเรียน

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นรายข้อซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย($\overline{X}$)และส่วนเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามค่าระดับตามเกณฑ์ ที่แปลงมาจากของเบสท์ (Best 1977 : 190.) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนแบบ 4MATโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนแบบ 4MATโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนแบบ 4MATโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนแบบ 4MATเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิธีการสอนแบบ 4MATโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบ 4MAT

2. ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลอง Pre - experimental research ตามรูปแบบการวิจัยแบบ One group pretest posttest design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติ โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบ 4 MAT

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองด้านทักษะฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 วัดทักษะการฟัง ตอนที่ 2 วัดทักษะการพูด ตอนที่ 3 วัดทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ และตอนที่ 4 วัดทักษะการเขียน เป็นแบบสอบอัตนัยแบบเติมคำตอบ โดยทำการทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pretest – Posttest) แล้วนำคะแนนมาคำนวณ

เพื่อเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t - test (Dependent) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏผลในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\sum D$	$\sum D^2$	t - test
ก่อนเรียน	24	60	488	496	10710	22.80**
หลังเรียน	24	60	984			

ค่า df = 23 ค่า t 0.01 = 2.81

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีคะแนนรวมก่อนเรียน 488 คะแนน คะแนนรวมหลังเรียน 984 คะแนน ค่า $\sum D = 496$ ค่า $\sum D^2 = 10710$ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่า t – test (Dependent) พบว่าค่า t = 22.80 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีคะแนนผลการเรียนรู้หลังเรียน (Posttest) สูงกว่าก่อนเรียน (Pretest)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนโดยใช้การสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	จำนวน(คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	∑D	$\sum D^2$	$(\sum D)2$	t-test	t-table
ทักษะการฟัง								
ก่อนเรียน	24	15	139	122	702	14884	13.20*	2.81
หลังเรียน	24	15	261					
ทักษะการพูด								
ก่อนเรียน	24	15	150	107	565	11449	11.17*	2.81
หลังเรียน	24	15	257					
ทักษะการอ่าน								
ก่อนเรียน	24	15	112	133	837	17689	13.02*	2.81
หลังเรียน	24	15	245					
ทักษะการเขียน								
ก่อนเรียน	24	15	87	134	848	17956	13.13*	2.81
หลังเรียน	24	15	221					
รวมทั้ง 4 ทักษะ								
ก่อนเรียน	24	60	488	496	10710	246016	22.80*	2.81
หลังเรียน	24	60	984					

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ค่า df = 23 ค่า t 0.01 = 2.81

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสอนแบบ 4MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 กลุ่มทดลอง โดยคะแนนรวมของ 4 ทักษะหลังการทดลองมีค่าเท่ากับ 984 คะแนน และก่อนทดลองมีคะแนนรวมเท่ากับ 488 คะแนน และค่า $\sum D = 496$ ค่า $\sum D^2 = 10710$ เมื่อทดสอบด้วยค่า t – test แบบ Dependent พบว่า ค่า t เท่ากับ 22.80 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เมื่อพิจารณารายทักษะ พบว่า ทักษะการฟังคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีคะแนนรวมก่อนเรียน 139 คะแนน คะแนนรวมหลังเรียน 261 คะแนน ค่า $\sum D = 122$ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t – test พบว่า ค่า $t = 12.30$ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะการพูดคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีคะแนนรวมก่อนเรียน 150 คะแนน คะแนนรวมหลังเรียน 257 คะแนน ค่า $\sum D = 107$ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t – test พบว่า ค่า $t = 11.17$ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะการอ่านคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีคะแนนรวมก่อนเรียน 112 คะแนน คะแนนรวมหลังเรียน 245 คะแนน ค่า $\sum D = 133$ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t – test พบว่า ค่า $t = 13.02$ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ทักษะการเขียนคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีคะแนนรวมก่อนเรียน 87 คะแนน คะแนนรวมหลังเรียน 221 คะแนน ค่า $\sum D = 134$ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t – test พบว่า ค่า $t = 13.13$ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ซึ่งกล่าวได้ว่าคะแนนผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ทั้ง 4 ทักษะ คะแนนผลการเรียนรู้หลังเรียน (Posttest) สูงกว่าก่อนเรียน (Pretest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยทักษะที่มีคะแนนความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมากที่สุดไปตามลำดับ ดังนี้ ทักษะการเขียน ($\sum D = 134$) ทักษะการอ่าน ($\sum D = 133$) ทักษะการฟัง ($\sum D = 122$) และทักษะการพูด ($\sum D = 107$)

ดังนั้น แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ 4MAT หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ศึกษาความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4MAT หลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสอนแบบ 4MAT ของนักเรียน ซึ่งได้มาจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการสอนแบบ 4MAT โดยได้ทำการสอบถามหลังการทดลอง (Posttest) แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตาราง มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการสอนแบบ 4MAT	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับค่าเฉลี่ย
ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.10	0.52	เห็นด้วยมาก	4
ด้านการทำงานร่วมกัน	4.53	0.14	เห็นด้วยมากที่สุด	1
ด้านความรู้ความสามารถ	4.47	0.12	เห็นด้วยมาก	2
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	4.43	0.21	เห็นด้วยมาก	3
รวม	**4.38**	**0.32**	**เห็นด้วยมาก**	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT เห็นด้วยต่อการจัดการสอนดังกล่าวโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\overline{X}$ = 4.38 , S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT เห็นด้วยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการทำงานร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.53 , S.D. = 0.14) นอกจากนี้นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก 3 ด้าน เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ($\overline{X}$ = 4.47 , S.D = 0.12) ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง ($\overline{X}$ = 4.43 , S.D. = 0.21) และ ด้านบรรยากาศในการเรียน

($\overline{X}$ = 4.10 , S.D. = 0.52) และเมื่อพิจารณาค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่าในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตารางที่ 7 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการสอนแบบ 4MAT	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับค่าเฉลี่ย
ด้านบรรยากาศในการเรียน				
1. นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT	4.79	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	1
2. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยเหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	4.38	0.58	เห็นด้วยมาก	3
3. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มากขึ้นเท่าไร ยิ่งทำให้นักเรียนต้องการรู้จักเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น	3.88	0.99	เห็นด้วยมาก	4
4. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.50	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด	2
5. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนมีความกล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติมากขึ้น	3.29	1.04	เห็นด้วยปานกลาง	5
รวม	**4.10**	**0.52**	**เห็นด้วยมาก**	**4**
ด้านการทำงานร่วมกัน				
6. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานกลุ่มได้	4.67	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด	2
7. การทำงานกลุ่มในกิจกรรมการสอนช่วยทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ	4.33	0.76	เห็นด้วยมาก	4
8. นักเรียนทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุข	4.50	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด	3
9. นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น	4.75	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด	1
10. การทำงานร่วมกันในการสอนแบบ 4 MATทำให้นักเรียนได้รับความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จะนำไปปรับปรุงผลงานเพิ่มขึ้น	4.67	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด	2
รวม	**4.53**	**0.14**	**เห็นด้วยมากที่สุด**	**1**

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบ 4MAT	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับค่าเฉลี่ย
ด้านความรู้ความสามารถ				
11. การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ การฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดี	4.46	0.66	เห็นด้วยมาก	3
12. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.33	0.70	เห็นด้วยมาก	5
13. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้	4.63	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด	1
14. นักเรียนสามารถนำความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ในอนาคตได้	4.38	0.49	เห็นด้วยมาก	4
15. การสอนแบบ 4MAT ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น	4.54	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด	2
รวม	4.47	0.12	**เห็นด้วยมาก**	2
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง				
16. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนมั่นใจที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่	4.25	0.90	เห็นด้วยมาก	4
17. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง	4.67	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด	1
18. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียน	4.58	0.58	เห็นด้วยมากที่สุด	2
19. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.17	0.82	เห็นด้วยมาก	5
20. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง	4.46	0.51	เห็นด้วยมาก	3
รวม	**4.43**	**0.21**	**เห็นด้วยมาก**	**3**
รวมทุกด้าน	**4.38**	**0.32**	**เห็นด้วยมาก**	

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\overline{X}$ = 4.38 , S.D. = 0.32) และเมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วพบว่า มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ด้านการทำงานร่วมกัน พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีความคิดเห็นด้านการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 4 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น ($\overline{X}$ = 4.75, S.D. = 0.53) การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานกลุ่มได้ ($\overline{X}$ = 4.67, S.D. = 0.56) การทำงานร่วมกันในการสอนแบบ 4MAT ทำให้นักเรียนได้รับความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จะนำไปปรับปรุงผลงานของนักเรียนเพิ่มขึ้น ($\overline{X}$ = 4.67, S.D. = 0.56) นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุข ($\overline{X}$ = 4.50, S.D. = 0.66) และ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 1 ประเด็น คือ การทำงานกลุ่มในกิจกรรมการสอนช่วยทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.76)และเมื่อพิจารณาค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นคล้อยตามกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีความคิดเห็นด้านความรู้ความสามารถอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ($\overline{X}$ = 4.63, S.D. =0.49) และ การสอนแบบ 4MATทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น($\overline{X}$ = 4.54,S.D. = 0.66) ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ($\overline{X}$ =4.46, S.D. =0.66) นักเรียนสามารถนำความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ในอนาคตได้ ($\overline{X}$ = 4 .38, S.D. =0.49) และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น ($\overline{X}$ = 4.33,S.D. =0.70)และเมื่อพิจารณาค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นคล้อยตามกัน

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง($\overline{X}$ = 4.67, S.D. =0.56)และการสอนแบบ 4MATส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียน($\overline{X}$ =4.58,S.D.= 0.58) ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3 ประเด็น คือการสอนแบบ 4MATส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง($\overline{X}$ =4.46, S.D. =0.51) การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนมั่นใจที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ ($\overline{X}$ = 4.54, S.D. =0.66) และ การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ($\overline{X}$ = 4.46,S.D. =0.51)และเมื่อพิจารณาค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นคล้อยตามกัน

ด้านบรรยากาศในการเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT เห็นด้วยกับด้านบรรยากาศในการเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ($\overline{X}$ = 4.79 , S.D. =0.59) และ หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น($\overline{X}$ =4.50 , S.D. = 0.66) ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยเหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. =0.58) และยิ่งเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มากขึ้นเท่าไรยิ่งทำให้นักเรียนต้องการรู้จักเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น ($\overline{X}$ =3.88, S.D. =0.99) และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง 1 ประเด็น ได้แก่ หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนมีความกล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติมากขึ้น ($\overline{X}$ =3.29,S.D. =1.04)และเมื่อพิจารณาค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นคล้อยตามกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT" เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre - experimental research) โดยใช้รูปแบบ One group pretest posttest design มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT และ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สังกัดสำนักงานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เขต 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก เป็นนักเรียนจำนวน 1 ห้อง มีจำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษซึ่งใช้วิธีสอนแบบ 4MAT แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4MAT การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT โดยการทดสอบค่า t –test แบบ Dependent และวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นด้วยค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนแบบ 4 MAT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีด้วยการสอนแบบ 4 MAT หลังการสอนสูงกว่า

ก่อนการสอน โดยทักษะที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ทักษะการเขียน และทักษะที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านการทำงานร่วมกันเป็นลำดับที่ 1 นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น นอกจากนี้นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก 3 ด้าน เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถนักเรียนคิดว่าการเรียนการภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองนักเรียนคิดว่าการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนนักเรียนมีความสุขสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT

อภิปรายผลการวิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT สามารถนำมาอภิปรายผลตามลำดับของวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT ซึ่งปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดย คะแนนรวมหลังเรียน 984 คะแนน มีคะแนนรวมก่อนเรียน 488 คะแนน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กระบวนการสอนแบบ 4MATจะดำเนินไปอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการพัฒนาการเรียนรู้ เป็นการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และใช้วิธีการพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีกไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและมีการใช้สื่อที่เร้าความสนใจของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนได้เลือกทำกิจกรรมที่ตนเองถนัด และจากสอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT มุ่งสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน 4 แบบ ได้แก่ตอบสนองผู้เรียนแบบที่ 1 คือ ผู้เรียนที่ถนัดจินตนาการ ส่วนผู้เรียนแบบที่ 2 เป็นผู้เรียนที่ถนัดวิเคราะห์ แบบที่ 3 เป็นผู้เรียนที่ถนัดการใช้ การรับรู้โดยนำความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นนามธรรมแล้วไปผ่านกระบวนการของการลงมือกระทำ และแบบที่ 4 เป็นผู้ที่รับรู้ด้วยการลง

มือการกระทำจนเป็นประสบการณ์รูปธรรม กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อตอบสนองผู้เรียนทั้ง 4 แบบนี้ เป็นไปตามขั้นตอนการสอนทั้ง 8 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ และขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนฟังเทปบทสนทนาภาษาอังกฤษ การร้องเพลง เพื่อเป็นการปลุกเร้าความสนใจนอกจากนี้ยังใช้ภาพที่เกี่ยวกับบทเรียนมาซักถามร่วมกัน จึงเป็นการกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจในการเริ่มต้นบทเรียน อีกทั้งจะเน้นประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพื่อจะโยงไปสู่การเรียนรู้ในเรื่องใหม่ ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด และขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล ผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสระดมความคิด อภิปรายร่วมกันถึงความแตกต่าง ๆ ในสิ่งต่าง ๆ และอภิปรายถึงโครงสร้างของประโยค แล้วให้ผู้เรียนทำแผนที่ความคิด (Mind Mapping) นอกจากนี้ยังให้นักเรียนค้นคว้าหลักการหรือทฤษฎีของเรื่องที่เรียนด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ดังนั้น จึงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนแบบที่ 2 ได้มีการวิเคราะห์เก็บรายละเอียด และสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด และขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการณ์แนวคิด ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมที่ช่วยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียน เช่น การฝึกฟังบทสนทนา และออกเสียงตาม การฝึกการออกเสียงคำศัพท์ การอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ การฝึกทักษะการเขียนบรรยายภาพจากโครงสร้างภาษาที่เรียนมา และการทำแบบฝึกหัดในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนเกิดความชำนาญในทักษะที่ฝึกแล้วจึงให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานตามความคิดของตนเอง เช่น การวาดภาพประกอบคำบรรยายตามความสนใจเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน เขียนเรียงความหรือทำหนังสือเล่มเล็กเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและเพื่อนรักของฉัน โดยวาดภาพประกอบ ฯลฯ การจัดกิจกรรมเหล่านี้ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนแบบที่ 3 ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ชอบและถนัดเป็นอย่างดี ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์และนำแนวคิดไปใช้ และขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกับผู้อื่น ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในแบบที่ 4 กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดเพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนแบบนี้ คือ การจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนผลงานซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขงานให้ดีขึ้นและสามารถนำความรู้จากกิจกรรมที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น การส่งเสริมให้นักเรียนนำเสนอผลงานให้เพื่อนในกลุ่มหรือในชั้นเรียนติชม และผลัดกันวิจารณ์ผลงาน จากนั้นนำผลงานที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดแสดงผลงานที่ป้ายนิเทศ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ 4MAT เป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียนมีการฝึกทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน รวมทั้งยังมีการจัดให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานที่มาจากความสามารถและความคิดสร้างสรรค์อันแตกต่างกันไปหลากหลายแบบ นอกจากผู้เรียนได้รับความภาคภูมิใจในความสามารถจากการจัดทำผลงาน การนำเสนอและจัดแสดงผลงาน ซึ่งทำให้การเรียนเป็น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

การเรียนที่มีความหมายและไม่เป็นเรื่องน่าเบื่อและเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาที่ดีขึ้นและรักการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนแต่ละคนยอมรับความสามารถของตนเองและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถของผู้อื่น อีกทั้งพยายามพัฒนาความสามารถของตนเองในแนวทางที่หลากหลายโดยปราศจากความกังวลว่าจะผิดพลาด ซึ่งจะเป็นผลดีอย่างยิ่งในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออก เพราะยิ่งนักเรียนรู้สึกมีความสุขกับการเรียนในแบบที่ตนถนัดมากเท่าใดและกล้าแสดงออกมากเท่าใด เขาก็จะมีอิสระในการเรียนรู้จากผู้อื่นมากเท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เหมวรรณ ขันมณี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แม็ทซิสเต็ม ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แม็ทซิสเต็ม มีค่าเพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับความเห็นและพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ที่ดีมาก คือ ความน่าจูงใจของกิจกรรมที่เรียน การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ที่หลากหลาย ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ร่วมเรียนรู้กับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของนิธิตา กุศลพูน (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) กับการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้กลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และนักเรียนที่ได้รับการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ธี (4MAT) และนักเรียนที่ได้รับการใช้กลุ่มสัมพันธ์มีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในส่วนที่ 4 นักเรียนได้สรุปความรู้และใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนคิดเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันโดยการแลกเปลี่ยนความรู้

2. จากผลการวิจัย พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายทักษะทั้ง 4 ทักษะทุกทักษะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อทดสอบด้วยค่า t –test (dependent) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยทักษะที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

การพูด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มิได้มุ่งเพื่อพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่ง แต่มุ่งเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาหลายทักษะทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้นนักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมการสื่อสารเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษาหลายทักษะ มิใช่เฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ริชาร์ด และรอดเจอร์ส (Richard and Rodgers 1982 : 155 – 156) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของบุคคลในสังคม ขอบเขตของการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับพัฒนาการการเรียนการสอน การสอนนี้อาจอยู่ในรูปแบบของการเคลื่อนไหว การแสดงออก การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสื่อสารตามความต้องการของผู้เรียน และควรเป็นแบบทักษะสัมพันธ์หรือบูรณาการ (Integrative) คือ การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนให้ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ในการเรียนอย่างสอดคล้องกัน แต่ในการฝึกทักษะการพูดนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกปฏิบัติมาก ๆ จึงจะเกิดความชำนาญและมั่นใจแต่กิจกรรมการสอนมีการหยุดอยู่เพียงการอภิปรายภายในชั้นเรียนนักเรียนมิได้มีการฝึกทักษะการพูดในเชิงของการปฏิบัติโดยนำไปใช้พูดกับชาวต่างชาติในสถานการณ์จริง ซึ่งแนวความคิดในการจัดการศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) นี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ มอร์โรว์(Morrow 1981 : 59 – 69) ที่ว่ากระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ได้มาจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) ในการเรียนรู้ภาษานั้นครูควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเองโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

3. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า คะแนนทักษะการเขียน มีคะแนนรวมหลังเรียนเท่ากับ 221 คะแนน คะแนนรวมก่อนเรียนเท่ากับ 84 คะแนน ผลต่างของคะแนนทักษะการเขียน ($\sum D$) มีคะแนนเท่ากับ 134 คะแนน ซึ่งมีค่าสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนแบบ 4 MAT มีขั้นตอนในการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการทำกิจกรรมและได้ฝึกทักษะทางการเขียนบ่อยครั้งในกิจกรรมการสอน เช่น การให้นักเรียนเขียนในการทำใบงาน การทำหนังสือเล่มเล็ก ทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โกวิท ประวาลพฤกษ์ (2541 : 137, อ้างถึงใน ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม 2546 : 148) ที่กล่าวว่า ความรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย อันเกิดจากผู้เรียนลงมือปฏิบัติเก็บข้อมูลนำข้อมูลนั้นมาปะติดปะต่อกันเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ รวมทั้งการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT ของปณต เกิดภักดี (2544 : บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดกิจกรรมแบบ 4MAT ภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สอดคล้องกับของอรวรรณ พลายละหาร (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ความสนใจในการเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT มีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ข้าพเจ้ามีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนง่ายเพราะการสอนมีการจัดลำดับ การเชื่อมโยงประสบการณ์เก่าจากการเรียนรู้ซึ่งมีอยู่เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน หากนักเรียนมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะช่วยในการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับที่มิลเลอร์และเพอร์คิน (Miller and Perkins 1990 : 87) ได้สรุปข้อชี้แนะเกี่ยวกับการสอนทักษะและกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า ต้องสร้างมโนทัศน์ใหม่ให้นักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องหรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย และ ให้นักเรียนได้บูรณาการความคิดใหม่เข้ากับความรู้เดิมด้วย และนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 5 หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT นักเรียนมีความกล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ขั้นตอนการสอนสิ้นสุดภายในชั้นเรียนเพียงการอภิปรายกับเพื่อน นักเรียนไม่ได้มีโอกาสในการได้พูดคุยกับเจ้าของภาษาโดยตรงซึ่งจะเป็นประสบการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของมอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59 – 69) ที่ได้ให้แนวคิดสำหรับกระบวนการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าควรมีลักษณะของการปฏิบัติ (To learn it , do it) ในการเรียนรู้ภาษานั้นครูควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง โดยผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

5. ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT พบว่า ด้านการทำงานร่วมกัน ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 9 นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น นักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนยอมรับความสามารถของตนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถของผู้อื่น ว่าแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน และเขาจะมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้จากเพื่อน ๆ ด้วย ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนซึ่งเป็นสมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำงานกลุ่มอย่างเต็มที่ มีการประสานงานที่ดี มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มทำงานจนกระทั่งเห็นผลงานที่สมบูรณ์ และสมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น มีความรับผิดชอบกับงานที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งเมื่อนักเรียนมีความกระตือรือร้นและทุกคนอาสาทำงานหรือทำงานทันทีตามความสามารถของแต่ละคนทำให้งานสำเร็จในเวลาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับที่จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1974 : 240, อ้างถึงใน ทิศนา แขมณี 2545 : 200) ได้กล่าวถึง กระบวนการกลุ่ม ไว้ว่า สมาชิกจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นผลงานของกลุ่มจะได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกต้องมีความสัมพันธ์และต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในการที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมดำเนินไปด้วยดีและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด และสำหรับข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในลำดับท้ายสุดของด้านการทำงานร่วมกัน ได้แก่ ข้อที่ 7 การทำงานกลุ่มในกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ในลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น การให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่ออภิปรายและสรุปความรู้ เพื่อเล่นเกมเพื่อศึกษาใบความรู้ ระดมความคิดและร่วมกันทำใบงาน

6. ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT พบว่า ด้านความรู้ความสามารถ ข้อที่นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ข้อที่ 13 การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และนักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 12 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นใกล้เคียงกันมาก และเมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วพบว่ามีค่าน้อยกว่ากว่าศูนย์แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นไปในแนวทาง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

เดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ขั้นตอนการสอนแบบ 4 MAT มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการฝึกทักษะทางภาษาทั้งสี่ไปพร้อมกับการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษดีขึ้นและช่วยส่งเสริมให้สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้

7. ผลการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT พบว่า ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง นักเรียนมีอันดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 17 การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และ มีอันดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อ 18 การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในขั้นตอนการสอนแบบ 4MAT ในขั้นที่ 7 และ 8 มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้นำเสนอผลงาน แลกเปลี่ยนกันชื่นชมผลงานของตนเองและของผู้อื่น ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง แต่ขั้นตอนของการสอนแบบ 4MAT มีการให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองน้อยเพราะส่วนใหญ่เป็นการฝึกทำกิจกรรมจากศึกษาจากใบความรู้และทำแบบฝึกจากใบงาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT แล้วพบข้อควรปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการจัดการสอนครั้งต่อไป ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีผลความแตกต่างของคะแนนในด้านทักษะการเขียนและการอ่านสูง ดังนั้น ควรนำวิธีการแบบ 4 MAT ไปเผยแพร่โดยในการสอนภาษาควรให้ความสำคัญด้านการทบทวน เชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่จะเรียนเป็นเนื้อหาใหม่ การประยุกต์ความรู้เดิมช่วยในการฟังและอ่านเพื่อความเข้าใจ การสอนต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนด้วย

2. จากผลของแบบสอบถามความคิดเห็นและการอภิปรายพบว่านักเรียนไม่กล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางนั้น อาจเนื่องมากจากการสอนมีขั้นตอนสิ้นสุดเพียงการอภิปรายในชั้นเรียนดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูควรฝึกและส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกให้มากขึ้น ควรมีการให้ข้อมูลที่

เหมาะสมและถ่ายโอนสิ่งที่เรียนไปสู่การปฏิบัติโดยอาจจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มาคุยกับคนต่างชาติอย่างสม่ำเสมอ หรือควรเพิ่มเติมขั้นการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนให้นักเรียนได้นำภาษาไปใช้กับชาวต่างชาติในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานนอกชั้นเรียน และการสอนด้วยเทคนิค KWL - Plus

2. ควรศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ 4MATนี้กับผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. **รายงานการวิจัย เรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539**. ม.ป.ท. : 2543.

_____. **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การ-รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.

_____. สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, **รายงานการผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** (GAT). ม.ป.ท., 2544.

_____. **หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.

_____. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

กิตติชัย สุธาสิโนบล. **การจัดกระบวนการเรียนรู้ 4MAT เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่ดี มีปัญญา มีความสุข**. นครนายก : เสมอการพิมพ์ , 2545.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **แผนการศึกษา แห่งชาติฉบับที่ 9. พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2549**. กรุงเทพ ฯ : สกศ., 2540.

คมสันติ์ เฮ้าเส็ง. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านจับใจความโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านที่พัฒนาขึ้นกับวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2542.

ชาลี ทิวาวงษ์. “การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ฐิตินันท์ ประทุมนันท์. “เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA .” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

ตรูเนตร อัชชสวัสดิ์. “การศึกษาผลการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม 4 MATและการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

ทิศนา แขมมณี. **กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : นิชินแอดเวอร์ไทซิ่ง กรุ๊ฟ, 2545.

ธรรมรัฐ วงศ์ศรีสกุล. **เพิ่มพลังการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็นยูเคชั่น , 2538.

ธีรนุช นามประเทือง. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่องการคูณ การหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา-มหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.

เธียร พานิช. 4MAT **การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี – สฤษดิ์วงษ์, 2544.

นารี นาจวง. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เสริมกระบวนการเรียนรู้มโนมติของ Bruner กับการสอนตามปกติ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

นิธิตา กุศลพูน. “การเปรียบเทียบผลของการฝึกการเรียนรู้ตามแนวคิดของแมคคาร์ที (4 MAT) กับการใช้กลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อความคิดเห็นสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวัสดีวิทยา เขตวัฒนา สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.

บุญชู อังสวัสดิ์. “สมอง : การพัฒนาคุณภาพการศึกษา” **วารสารพัฒนาหลักสูตร** 15,126 (กรกฎาคม - กันยายน 2539) : 55 – 65.

บังอร พานทองและคณะ. **ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ม.ป.ป..

ปณต เกิดภักดี. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจัดกิจกรรมแบบ 4MAT.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544 .

ปารณทัตต์ แสนวิเศษ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับวิธีสอนอ่านปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539.

ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม. “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่องป่าชุมชนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

เปรมจิตต์ ปิตุรักษ์พงษา. “ผลของการเสนอตัวอย่างในการสอนตาม แนวสื่อสารต่อความเข้าใจมโนทัศน์ภาษาอังกฤษของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ผัสสพรรณ วิวัฒนศานต์. “ การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คสและวิทโธร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2545.

พนอ สงวนแก้ว. “ การศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

_____. **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

พัชรี เกตุแก่นจันทร์. **สมองกับการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

รัตนา มหากุศล. “การสอนทักษะการเรียน” ใน **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**, 163 – 175. สุมิตรา อังวัฒนากุล, บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ราตรี ศรีเทศทอง. “การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้กิจกรรมเกมในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกษมสุริยัมนาจ จังหวัดนครปฐมที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.

วรรณี โสมประยูร. **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2534.

วรพรรณ สิทธิเลิศ. “การเรียนการสอนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC).” **ศึกษาศาสตร์สาส์น** 20,1 (กุมภาพันธ์ 2538) : 67 – 78.

วิชัย วงษ์ใหญ่. “ชุดกิจกรรมสู่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.” เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เสนอที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม), 2542. (อัดสำเนา)

วินัด คงใจดี. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานกับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2539.

วีณา จัณทนาโกเมษ. “จะสอนอะไรในชั่วโมงการฟัง.” **ภาษาปริทัศน์** 8, 1 (2530) : 107 – 112.

ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มมั่น. **วัฏจักรการเรียนรู้ 4MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ เก่งดี มีสุข**. นนทบุรี : เอสอาร์ พริ้นติ้ง , 2542.

_____. **วัฏจักรการเรียนรู้ 4MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ เก่งดี มีสุข**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : เอสอาร์ พริ้นติ้ง, 2543.

สมบัติ บุญประคม. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

สมร ปาโท. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559)**. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด , 2545.

สำลี รักสุทธี และคณะ. **ตารางวิเคราะห์หลักสูตรขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : พ.ศ.พัฒนา , 2545.

สุดศิริ สิริคุณ. “การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรม CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532.

สุมิตรา พรรณกุลบดี. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกับการรับรู้กลวิธีที่นำมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2535.

สุมิตรา อังควัฒนกุล. **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ** . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

_____. **กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา**. ม.ป.ท. : ม.ป.ป.

_____. ก **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

_____. ข **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

_____. **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2**. กรุงเทพ ฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519.

_____. **วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย-ศรีนครินทรวิโรฒ, 2524.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. **21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2545.

เหมวรรณ ขันมณี . "การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็ม." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

อรวรรณ พลายละหาร. "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4MAT กับการสอนปกติ." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

มหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-ศรีนครินทรวิโรฒ , 2545.

อัจฉรา วงศ์โสธร. “การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อสารความหมายทางภาษา (PRAGMATICS COMMUNICATIVE) กับการทดสอบทางภาษาระดับ . ADVANCED” ใน **ความสอดคล้องระหว่าง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยกับหลักสูตรภาษาอังกฤษและแนวโน้มในการเรียนการอสนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสร้างคลังข้อสอบ**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2527.

_____. **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.

_____. **แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538

อารีย์ สุวรรณทัศน์. “การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สื่อการสอนจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. คู่มือการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 – 2(ป.1 – ป.6) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : บุคพอยท์, 2546.

เอกรินทร์ สี่มหาศาล. **แบบเรียนภาษาอังกฤษ Let’s go “English A to Z” ชั้น ป. 5**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2545.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ภาษาอังกฤษ

Bachman, L.F. **Fundamental consideration in language testing.** Oxford : Oxford University Press , 1990.

Bauer ,E . “Objectives, Learning Tasks, and Testing in Foreign Languages.” In J.A. Upshur and J.Fata(eds.) **Problems in Foreign Language Testing. Language Learning ,** special Issue, No 3. 1968.

Best, John W. **Research in Education.** 3rd ed. New Jersey : Prentice – Hall Inc, 1977.

Bower, Patricaia Shane. "The Effect of 4 MAT System on Achievement and Attiudes in Sciece." **Dissertation Abstracts International** 49, 9 (March 1987) : 2605.

Byrne, Donn. **Teaching Oral English.** New York : Longman, 1987.

Cannal, M., and M Swain. **Approach to Communicative Competence.** Singapore : Seameo Language Centre, 1980.

Carrol, Brendan J. **Testing Communication Performance.** Oxford : Pergamar Press, 1980.

Chaw, Phyllis and Ghim Lian. "Why Can't Everyone Speak English ?." **English teaching Forum** 25 (January 1991) : 43 –44.

Finocchiaro , M. **English as a second / foreign Language.** 4th ed. New Jersey : Prentice Hall , 1989.

Finocchiaro, Mary, and Chistopher Brumfit. **The Functional - Notional Approach.** Oxford : Oxford University, 1983.

Gordon, Mark. "Communicative Strategies for teaching Reading Skills" **TESOL Quarterly** 23,2(June 1985) : 73 -76.

Heaton, J.B. **Writing English Language Tests.** 5th ed. Singapore : Singapore Offset Printing, 1979.

Johnson, Keith. **Communicative Syllabus Design and Methodology.** Oxford : Pergamon Press, 1982.

Littlewood , William F. **Language Teaching Analysis.** 5th ed. London : Longman Group, 1995.

Mackey, William F. **Language Teaching Analysis.** 5th ed. London : Longman Group, 1974.

Marton , W. **Method in English teacher : Frameworks and option.** New York : Prentice Hall , 1989.

McChathy , B. "A table of four learners : 4MAT's learning styles." **Educational Leadership** 54(March 1998) : 46 –51.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

McChathy , Bernice. “A tale of four learners : 4MAT’s learning styles.” **Dissertation Abstracts International.** March, 1997.

Miller, Leah D. and Kyle Perkins. “ESL Reading Comprehension Instruction.” **RELC Journal** 21(June 1990) : 79 - 92.

Morrow, Keit. **Communication in the Classroom : Applications and Methods for a Communicative** . London : Longman, 1981.

Paulston, Christine Bratt, and Selekmen Howard. “Interaction Activities in the Foreign Classroom or How to Grow Tulip Rose.” **In Developing Communication Skills,** 56 –57 . London : Longman, 1978.

Pexcai Bibbins,Nancy L. “The Effect of 4 MAT System of Instruction on the Attiudes and Achievement of Elementary Children in Music Listening Lesson (For 4 MAT, Listening Instruction).” **Dissertation Abstracts International** 54, 12(1994) : 4385.

Pimslcur, P ; C. Hancock and P. Furey. “Speech Rate and Listening Comparison.” **In Viewpoints on English as Second Language,** 75 – 81. Edited by Marina Bart , Heidi Dulay , and Mary Finocchiaro . New York : Regents Publishing Company, 1977.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

Pincas, Ann. **Teaching English Writing.** London : McMillan Press, 1982.

Raimes, Ann. **Techniques in Teaching Writing.** Oxford : Oxford University Press , 1987.

Richad, C, and Rodgers S. **Approached and Method in Language teaching.** Cambridge : Cambridge University Press , 1982.

Rivers, Wilga M. , and Temperley, May S. **A Practice Guide to Teaching of English.** London : Cambridge University Press , 1978.

Rivers, Wilga M. “ Hearing and Comprehending.” **English teaching Forum** 8 (October 1980) : 16.

_____. **Speaking in Many Tongues : Essays in Foreign – Language Teaching.** London : Cambridge University Press , 1986.

Scott, Roger. " Speaking in Keith' Johnson and Keith Morrow." In **Communication in classroom,** 70 –72. London : Longman Group, 1981.

Searle, J.R. **Speech Acts.** London : Cambridge University Press , 1978.

Valette, Rebecca M., and Renee Disick. **Modern Language Performance Objective and Individualization.** New York : Harcourt Brace Javanovich ,1972.

Willams, E. **Reading in language classroom.** London : Macmillan Publishers Ltd., 1979.

Winkerson, Rhonada M, and P. Kinnard. "Effects of the 4 MAT System of Instruction on students Achievement, Retention, and Attitudes." **Dissertation Abstracts International** 8844(March 1988) : 368.

Winkins, D.A. **National Syllabuses.** London : Oxford University Press , 1976.

Yanus, Noor Azlira. **Preparing and Using Aids for English Language.** Kuala Lumpur : Oxford University Press , 1985.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบ 4MAT

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 แสดงขอบข่ายเนื้อหาการจัดแผนการเรียนรู้รายหน่วย

หน่วยที่ เรื่อง	**ตีความ**	**แลกเปลี่ยนข้อมูล**	**ศึกษาภาษา / ฝึกปฏิบัติ**	**เชื่อมโยงภาษา สู่วิชาอื่น**	**นำไปใช้ ค้นคว้าเพิ่ม / ประกอบอาชีพ**	**ผลงาน / โครงงาน**
หน่วยที่ 1 Personal Identification เรื่อง My family	ฟังเรื่องเกี่ยวกับเกี่ยวกับครอบครัว	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเองและบุคคลอื่น	การเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ /การทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค	ศึกษาเพิ่มเติมและวาดภาพพร้อมเขียนคำบรรยาย เกี่ยวกับลักษณะอาชีพ รูปร่าง และงานอดิเรก	เกี่ยวกับลักษณะ อาชีพ รูปร่าง และงานอดิเรก	ภาพประกอบคำบรรยาย
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ต.1.1.4 เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น	ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่าย ๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น ต.1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว	ต.2.2.1 เข้าใจ คำ วลี ประโยค ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	ต.3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	ต.3.1.2 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ	
กิจกรรม	ขั้นที่ 1: สร้างประสบการณ์ ฟังเทปเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในครัว ขั้นที่ 2 : สะท้อนประสบการณ์	ขั้นที่ 3 : สร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 : พัฒนามโนคติฝึกทักษะการโต้ตอบ	ขั้นที่ 5 : ปฏิบัติตามมโนคติ ขั้นที่ 6 : ปรับแต่งให้สมบูรณ์	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ขั้นที่ 8 : แลกเปลี่ยนประสบการณ์	

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	เนื้อหาทางภาษา
หน่วยที่ 1 Personal Identification เรื่อง My family	**หน้าที่ทางภาษา** 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Liguistic Functions) 2. การบอกให้ฟัง / การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับบุคคล 3. การถามและตอบเกี่ยวกับการให้ข้อมูล การตอบรับ หรือปฏิเสธความ การเลือกตอบ **รูปแบบทางภาษา** **คำศัพท์(Vocabulary)** : mother father , brother , sister , grandfather , grandmother , big sister (big brother) , elder sister (elder brother) , little / young sister (little / young brother), uncle, aunt , nephew , niece , cousin **Adjective** : big ,little , younger , older , fat , tall , thin , short, good , happy , kind **ไวยากรณ์(Grammar)** : 1. Present tense. 2. Pronouns : He , She , They 3. Question word. : Who, What, Where, How many **วัฒนธรรม** วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันที่ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	ตีความ	แลกเปลี่ยนข้อมูล	ศึกษาภาษา / ฝึกปฏิบัติ	เชื่อมโยงภาษาสู่วิชาอื่น	นำไปใช้ ค้นคว้าเพิ่ม /ประกอบอาชีพ	ผลงาน / โครงงาน
หน่วยที่ 1 Personal Identification เรื่อง My friends	ฟังบทสนทนาการบรรยายเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของเพื่อน	ฝึกการถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว	การเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ /การทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค	เขียนเรียงความหรือหนังสือเล่มเล็กเกี่ยวกับเรื่องเพื่อนรักของฉัน	การสัมภาษณ์ข้อมูลของผู้อื่น	แผนผังความคิด รายละเอียดข้อมูลส่วนตัว
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ต.1.1.4 เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น	ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่าย ๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น ต.1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว	ต.2.2.1 เข้าใจ คำ วลี ประโยค ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	ต.3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	ต.3.1.2 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ เป็นภาษาอังกฤษ	
กิจกรรม	ขั้นที่ 1: สร้างประสบการณ์ ฟังเทปเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในครัว ขั้นที่ 2 : สะท้อนประสบการณ์	ขั้นที่ 3 : สร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 : พัฒนามโนคติ ฝึกทักษะการโต้ตอบ	ขั้นที่ 5 : ปฏิบัติตามมโนคติ ขั้นที่ 6 : ปรับแต่งให้สมบูรณ์	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ขั้นที่ 8 : แลกเปลี่ยนประสบการณ์	

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	เนื้อหาทางภาษา
หน่วยที่ 1 Personal Identification เรื่อง My friends	**หน้าที่ทางภาษา** 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Liguistic Functions) 2. การบอกให้ฟัง / การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับบุคคล 3. การถามและตอบเกี่ยวกับการให้ข้อมูล การตอบรับ หรือปฏิเสธความ การเลือกตอบ **รูปแบบทางภาษา** **คำศัพท์(Vocabulary)** : special , guests , big , bigger, younger , older , fat , fatter, tall , taller, thin ,thinner, short ,shorter **ไวยากรณ์(Grammar)** : 1. Present tense. 2. Pronouns : He , She , They 3. Question word. : Who, What, Where, How old 4. Comparative sentences **วัฒนธรรม** วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	ตีความ	แลกเปลี่ยนข้อมูล	ศึกษาภาษา / ฝึกปฏิบัติ	เชื่อมโยงภาษาสู่วิชาอื่น	นำไปใช้ ค้นคว้าเพิ่ม / ประกอบอาชีพ	ผลงาน / โครงงาน
หน่วยที่ 1 Personal Identification เรื่อง My pet	ประโยคเกี่ยวกับลักษณะของสัตว์	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของตน	การเรียนรู้คำศัพท์ คำคุณศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ /การทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค	ศึกษาเรื่องของสัตว์ในวิชาวิทยาศาสตร์	ค้นคว้าเกี่ยวสัตว์เลี้ยง การดูแล วาดภาพและเขียนบรรยาย	ใบงาน
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ต.1.1.4 เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น	ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่าย ๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น ต.1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัว	ต.2.2.1 เข้าใจ คำ วลี ประโยค ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	ต.3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	ต.3.1.2 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ	
กิจกรรม	ขั้นที่ 1: สร้างประสบการณ์ ฟังเทปเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในครัว ขั้นที่ 2 : สะท้อนประสบการณ์	ขั้นที่ 3 : สร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 : พัฒนามโนคติ ฝึกทักษะการโต้ตอบ	ขั้นที่ 5 : ปฏิบัติตามมโนคติ ขั้นที่ 6 : ปรับแต่งให้สมบูรณ์	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ขั้นที่ 8 : แลกเปลี่ยนประสบการณ์	

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	เนื้อหาทางภาษา
หน่วยที่ 1 Personal Identification เรื่อง My pet	**หน้าที่ทางภาษา** 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Linguistic Functions) 2. การบอกให้ฟัง/การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับของ สัตว์ เรื่องราวต่าง ๆ 3. การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูล 4. การเปรียบเทียบขั้นกว่า **รูปแบบทางภาษา** **คำศัพท์(Vocabulary)** : big , bigger, younger , older , fat , fatter, tall , taller, thin ,thinner, short ,shorter **ไวยากรณ์(Grammar)** : 1. Present tense. 2. Pronouns : He , She , They 3. Question word. : Who 4. Comparative sentences **วัฒนธรรม** วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	ตีความ	แลกเปลี่ยนข้อมูล	ศึกษาภาษา / ฝึกปฏิบัติ	เชื่อมโยงภาษาสู่วิชาอื่น	นำไปใช้ ค้นคว้าเพิ่ม / ประกอบอาชีพ	ผลงาน / โครงงาน
หน่วยที่ 2 House and home เรื่อง Bedroom	ฟังเรื่องเกี่ยวกับห้องต่างภายในบ้าน	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในห้องนอน	การเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ /การทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค	เรียนรู้เรื่องของการจัดห้องนอนและการทำความสะอาดจากสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	เขียนบรรยายขั้นตอนการจัดห้องนอน	ใบงาน
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ต.1.1.4 เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น	ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่ายๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น ต.1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว	ต.2.2.1 เข้าใจ คำ วลี ประโยค ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	ต.3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	ต.3.1.2 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ เป็นภาษาอังกฤษ	
กิจกรรม	ขั้นที่ 1: สร้างประสบการณ์ ฟังเทปเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในครัว ขั้นที่ 2 : สะท้อนประสบการณ์	ขั้นที่ 3 : สร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 : พัฒนามโนคติ ฝึกทักษะการโต้ตอบ	ขั้นที่ 5 : ปฏิบัติตามมโนคติ ขั้นที่ 6 : ปรับแต่งให้สมบูรณ์	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ขั้นที่ 8 : แลกเปลี่ยนประสบการณ์	

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	**เนื้อหาทางภาษา**
หน่วยที่ 2 House and home เรื่อง Bedroom	**หน้าที่ทางภาษา** 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Liguistic Functions) **คำศัพท์(Vocabulary)** : lamp , clock , fan , bed ,pillow blanket closet , curtain etc. Colures Size **ไวยากรณ์(Grammar)** : 1. Subject Pronouns 2. Possessive Pronouns 3. Preposition 4. Verbs Patterns • Subject + BE • There + BE **วัฒนธรรม** วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	ตีความ	แลกเปลี่ยนข้อมูล	ศึกษาภาษา / ฝึกปฏิบัติ	เชื่อมโยงภาษาสู่วิชาอื่น	นำไปใช้ ค้นคว้าเพิ่ม / ประกอบอาชีพ	ผลงาน / โครงงาน
หน่วยที่ 2 House and home เรื่อง Kitchen	ฟังเรื่องเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในห้องครัว	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในห้องครัว	การเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ /การทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค	อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุปกรณ์และการเก็บรักษาอุปกรณ์ในห้องครัวในสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	อุปกรณ์ภายในครัว	ใบงาน
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ต.1.1.4 เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น	ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่าย ๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น ต.1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว	ต.2.2.1 เข้าใจ คำ วลี ประโยค ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	ต.3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	ต.3.1.2 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ เป็นภาษาอังกฤษ	
กิจกรรม	ขั้นที่ 1: สร้างประสบการณ์ ฟังเทปเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในครัว ขั้นที่ 2 : สะท้อนประสบการณ์	ขั้นที่ 3 : สร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 : พัฒนามโนคติ ฝึกทักษะการโต้ตอบ	ขั้นที่ 5 : ปฏิบัติตามมโนคติ ขั้นที่ 6 : ปรับแต่งให้สมบูรณ์	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ขั้นที่ 8 : แลกเปลี่ยนประสบการณ์	

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	**เนื้อหาทางภาษา**
หน่วยที่ 2 House and home เรื่อง Kitchen	**หน้าที่ทางภาษา** 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Liguistic Functions) **คำศัพท์(Vocabulary) :** plate , spoon , fork , bowl , pot ,cup , bottle , knife , over , refrigerator , to cook , to drink , to eat. **ไวยากรณ์(Grammar) :** 1. Pronouns : I , you , we , he , she , they 2. Possesssive Pronouns : your , his , her , our , my , their 3. Question word. : What, Where, How many **วัฒนธรรม** วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	ตีความ	แลกเปลี่ยนข้อมูล	ศึกษาภาษา / ฝึกปฏิบัติ	เชื่อมโยงภาษาสู่วิชาอื่น	นำไปใช้ ค้นคว้าเพิ่ม / ประกอบอาชีพ	ผลงาน / โครงงาน
หน่วยที่ 2 House and home เรื่อง Our house work	ฟังเพลง	แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์การทำความสะอาดบ้าน	การเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ /การทบทวนคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค	อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการทำความสะอาดบ้านในสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี	เขียนบรรยายขั้นตอนการทำความสะอาดบ้าน	สำรวจอุปกรณ์การทำความสะอาดบ้าน
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ต.1.1.4 เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น	ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่ายๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น	ต.2.2.1 เข้าใจ คำ วลี ประโยค ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	ต.3.1.1 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	ต.3.1.2 เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นๆ เป็นภาษาอังกฤษ	
กิจกรรม	ขั้นที่ 1: สร้างประสบการณ์ ฟังเทปเกี่ยวกับเครื่องใช้ภายในครัว ขั้นที่ 2 : สะท้อนประสบการณ์	ขั้นที่ 3 : สร้างความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 : พัฒนามโนคติ ฝึกทักษะการโต้ตอบ	ขั้นที่ 5 : ปฏิบัติตามมโนคติ ขั้นที่ 6 : ปรับแต่งให้สมบูรณ์	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้	ขั้นที่ 7 : วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ขั้นที่ 8 : แลกเปลี่ยนประสบการณ์	

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วยที่ เรื่อง	เนื้อหาทางภาษา
หน่วยที่ 2 House and home เรื่อง Our house work	**หน้าที่ทางภาษา** 1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Liguistic Functions) **คำศัพท์(Vocabulary) :** Verbs : whistle , tidy up (the place) , hum (a tune) , iron ,mop Nouns : tune , broom , carpet , vacuum cleaner , plant , microwave oven , washing machine , dish washer Adverbs of frequency : always , usually , often , sometime , never. **ไวยากรณ์(Grammar) :** 1. Yes – No questions 2. Wh – questions 3. Present simple tense. 4. Past simple tense. 5. Adverbs of frequency **วัฒนธรรม** วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนที่ 1

วิชา ภาษาอังกฤษ **ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5

หน่วยที่ 1 : Personal Identification **เวลา** 9 **ชั่วโมง**

เรื่อง My family **เวลา** 3 **ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

ทักษะการสื่อสาร บูรณาการทักษะทางภาษาการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การเรียงลำดับญาติพี่น้องในครอบครัว การสอบถามข้อมูลส่วนตัว การถามและตอบข้อมูลสวนตัวของผู้อื่น

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 2.2 (3) / 3.1 (1,2))

2.2 พูดประโยคแนะนำผู้อื่นได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 1.2 (1,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1,2) / 4.1 (2))

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2.3 ถามและตอบตามประโยคที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต. 1.1(2) /1.2 (2,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1) / 4.1 (1,2))

2.4 อ่านบทสนทนาและจับใจความสำคัญได้ (มฐ.ต. 1.1(2,4))

2.5 ร้องเพลงตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.3(4) / 2.2 (3))

2.6 ทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(1,3) /1.2 (3) / 1.3 (1-3))

3. จุดประสงค์การเรียน

3.1 นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวในครอบครัวได้

3.2 นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นได้

3.3 นักเรียนสามารถสะกดคำ อ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ได้

3.4 นักเรียนสามารถใช้ Question word (Who) ในการถาม

3.5 นักเรียนสามารถใช้ Pronouns และ Verb to be ได้

4. เนื้อหา

4.1 หน้าที่ทางภาษา(Function)

4.1.1 การบอกให้ฟัง/การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับสิ่งของ เรื่องราวต่าง ๆ

4.1.2 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูล

4.2 รูปแบบทางภาษา

4.2.1 คำศัพท์(Vocabulary) : mother , father , brother , sister , grandfather , grandmother , big sister (big brother) , elder sister (elder brother) , little / young sister (little / young brother), uncle, aunt , nephew , niece , cousin

4.2.2 Adjective : big ,little , younger , older , fat , tall , thin , short, good , happy , kind

4.3 ไวยากรณ์(Grammar) :

4.3.1 Present tense.

4.3.2 Pronouns : He , She , They

4.3.3 Question word. : Who, What, Where, How many

4.4 วัฒนธรรม(Culture) :

4.4.1 วัฒนธรรมในการทักทาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

5.1 ภาพครอบครัว

5.2 Family ‘s tree

5.3 แถบโครงสร้างประโยคต่าง ๆ

5.4 บัตรคำศัพท์

5.5 ใบงาน

5.6 แถบบันทึกเสียง

5.7 เครื่องเล่นเทป

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience)

1. ครูทักทายนักเรียน จากนั้น ครูแนะนำตัวโดยใช้ประโยค My name's _(ชื่อครู)_ . พร้อมกับเขียนชื่อครูเป็นภาษาอังกฤษบนกระดาน แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละคน ฝึกพูดทักทายตอบครูพร้อมกับแนะนำตนเองโดยใช้ประโยค Good morning. My name's _(ชื่อนักเรียน)__ .

2. ครูเขียนประโยค What's your name? My name's ____. บนกระดาน แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละคู่ ฝึกถามตอบโดยใช้โครงสร้างประโยคบนกระดาน

3. ครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละคน แล้วครูถามนักเรียนโดยใช้ประโยค What's your name ? How old are you? Do you have any brother or sister? What grade are you in? เพื่อทบทวนการถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

4. เล่นเกมจับคู่คำศัพท์ โดยครูเรียงบัตรคำไว้บนกระดานแล้วให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำ เช่น father - mother , brother – sister , uncle – aunt เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

5. ครูนำคำศัพท์จากเกมทายคำศัพท์ทั้งหมดติดไว้บนกระดาน mother , father , brother , sister , grandfather , grandmother , uncle ,aunt , nephew , niece , cousin , teacher , nurse , doctor , policeman , postman , singer , soldier , engineer ,student

6. นักเรียนฟังและอ่านคำศัพท์ตามเทป สะกดคำศัพท์แต่ละคำ อ่าน และแปลความหมาย

7. ครูชี้คำศัพท์แต่ละคำบนกระดานพร้อมทั้งตั้งคำถาม Who is he / she ?

ให้นักเรียนตอบว่า He is father.
She is mother.
He is grandfather.
She is grandmother.
…

8. ครูนำบัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ มาให้นักเรียนดูแล้วถามคำถามว่า What does she / he do?

ให้นักเรียนตอบว่า He is a doctor.
She is a nurse.

9. ครูนำคำศัพท์และภาพติดบนกระดานจากนั้นตั้งคำถามให้นักเรียนแต่งประโยค เช่น John is father. He is a doctor.

Malee is mother. She is a teacher.

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts)

10. ติดแผนภูมิ Family 's tree (เหมือนในใบความรู้) บนกระดานและแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน

11. ให้ข้อความที่เป็นประโยคที่สมบูรณ์กลุ่มละ 2 ประโยค

1. They are John's grandparents.
2. They are Anny's grandparents.
3. She is Paul's mother.
4. He is Linda's father.
5. He is Jo's father.
6. She is John's aunt.
7. She is Lucy's aunt.
8. They are Billy's nephews.
9. They are Peter's niece.
10. They are Pat's nephews.

ให้นักเรียนเปรียบเทียบประโยคกับ family's tree.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts)

12. นักเรียนกลุ่มที่หนึ่งอ่านประโยคที่ได้ เช่น They are John's grandparents.

13. นักเรียนกลุ่มอื่นตั้งคำถาม Who are they?

14. นักเรียนกลุ่มที่หนึ่งร่วมกันตอบคำถาม เปรียบเทียบจาก Family's tree : They are Mr. George and Mrs. George.

15. นักเรียนกลุ่มที่หนึ่งนำประโยคที่อ่าน และประโยคที่ตอบเขียนไว้บนกระดาน เช่น They are Tom's grandparents. They are Mr. Wood and Mrs. Wood.

16. กิจกรรมจัดต่อเนื่องจนครบทุกกลุ่ม

17. นักเรียนทุกกลุ่มร่วมกันอ่านประโยคที่รวมกันเขียนบนกระดานพร้อมแปลความหมาย

18. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการใช้'s และการใช้ Question word. (Who) และการใช้ Pronouns , Verb to be.

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)

19. ครูให้นักเรียนวาดภาพบุคคลในครอบครัว และเขียนคำบรรยายในหัวข้อต่อไปนี้ เขาเป็นใคร อาชีพอะไร อุปนิสัยเป็นอย่างไร อายุเท่าไร ส่วนสูงเท่าไร น้ำหนักเท่าไร งานอดิเรกคืออะไร

หมายเหตุ ให้นักเรียนทำงานใน Worksheet 1 A

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around)

20. ให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องในครอบครัวของตน โดยยึดหลัก Family's tree.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ห้องสมุดวิทยาศาสตร์

21. จับคู่สนทนาเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว เช่น How many people are there in your family? There are …. What is his/her name? His / Her name is …. What is she/he ? He / She is (อาชีพ) แล้วทำงานใน Worksheet 1 B

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefullness)

22. ให้นักเรียนอ่าน Tom's family. ใน Worksheet 2 เพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น ครูจะช่วยให้คำแนะนำในการเขียนบรรยายให้ถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนทำ Worksheet 3 ทบทวนสิ่งที่เรียนมา

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others)

23. นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานจากกิจกรรมขั้นที่ 5 และ 6 โดยการบรรยายหน้าชั้นวิจารณ์งานของตนเอง และให้เพื่อนร่วมในการติชมผลงาน แล้วนำผลงานไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงาน

หมายเหตุ กิจกรรมในขั้นที่ 1 - 4 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 5 - 6 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 7 - 8 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

7.1.1 ตรวจใบงาน

7.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

7.2.1 ใบงาน

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

7.3.1 การตรวจใบงาน การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

8. บันทึกหลังการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียน.....

.....

.....

ความคิดเห็นของครู.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ใบความรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My family

Family's tree

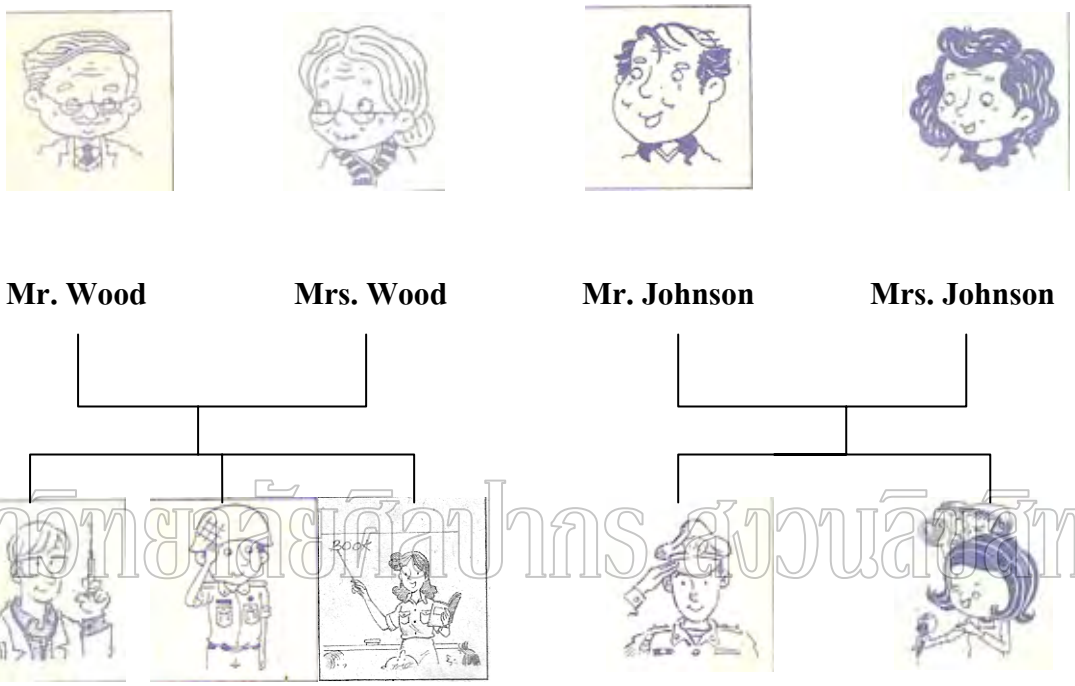

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ที่มา : บังอร พานทองและคณะ, **ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5 (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ม.ป.ป.), 30.

Worksheet 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My family

Name……. Number…….

A. Draw and color your family picture.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

B. What do you Know about them ?

Example : Mary is Joe's grandmother. She is sixty years old. She is a nurse.

……

……

……

……

Worksheet 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My family

Name…….. Number…….

Tom's family

In the morning, Tom's grandmother and grandfather are in the sitting room. They are watching television. His mother is cooking in the kitchen. His father is in the garden with Peter and Malee. Ann helps her mother in the kitchen. Tom is playing football with his two cousins. Everyone is very happy.

Complete these sentences

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. Tom's grandparents are in …….. .
2. …….. Watching television.
3. Tom is …….. With his cousins.
4. Peter and Malee are in …….. .
5. …….. is cooking in the kitchen.
6. Ann …….. her mother in …….. .
7. …….. is Tom's father ?
8. Tom's mother and …….. are in the …….. .
9. Peter and Malee are in the gaden with ……..
10. …….. are happy.

Worksheet 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My family

Name……. Number…….

Write about your family at least 7 sentences.

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

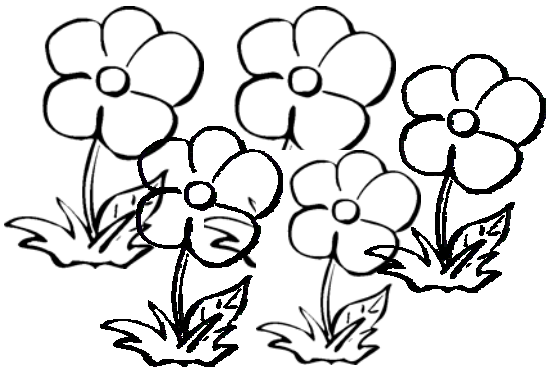

แผนการสอนที่ 2

วิชา ภาษาอังกฤษ **ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5

หน่วยที่ 1 : Personal Identification **เวลา** 9 **ชั่วโมง**

เรื่อง My friend **เวลา** 3 **ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

1.1 การสอบถามข้อมูลส่วนตัว การถามและการตอบข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่น การเปรียบเทียบขั้นกว่า

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 2.2 (3) / 3.1 (1,2))

2.2 พูดประโยคแนะนำผู้อื่นได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 1.2 (1,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1,2) / 4.1 (2))

2.3 ถามและตอบตามประโยคที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต. 1.1(2) /1.2 (2,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1) / 4.1 (1,2))

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

2.4 อ่านบทสนทนาและจับใจความสำคัญได้ (มฐ.ต. 1.1(2,4))

2.5 ร้องเพลงตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.3(4) / 2.2 (3))

2.6 ทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(1,3) /1.2 (3) / 1.3 (1-3))

3. จุดประสงค์การเรียน

3.1 ถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นได้

3.2 บอกความหมายและใช้คำคุณศัพท์ประกอบประโยคได้

3.3 เขียนเปรียบเทียบขั้นกว่าได้

3.4 เขียนบรรยายอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับเพื่อนของตนได้

3.5 ร้องเพลงได้ถูกต้องและสนุกสนาน

4. เนื้อหา

4.1 หน้าที่ทางภาษา(Function)

4.1.1 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

4.1.2 การเปรียบเทียบ

4.2 รูปแบบทางภาษา

4.3 คำศัพท์(Vocabulary) : special , guests , big , bigger, younger , older , fat , fatter, tall , taller, thin ,thinner, short ,shorter

4.4 ไวยากรณ์(Grammar) :

4.4.1 Present tense.

4.4.2 Pronouns : He , She , They

4.4.3 Question word. : Who, What, Where, How old

4.4.4 Comparative sentences

4.5 วัฒนธรรม(Culture) :

4.5.1 วัฒนธรรมในการทักทาย

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

5.1 เทปบันทึกเสียง

5.2 บัตรภาพและบัตรคำศัพท์

5.3 เกม Who are you?

5.4 ใบงาน ใบความรู้

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience)

1. ครูทักทายนักเรียนทบทวนการแนะนำตัวเอง แล้วทบทวนเกี่ยวกับการบอกข้อมูลส่วนตัวโดยครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละคน แล้วครูถามนักเรียนโดยใช้ประโยค What's your name ? How old are you? Do you have any brother or sister? What grade are you in? เพื่อทบทวนการถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

2. ครูเปิดเทปบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และฝึกออกเสียงตามโดยแจกใบความรู้ที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านตาม จากนั้นครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับบทสนทนา ดังนี้

รายการนี้ชื่อรายการอะไร พิธีกรจะสัมภาษณ์ใครบ้าง

Lisa เรียนอยู่ในชั้นใด และโรงเรียนใด Lisa มีพี่น้องหรือไม่

Lisa เรียนอยู่ชั้นใด และโรงเรียนใด

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience)

3. ครูสอนนักเรียนออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ซึ่งได้แก่คำว่า Special และ Guests แล้วให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว จากนั้น ครูถามนักเรียนว่า Lisa ใช้ประโยคใด บอกพิธีกรว่า เพื่อนที่ดีที่สุดของ Lisa คือ Anne และ Lisa ชอบเล่นยิมนาสติก จากนั้น ครูติดแถบประโยค My best friend is Anne. และ I like to do gymnastics. บนกระดาน และให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกัน

4. ครูให้นักเรียนดูภาพ อ่านประโยค และเขียนตัวอักษรเรียงตามลำดับเหตุการณ์จัดทำเป็นผลงาน ชิ้นที่ 2 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนฝึกพูดบทสนทนาโดยให้คนหนึ่งสมมุติเป็นพิธีกร และอีกคนเป็น Lisa จากนั้น ครูสุ่มนักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมุติพูดบทสนทนาที่หน้าชั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts)

5. ครูติดแถบประโยคการถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว บนกระดาน แล้วให้นักเรียนจับคู่ ฝึกถามตอบโดยใช้โครงสร้างประโยค ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

- What's your name?
- How old is he?
- Does he have any brother or sister ?
- What grade is he in?

6. ครูถามนักเรียนว่า ถ้าจะถามผู้อื่นเกี่ยวกับโรงเรียนที่เขาเรียน เพื่อนที่ดีที่สุดของเขาและสิ่งที่เขาชอบทำ จะใช้โครงสร้างประโยคเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร จากนั้น ครูติดแถบประโยคบนกระดานแล้วให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ฝึกถามตอบโดยใช้โครงสร้างประโยค ดังนี้

Q : Where does ____ study? A : ____ studies at ____.

Q : Who's _____ best friend ? A : ____ best friend's ___.

Q : What does ____ to do? A : ____ like to ____.

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts)

7. ครูให้นักเรียนเล่นเกม Personal Information โดยครูเขียนชื่อ อายุ ญาติพี่น้อง ชั้นเรียน โรงเรียน เพื่อนรัก และกิจกรรมที่ชอบ ที่เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนรู้จักลงในกระดาษแล้วพับใส่กล่องใหญ่แยกเป็นประเภท ดังนี้ Name , Age , Family , Grade , School ,Best friend , Like to do จากนั้น ครูสุ่มเรียกนักเรียนทีละ 2 คน ออกมาหน้าชั้น ให้นักเรียนคนหนึ่งเป็นคนจับฉลากและนักเรียนอีกคนหนึ่งเป็นผู้ตั้งคำถาม เช่น ถ้าเพื่อนจับฉลากจากกล่องได้หัวข้อ Best friend ได้ ฉลาก Robert นักเรียนฝ่ายถามต้องใช้ประโยคคำถาม Who's ___ best friend? ส่วนนักเรียนที่เป็นฝ่ายตอบ จะต้องใช้ข้อมูลในฉลากที่ตนได้ตอบคำถามเพื่อน ดังนั้น นักเรียนฝ่ายตอบต้องตอบว่า My best friend is Robert.

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)

8. ครูแจกบัตรภาพและข้อมูลของบุคคลในภาพให้นักเรียนแล้วให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนฝึกตั้งประโยคถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของบุคคลในภาพ จากนั้นให้นักเรียนแต่งประโยคจากข้อมูลที่กำหนดให้ใน Worksheet 4

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around)

9. แจก Worksheet 5 ให้นักเรียนเขียนเรียงความหรือทำหนังสือเล่มเล็กเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและเพื่อนรักของฉัน โดยวาดภาพประกอบให้สวยงาม

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefullness)

10. ครูให้นักเรียนสัมภาษณ์ข้อมูลของเพื่อนสนิทแต่ละคน โดยการถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเพื่อฝึกการใช้ประโยคถามตอบที่ได้เรียนมา

11. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายและสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนว่า จะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร สรุปผลการอภิปรายและเขียนเป็นแผนผังความคิด จัดทำเป็นผลงาน แล้วนำเสนอผลงานหน้าชั้น

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others)

12. นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานจากกิจกรรมขั้นที่ 13 โดยการบรรยายหน้าชั้น วิจารณ์งานของตนเอง และให้เพื่อนร่วมในการติชมผลงาน แล้วนำผลงานไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงานจัดแสดงผลงานมุมห้อง ให้เพื่อน ๆ ร่วมห้องและเพื่อนชั้นอื่น ๆ ได้ชม

หมายเหตุ กิจกรรมในขั้นที่ 1 - 4 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 5 - 6 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 7 - 8 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

7.1.1 ตรวจใบงาน

7.1.2 การสัมภาษณ์

7.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

7.2.1 ใบงาน

7.2.2 แบบบันทึกการสัมภาษณ์

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

7.3.1 การตรวจใบงาน

7.3.2 การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

8. การสัมภาษณ์

8.1.1 การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 50

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

8. บันทึกหลังการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียน.....

.....

.....

ความคิดเห็นของครู.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My friend

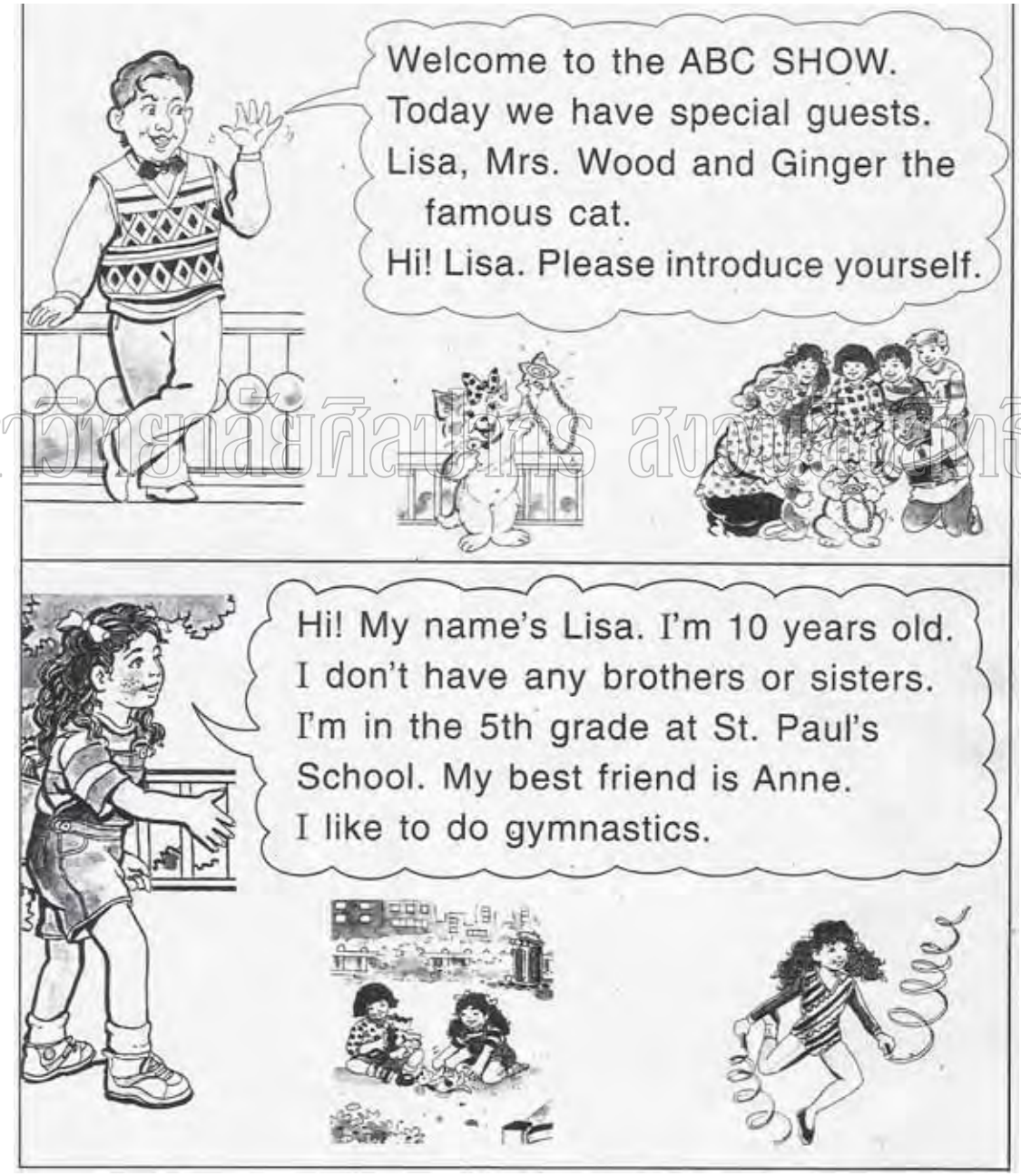

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ใบความรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My friend

Ask & Answer

What's **her** name? ⇨ **Her** name's **Anne.**
How old is **she?** ⇨ **She's 10** years old.
Does **she** have any brothers or sisters? ⇨ Yes, **she** does.
What grade is **she** in? ⇨ **She's** in the **5th** grade.
Where does **she** study? ⇨ **She** studies at **St. Paul's School.**
Who's **her** best friend? ⇨ **Her** best friend's **Lisa.**
What does **she** like to do? ⇨ **She** likes to **play with her rabbit.**

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1

Anne
- 10
- one sister
- 5th grade (St. Paul's School)
- Lisa
- play with her rabbit

2

Danny
- 12
- two brothers
- 7th grade (Lincoln High School)
- Robert
- feed the ducks

3

Linda
- 15
- no brothers or sisters
- 9th grade (Woodford School)
- Susan
- listen to music

4

Michael
- 17
- one brother and two sisters
- 12th grade (Graham High School)
- Jane
- look at the stars

Worksheet 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My friend

Name……. Number…….

คำชี้แจง : แต่งประโยคจากข้อมูลที่กำหนดให้ต่อไปนี้

Name	Age	Brothers and sisters	Grade	School	Best friend	Likes to
Nana	11	2 sisters	5	St. Mary's School	Lucy	read cartoon book
Paul	12	1 brother	6	Maryland School	Tom	play football
Sandy	13	1 brother 2 sisters	7	Aksornwit School	Lisa	Watch TV

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

1.

My name is _____. I'm _____ years old. I study at _____. I have _____ _____ . I'm in _____ grade. My best friend is _____ . I like to _____.

2.

3.

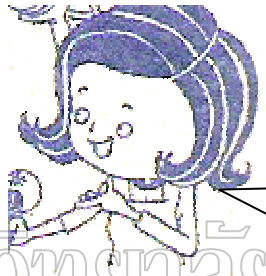

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Worksheet 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My friend

Name……. Number…….

A. Draw and color your friend picture.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

B . Write about your friend at least 7 sentences.

……

……

……

……

……

……

……

……

แผนการสอนที่ 3

วิชา ภาษาอังกฤษ **ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5

หน่วยที่ 1 : Personal Identification **เวลา** 9 **ชั่วโมง**

เรื่อง : My pet **เวลา** 3 **ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การสอบถามข้อมูลส่วนตัว การถามและการตอบข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่น การใช้คำคุณศัพท์ในการเปรียบเทียบ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 2.2 (3) / 3.1 (1,2))

2.2 พูดประโยคแนะนำผู้อื่นได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 1.2 (1,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1,2) / 4.1 (2))

2.3 ถามและตอบตามประโยคที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต. 1.1(2) /1.2 (2,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1) / 4.1 (1,2))

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

2.4 อ่านบทสนทนาและจับใจความสำคัญได้ (มฐ.ต. 1.1(2,4))

2.5 ร้องเพลงตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.3(4) / 2.2 (3))

2.6 ทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(1,3) /1.2 (3) / 1.3 (1-3))

3. จุดประสงค์การเรียน

3.1 ถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นได้

3.2 บอกความหมายและใช้คำคุณศัพท์ประกอบประโยคได้

3.3 อ่านและเข้าใจบทอ่านประเภทหนังสือพิมพ์ได้

3.4 เขียนบรรยายอย่างง่าย ๆ เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของตนได้

3.5 ร้องเพลงได้ถูกต้องและสนุกสนาน

3.6 เล่นเกมได้ตามกติกา

3.7 สะกดคำ อ่านออกเสียง และเขียนคำศัพท์เสียงสระ / / ได้

4. เนื้อหา

4.1 หน้าที่ทางภาษา(Function)

4.1.1 การบอกให้ฟัง/การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับของ สัตว์ เรื่องราวต่างๆ

4.1.2 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูล

4.1.3 การเปรียบเทียบขั้นกว่า

4.2 รูปแบบทางภาษา

คำศัพท์(Vocabulary) : big , bigger, younger , older , fat , fatter, tall , taller, thin ,thinner, short ,shorter

4.3 ไวยากรณ์(Grammar) :

4.3.1 Present tense.

4.3.2 Pronouns : He , She , They

4.3.2 Question word. : Who

4.3.3 Comparative sentences

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

5.1 เทปบันทึกเสียง

5.2 แผนภูมิเพลง My best friend

5.3 บัตรภาพและบัตรคำศัพท์

5.4 เกม Who are you?

5.5 ใบงาน ใบความรู้

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience)

1. ครูซักถามนักเรียนว่า ใครมีสัตว์เลี้ยงบ้าง สัตว์เลี้ยงของนักเรียนคืออะไร มีชื่อว่าอะไร ครูสุ่มนักเรียนทีละคน ออกมาเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของตนให้เพื่อนฟังที่หน้าชั้น

2. ครูทบทวนการใช้คำคุณศัพท์ ดังนี้

คำคุณศัพท์ (Adjectives) คือ คำที่ใช้แสดงคุณภาพและลักษณะของนาม เพื่อแสดงให้เห็นว่านามนั้นมีลักษณะอย่างไร

- คำคุณศัพท์ทั่วไป เช่น big , good , small ปกติมักวางไวหน้าคำนาม เช่น a big box , good books , a small eraser , good students

บางครั้งคำคุณศัพท์อาจใช้โดยไม่ต้องมีคำนามตามหลัง ถ้าหากว่า ได้กล่าวถึงคำนามนั้นมาก่อน เช่น This is a good book. → This book is good.

Those are small erasers. → Those erasers are small.

- ถ้าคำคุณศัพท์ไม่มีนามตามหลัง จะต้องมี is , am ,are, was , were (v to be) วางไว้ข้างหน้าเสมอ เช่น This book is good. These ants are small. This box is not big. These erasers are not small.

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience)

3. ครูนำบัตรภาพมาแสดงการเปรียบเทียบให้นักเรียนดู เช่น ครูนำภาพสัตว์เลี้ยงของ Malee ชูให้นักเรียนดู แล้วพูดประโยค Cheppy is small. ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูนำบัตรภาพนก Birdy ชูให้นักเรียนดูแล้วพูดว่า but Birdy is smaller. ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และให้นักเรียนพูดตาม แล้วครูนำบัตรภาพนกทั้งสองตัวติดคู่กันบนกระดาน และเขียนคำว่า small – smaller ใต้ภาพ

4. ครูให้นักเรียนพูดว่า Cheppy is small but Birdy is smaller ครูชูบัตรภาพอื่นๆ ให้นักเรียนฝึกใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบ จากนั้น ครูให้นักเรียนเขียนคำคุณศัพท์ขั้นกว่า และค้นหาคำศัพท์จากตารางปริศนา จาก Worksheet 6 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts)

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบในขั้นกว่า ดังนี้ การเปรียบเทียบขั้นกว่า (Comparative) คือ การเปรียบเทียบระหว่างคน 2 คน หรือสิ่งของ 2 สิ่ง ซึ่งสามารถทำได้ ดังนี้

- เติม -er ท้ายคำคุณศัพท์ที่มีพยางค์เดียว เช่น

small	เป็น	smaller	big	เป็น	bigger
fat	เป็น	fatter	thin	เป็น	thiner

- คำคุณศัพท์ขั้นกว่าต้องวางไว้หลัง is , am , are , was , were (V to be) เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ทั่วไป

A is small. A is small but B is smaller.

6. ครูให้นักเรียนดูภาพ และแต่งประโยคประกอบภาพให้ถูกต้อง ลงใน Worksheet 7 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลย

7. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติเป็น Anne และ Jack เพื่อเรียนเรื่องการใช้ประโยค Wh – questions ประกอบภาพตามบทสนทนาในใบความรู้ที่ 4

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts)

8. ให้นักเรียนอ่านข่าวจาก ใบความรู้ที่ 5 และซักถามเกี่ยวกับหัวข้อข่าวเกี่ยวกับสิ่งใด จากนั้นให้นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างเพื่อทำประโยคให้สมบูรณ์ใน Worksheet 8

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)

9. แจกกระดาษให้นักเรียนวาดภาพสัตว์เลี้ยงของตนเอง แล้วนำมาเปรียบเทียบกับของเพื่อน แล้วเขียนเป็นเรียงความเรื่อง My Pet .

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around)

10. แบ่งกลุ่มนักเรียนศึกษาสาระการเรียนรู้ที่ได้จากใบความรู้ทั้งหมด และสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาเขียนเป็นแผนผังความคิด จัดทำเป็นผลงาน แล้วนำเสนอผลงานหน้าชั้น

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefullness)

11. เสนอผลงานและร่วมกันร้องเพลง My best friend ร่วมกันสรุปเนื้อหาของเพลง

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others)

14. นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานโดยนำผลงานไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงานจัดแสดงผลงานมุมห้อง ให้เพื่อน ๆ ร่วมห้องและเพื่อนชั้นอื่น ๆ ได้ชม

หมายเหตุ กิจกรรมในขั้นที่ 1 - 4 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 5 - 6 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 7 - 8 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานที่

7.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

1) ใบงาน

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1) การตรวจใบงาน

2) การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

8. บันทึกหลังการสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ความคิดเห็นของผู้เรียน.....

.....

.....

ความคิดเห็นของครู.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My pet

▲ Betty's best friends are her cats. Their names are Kitty and Pinky. Kitty is fat but Pinky is fatter.

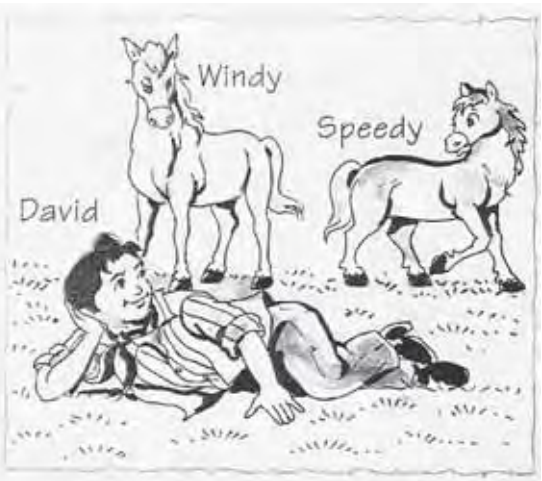

▲ David's best friends are his horses. Their names are Speedy and Windy. Speedy is tall but Windy is taller.

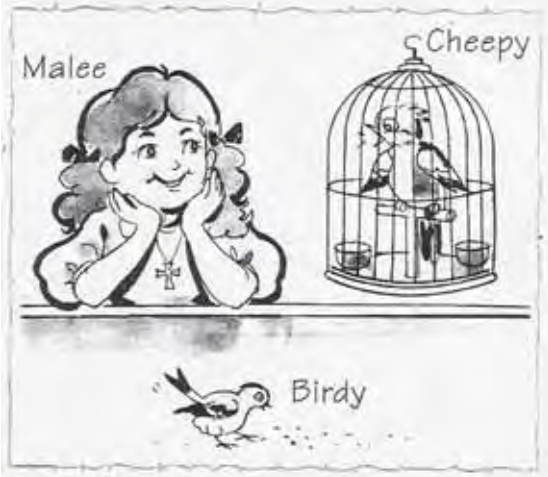

▲ Malee's best friends are her birds. Their names are Cheepy and Birdy. Cheepy is small but Birdy is smaller.

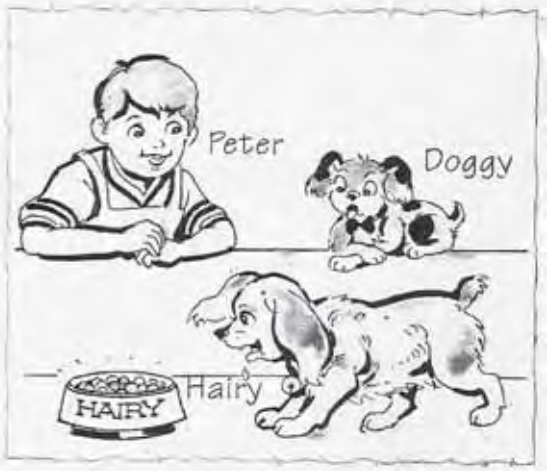

▲ Peter's best friends are his dogs. Their names are Doggy and Hairy. Doggy is big but Hairy is bigger.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ใบความรู้ที่ 4.1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My pet

Ask & Answer

Anne : What's his/ her best friend?

Jack : His / Her best friends are his / her goats.

Anne : What are their names?

Jack : Their name are Roy and Brovo.

Anne : Which one is older?

Jack : Roy is older.

Anne : Is Roy older?

Jack : Yes , it is.

Anne : Is Bravo older?

Jack : No , it is not. It is younger.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

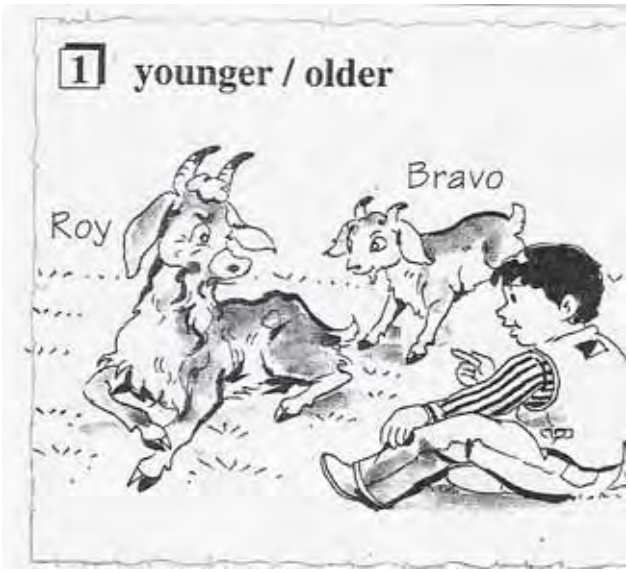

ใบความรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My pet

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่มา : เอกรินทร์ สี่มหาศาล **แบบเรียนภาษาอังกฤษ** Let's go "English A to Z" **ชั้น ป.** 5 (กรุงเทพฯ : ,2545) , 6.

Worksheet 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My pet

Name……. Number…….

คำชี้แจง : ค้นหาศัพท์จากตารางปริศนาและเขียนคำคุณศัพท์ขั้นกว่า

B	**A**	**U**	**D**	**S**	**H**	**O**	**R**	**T**
I	**S**	**D**	**H**	**M**	**D**	**K**	**F**	**F**
G	**F**	**M**	**L**	**O**	**A**	**F**	**A**	**T**
L	**M**	**Z**	**A**	**K**	**P**	**R**	**E**	**H**
K	**L**	**H**	**F**	**L**	**D**	**S**	**A**	**I**
R	**O**	**L**	**D**	**E**	**L**	**W**	**Q**	**N**
T	**N**	**Y**	**U**	**I**	**O**	**P**	**L**	**K**
Z	**G**	**A**	**S**	**D**	**F**	**G**	**H**	**J**
X	**C**	**V**	**Y**	**O**	**U**	**N**	**G**	**B**

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันลิขสิทธิ์

1. old ➔ ……
2. big ➔ ……
3. fat ➔ ……
4. long ➔ ……
5. thin ➔ ……
6. short ➔ ……
7. small ➔ ……
8. young ➔ ……

Worksheet 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My pet

Name……. Number…….

Answer the question

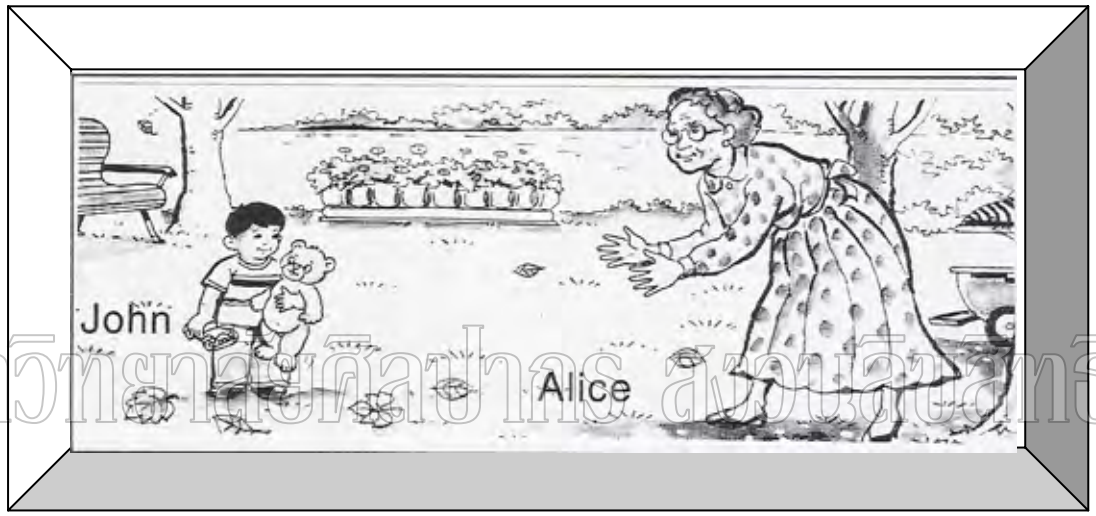

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงนามลิขสิทธิ์

1. Who are in the picture ?_____
2. Who is older? _____
3. Who is shorter? _____
4. Who is younger? _____

Worksheet 8

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Personal Identification

เรื่อง : My pet

Name……. Number…….

Fill in the blanks.

name his years grade is famous

8TH GRADE STUDENT
&
HIS DOG
FIND THE KING's WATCH

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

His _____ (1) is Edward and the dog's _____ (2) is Dodo.
Edward _____ (3) 14 years old. Dodo is 3 _____ (4) old.
He is in the 8th _____ (5) at OUR SCHOOL. Now Edward and
_____ (6) dog are famous and our school is _____ (7) ,too

Tick the correct answer.

	True	False
1. Edward is four years old.	☐	☐
2. The dog's name is Ginger.	☐	☐
3. Edword's dog is three years old.	☐	☐
4. Edword is in the fifth grade.	☐	☐
5. Edword and Dodo are famous.	☐	☐

แผนการสอนที่ 4

วิชา ภาษาอังกฤษ **ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5

หน่วยที่ 2 : House and Home **เวลา** 9 **ชั่วโมง**

เรื่อง Bedroom **เวลา** 3 **ชั่วโมง**

---

1. **สาระสำคัญ**

ทักษะการสื่อสาร การบูรณาการทักษะทางภาษาการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ภายในห้องนอน เครื่องใช้ที่จำเป็น การบอกสี ขนาด จำนวน

2. **ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง**

ต.1.2.3 ใช้ภาษาง่าย ๆ อธิบายเกี่ยวกับสิ่งของที่พบเห็น

ต.1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

3. **จุดประสงค์การเรียน**

3.1 นักเรียนการบรรยายสิ่งของแล้วเข้าใจสามารถตอบความได้ถูกต้อง

3.2 นักเรียนสามารถอ่านเรื่องเกี่ยวกับห้องนอนแล้วสามารถวาดภาพประกอบได้

3.3 นักเรียนสามารถวาดภาพและเขียนคำบรรยายประกอบได้

4. **เนื้อหา**

4.1 หน้าที่ทางภาษา(Function)

4.1.1 การบอกให้ฟัง/การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับสิ่งของ เรื่องราวต่าง ๆ

4.1.2 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูล การตอบรับ หรือการปฏิเสธความ การเลือกตอบ

4.2 รูปแบบทางภาษา

4.2.1 คำศัพท์(Vocabulary) : lamp , clock , fan , bed ,pillow blanket closet , curtain etc. Colures Size

4.2.2 ไวยากรณ์(Grammar) :

4.2.2.1 Subject Pronouns

4.2.2.2 Possessive Pronouns

4.2.2.3 Preposition

4.2.2.4 Verbs Patterns

- Subject + BE
- There + BE

4.2.3 วัฒนธรรม(Culture) :

4.2.3.1 วัฒนธรรมในการทักทาย

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

5.1 ภาพห้องนอน เครื่องใช้ต่าง ๆ

5.2 แถบประโยคโครงสร้างต่าง ๆ

5.3 บัตรคำศัพท์

5.4 ใบงาน

5.5 แถบบันทึกเสียง

5.6 เครื่องเล่นเทป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience)

1. ทักทายและพูดคุยกับนักเรียนด้วยโครงสร้างภาษาต่าง ๆ เพื่อนักเรียนเกิดความเคยชิน ครูชักชวนพูดคุยเกี่ยวกับห้องนอน สิ่งที่จำเป็นต่าง ๆ ว่ามีอะไรบ้าง

2. ครูนำภาพและจดหมายที่เขียนบรรยายถึงห้องนอนในบ้านใหม่ มาอ่านให้นักเรียนฟัง ครูให้นักเรียนเดาความหมายของเรื่องที่เขียนในจดหมาย

3. ครูแนะนำคำศัพท์ที่เกี่ยวกับห้องนอน โดยเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนพูดตามคำศัพท์ พร้อมทั้งชูภาพและคำศัพท์ประกอบ ให้นักเรียนเล่นเกม จับคู่ภาพกับคำ

เมื่อทบทวนพอสมควรแล้วจึงให้นักเรียนช่วยกันสรุปในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience)

4. ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ ระดมความคิดและจัดทำแผนที่ความคิด หัวข้อ อะไรอยู่ในห้องนอน

5. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม Fun with words. จากใบความรู้ที่ 6 และ Worksheet 9

6. ครูและนักเรียนดูภาพจากใบความรู้ที่ 7 และให้นักเรียนช่วยกันพูดบรรยายว่ามีอะไรอยู่ในห้องนอนบ้าง เท่าไร สีอะไร อยู่ตรงไหน โดยครูช่วยกระตุ้นโดยการซักถามนักเรียน

7. สรุปชื่อสิ่งของที่จำเป็นต้องต้องใช้ในห้องนอนพร้อมทั้งให้อาสาสมัครมาเขียนคำศัพท์หรือรูปประโยคที่ครูถามและคำตอบของนักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts)

8. ให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่เขียนบรรยายเกี่ยวกับห้องนอน แล้ววาดภาพประกอบใน Worksheet 9

9. นักเรียนอภิปรายร่วมกันถึงความแตกต่าง ๆ ในห้องนอนและอภิปรายถึงโครงสร้างของประโยคที่ใช้ในการบรรยายภาพ โดยย้ำให้นักเรียนสังเกตการใช้โครงสร้างต่าง ๆ เช่น V to be และ นามเอกพจน์ พหูพจน์ ตลอดจนการใช้ in, on, at, behind, near, in front of.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts)

10. ฝึกให้นักเรียนสร้างประโยคที่เรียนมาแล้ว โดยเรียงคำที่ให้มาให้เป็นประโยค

11. แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ช่วยกันสรุปเรียงแถบประโยคเพื่อบรรยายภาพ และ เขียนบรรยายภาพจากโครงสร้างภาษาที่เรียนมา และบรรยายให้เพื่อน ๆ ฟัง ตัวอย่างโครงสร้างประโยค เช่น There is / are ….. in ……. .

It is big / small / red.

12. ให้นักเรียนทำWorksheet 10 , 11 และ 12

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)

13. ครูให้นักเรียนดูภาพห้องนอนลายเส้นในใบความรู้ที่ 7 ข้อ B ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฟังคำบรรยายจากแถบบันทึกเสียงทีละประโยค และให้นักเรียนวาดภาพระบายสีตามประโยคที่ได้ฟังจากเทป

14. เมื่อทำเสร็จให้แต่ละกลุ่มเขียนบรรยายตามที่ได้ฟังจากแถบบันทึกเสียง ด้วยภาษาของตนเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around)

15. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน และอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟัง และนักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง

16. ช่วยกันสรุป คำศัพท์ โครงสร้างภาษาที่ใช้อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefullness)

17. ทำ Worksheet 13 โดยวาดภาพห้องนอนของนักเรียนเองและเขียนเรียงความหัวข้อ My Bedroom in the dream.

18. นักเรียนจับคู่อ่านผลงานให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้ไข ครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others)

19. นักเรียนนำเสนอผลงานโดยการบรรยายหน้าชั้นวิจารณ์งานของตนเอง และให้เพื่อนร่วมในการติชมผลงาน แล้วนำผลงานไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงาน

หมายเหตุ กิจกรรมในขั้นที่ 1 - 2 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 3 - 6 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง
กิจกรรมในขั้นที่ 7 - 8 ใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานที่

7.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

1) ใบงาน

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1) การตรวจใบงาน

2) การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

8. บันทึกหลังการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียน.....

.....

.....

ความคิดเห็นของครู.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ใบความรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

Study these prepositions.

On the box.

In the box.

Under the box.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Next to the box.

Between the box.

In front of the box.

Above the box.

Behind the box.

ใบความรู้ที่ 7

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

In the bedroom

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

My bedroom. Draw, color, and tell the meanes of the things.

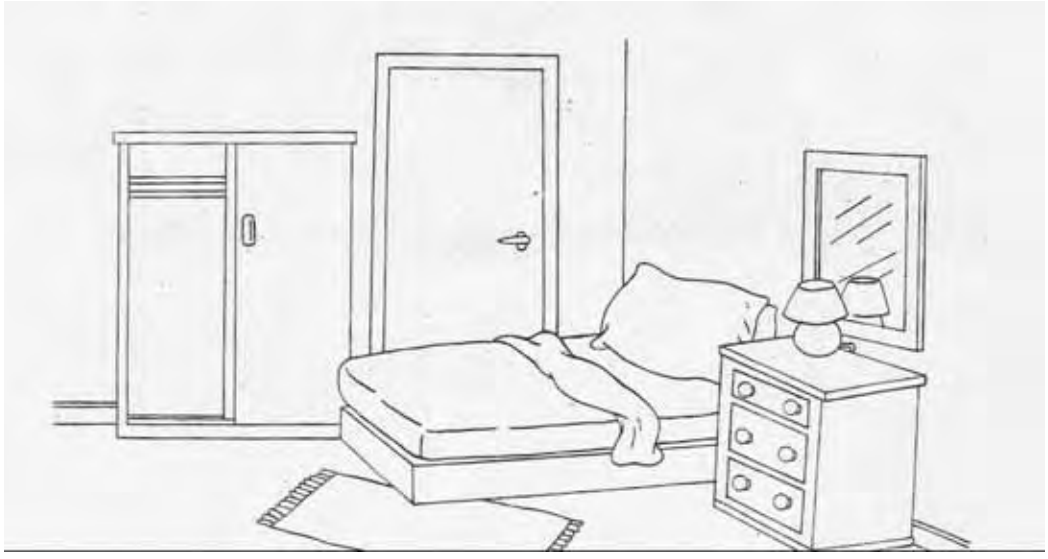

Worksheet 9

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

Name…….. Number…….

1. There are thirteen socks in the picture. Can you find them.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2. Write sentences describe where the socks are.

   Example. There is a sock on the bed.

Worksheet 10

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

Name…….. Number…….

A. Look at the numbers and write the correct sentence for each number.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สกลนคร

1._____ 7. _____

2._____ 8. _____

3._____ 9. _____

4._____ 10. _____

5._____ 11. _____

6._____ 12. _____

Worksheet 11

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

Name…….. Number…….

Look at the picture A , then complete these sentences.

1. There is a _____ near the bed.
2. The lamp is _____ the small shelf.
3. The bed _____ near the windows.
4. There are two _____ on the wall.
5. The clothes are _____ the closet.
6. The mattress is _____ and _____ .
7. There _____ a pink fan near the bed.
8. The pillow and the blanket _____ white.
9. There are _____ books on the table.
10. I make my _____ every morning.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

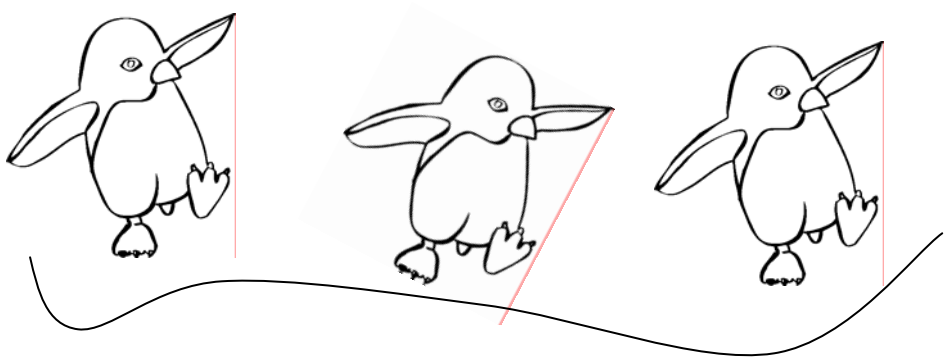

Worksheet 12

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

Name……. Number…….

Look at the picture in worksheet No. 10 and answer these questions.

1. Where are the toys?

_____

2. How many books are there on the table?

_____

3. Where is the lamp?

_____

4. What color is the blanket?

_____

5. Is there a television in the bedroom?

_____

6. What color is the curtain?

_____

7. Where is the teddy bear?

_____

8. How many pictures are there in this bed?

_____

9. Where is the mirror?

_____

10. Is this bedroom clean?

_____

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Worksheet 13

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Bedroom

Name……. Number…….

Draw and color your bedroom , then write at least 5 sentences about it.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

This is my bedroom_____

_____

_____

_____

_____

_____

แผนการสอนที่ 5

วิชา ภาษาอังกฤษ **ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5

หน่วยที่ 2 : House and Home **เวลา** 9 **ชั่วโมง**

เรื่อง Kitchen **เวลา** 3 **ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

ทักษะการสื่อสาร การบูรณาการทักษะทางภาษาการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ภายในห้องครัว อุปกรณ์ที่จำเป็นในห้องครัว การบอกจำนวน และประโยชน์การใช้งาน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 2.2 (3) / 3.1 (1,2))

2.2 ถามและตอบตามประโยคที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต. 1.1(2) /1.2 (2,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1) / 4.1 (1,2))

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2.3 อ่านบทสนทนาและจับใจความสำคัญได้ (มฐ.ต. 1.1(2,4))

2.4 พูดประโยคต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต.1.1(1-4)

2.5 ทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(1,3) /1.2 (3) / 1.3 (1-3))

3. จุดประสงค์การเรียน

3.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ตามที่กำหนดให้ได้

3.2 นักเรียนสามารถฟังและวาดภาพประกอบได้

3.3 นักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจบทอ่านสั้น ๆ ได้

3.4 นักเรียนสามารถวาดภาพและเขียนบรรยายภาพได้

4. เนื้อหา

4.1 หน้าที่ทางภาษา(Function)

4.1.1 การบอกให้ฟัง/การฟังและเข้าใจคำบอกเกี่ยวกับสิ่งของ เรื่องราวต่าง ๆ

4.1.2 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูล

4.2 รูปแบบทางภาษา

4.2.1 คำศัพท์(Vocabulary) : plate , spoon , fork , bowl , pot ,cup , bottle , knife , over , refrigerator , to cook , to drink , to eat.

4.2.2 ไวยากรณ์(Grammar) :

Pronouns : I , you , we , he , she , they

Possesssive Pronouns : your , his , her , our , my , their

Question word. : What, Where, How many

4.3 วัฒนธรรม(Culture) :

4.3.1 วัฒนธรรมการทักทาย

4.3.2 คำสั่ง

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

5.1 ภาพห้องครัว เครื่องใช้ต่าง ๆ

5.2 แถบประโยคโครงสร้างต่าง ๆ

5.3 บัตรคำศัพท์

5.4 ใบงาน

5.5 เกมต่อคำศัพท์ จับคู่ภาพ

5.6 แถบบันทึกเสียง

5.7 เครื่องเล่นเทป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience)

1. ทักทายและพูดคุยกับนักเรียนด้วยโครงสร้างภาษาต่าง ๆ เพื่อนักเรียนเกิดความเคยชิน ครูชักชวนพูดคุยเกี่ยวกับห้องครัว ครูติดภาพห้องครัวบนกระดานแล้วให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าภายในห้องครัวมีอุปกรณ์อะไรบ้าง ครูนำภาพสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ภายในห้องครัวมาใส่ให้ครบ พร้อมทั้งบอกคำศัพท์สิ่งของต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษกับนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience)

2. ครูและนักเรียนทบทวนและสรุปการออกเสียงคำศัพท์และความหมายให้ถูกต้อง ให้นักเรียนจับคู่เล่นเกมทายคำศัพท์ โดย ให้ผู้เล่นฝ่ายหนึ่งเป็นผู้หยิบแผ่นภาพคำศัพท์ อีกคนทายว่าเป็นอะไร หากทายถูกก็จะได้บัตรภาพนั้นไป หากทายผิดก็จะไม่ได้ ผลัดกันทำเช่นนี้จนกระทั่งบัตรคำศัพท์หมด ใครได้บัตรภาพมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

3. ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ ระดมความคิดและจัดทำแผนที่ความคิด หัวข้อ อะไรอยู่ในห้องครัวบ้าง

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts)

4. ครูให้นักเรียนฟังบทฟังที่บรรยายเกี่ยวกับห้องครัว แล้ววาดภาพประกอบ และตอบคำถาม เช่น How many pots are there in the kitchen? What color is the refrigerator?

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts)

5. ให้นักเรียนฝึกโต้ตอบมากขึ้นด้วยโครงสร้างอื่น ๆ อีก เช่น What do you have in your the kitchen ? โดยเปลี่ยน Pronouns + possession pronoun ไปต่าง ๆ กัน เพื่อทบทวนการใช้ pronoun ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ pronoun ในรูปต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)

6. ให้นักเรียนทำ Worksheet 14 -15 เพื่อทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆที่เรียนมาและเพื่อย้ำความเข้าใจต่าง ๆ ที่เรียนมา

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around)

7. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้เล่นเกมต่อคำศัพท์ จับคู่ภาพ กลุ่มที่เสร็จก่อนชนะ

8. ช่วยกันสรุป คำศัพท์ โครงสร้างภาษาที่ใช้อีกครั้งหนึ่ง และให้นักเรียนวาดภาพห้องครัว ระบายสีและเขียนคำบรรยายภาพ Worksheet 16

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefullness)

9. นักเรียนจับคู่อ่านผลงานให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้ไข ครูตรวจความถูกต้องอีกครั้ง

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others)

10. นักเรียนนำเสนอผลงานโดยการบรรยายหน้าชั้นวิจารณ์งานของตนเอง และให้เพื่อนร่วมในการติชมผลงาน แล้วนำผลงานไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงาน

หมายเหตุ	กิจกรรมในขั้นที่ 1 - 3 ใช้เวลาในการสอน	1	ชั่วโมง
	กิจกรรมในขั้นที่ 4 - 6 ใช้เวลาในการสอน	1	ชั่วโมง
	กิจกรรมในขั้นที่ 7 - 8 ใช้เวลาในการสอน	1	ชั่วโมง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานที่

7.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

1) ใบงาน

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1) การตรวจใบงาน

2) การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

3)

8. บันทึกหลังการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียน.....

.....

.....

ความคิดเห็นของครู.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 8

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Kitchen

Look and read.

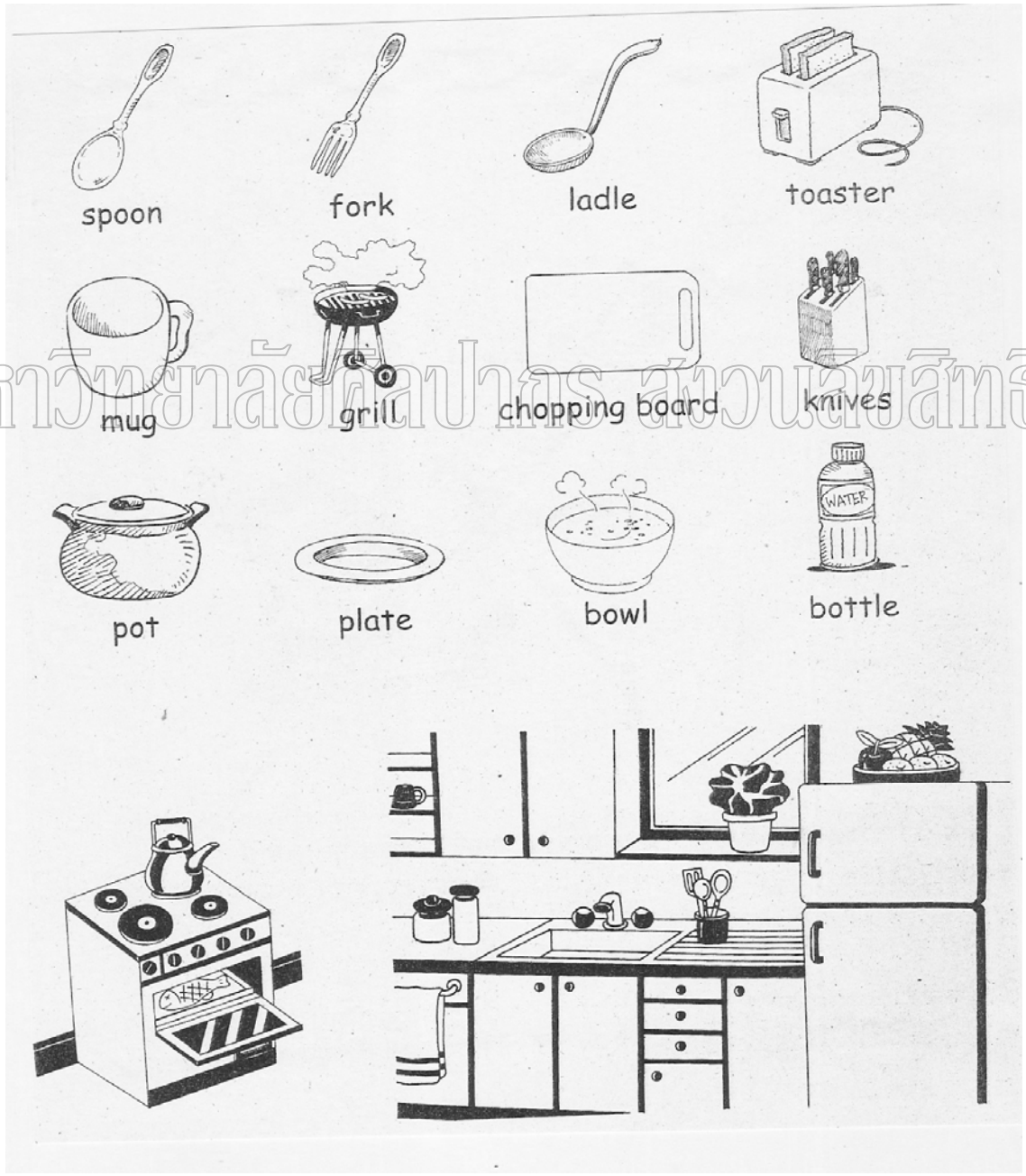

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Worksheet 14

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Kitchen

Name…….. Number…….

A. Look at the number and write the correct words.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____

Worksheet 15

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Kitchen

Name…….. Number…….

Look at the picture A , then complete these sentences.

1. We use _____ for drinking water.
2. We keep our food in the _____.
3. My mother slides bread with _____.
4. She prepares salad in a _____.
5. We make curry in a _____.
6. My mother bakes cake in the _____.
7. We use _____ and _____ for eating.
8. Mary puts cat's food in a _____.
9. I drink a _____ of milk everyday.
10. We grill some pork on the _____.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Worksheet 16

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Kitchen

Name……. Number…….

Draw and color your kitchen and explain at least 4 sentences about it.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แผนการสอนที่ 6

วิชา ภาษาอังกฤษ **ชั้นประถมศึกษาปีที่** 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home **เวลา** 9 **ชั่วโมง**

เรื่อง Our house work **เวลา** 3 **ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

ทักษะการสื่อสาร การบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการทำงานบ้าน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(2) / 2.2 (3) / 3.1 (1,2))

2.2 ถามและตอบตามประโยคที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต. 1.1(2) /1.2 (2,3) / 1.3 (1) / 2.1 (1,2) / 2.2 (1) / 4.1 (1,2))

2.3 อ่านบทสนทนาและจับใจความสำคัญได้ (มฐ.ต. 1.1(2,4))

2.4 พูดประโยคต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ (มฐ.ต.1.1(1-4)

2.5 ทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนดได้ (มฐ.ต. 1.1(1,3) /1.2 (3) / 1.3 (1-3))

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

3. จุดประสงค์การเรียน

3.1 นักเรียนสามารถตีความ เดาความหมายจากบริบทได้

3.2 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ตามที่กำหนดให้ได้

3.3 นักเรียนสามารถถาม และตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่กำหนดได้

3.4 นักเรียนสามารถสำรวจข้อมูลที่กำหนดให้และแสดงเป็นแผนภูมิได้

3.5 นักเรียนร้องเพลงได้ถูกต้องและสนุกสนาน

4. เนื้อหา

4.1 หน้าที่ทางภาษา(Function)

4.1.1 การถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ

4.1.2 การพูดเกี่ยวกับการทำงานบ้าน

4.2 รูปแบบทางภาษา

คำศัพท์(Vocabulary) :

Verbs : whistle , tidy up (the place) , hum (a tune) , iron ,mop

Nouns : tune , broom , carpet , vacuum cleaner , plant , microwave oven , washing machine , dish washer

Adverbs of frequency : always , usually , often , sometime , never.

ไวยากรณ์(Grammar) :

Yes – No questions

Wh – questions

Present simple tense.

Past simple tense.

Adverbs of frequency

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วัฒนธรรม(Culture) : การทักทาย

5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

5.1 เทป และเครื่องเล่นเทป

5.2 แผนภูมิเพลง (Whistle While You Work)

5.3 อุปกรณ์งานบ้าน

5.4 ใบความรู้

5.5 ใบงาน

5.6 กระดาษ และเครื่องเขียนสำหรับทำแผนภูมิ

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Creating experience)

1. ให้นักเรียนฟังเทปร่วมร้องเพลง (Whistle While You Work) และทำท่าทางประกอบเพลง

2. ครูสอนคำศัพท์และสำนวนในเพลง

3. แบ่งกลุ่มเด็ก ให้แต่ละกลุ่มเลือกอุปกรณ์งานบ้านที่ครูเตรียมมา ออกมาแสดงท่าทางทำงานบ้านตามอุปกรณ์ที่เลือก เพื่อน ๆ ร่วมร้องเพลง โดยเปลี่ยนเนื้อร้องตามอุปกรณ์ที่แต่ละกลุ่มใช้ประกอบ โดยครูให้คำศัพท์ของอุปกรณ์นั้น ๆ ก่อน เช่น กระป๋องรดน้ำต้นไม้ = bucket

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analyzing experience)

4. ครูแจกใบความรู้ที่ 9 เกี่ยวกับงานบ้านและอุปกรณ์ในการทำงานบ้านให้นักเรียนและฟังคำศัพท์เกี่ยวกับงานบ้านและอุปกรณ์ที่ใช้ในงานบ้านจากเทป

5. เปิดเทปให้นักเรียนฟังบทสนทนาระหว่างเด็ก 2 คนที่สนทนาเกี่ยวกับการทำงานบ้านของพวกเขา ให้นักเรียนพูดกิจกรรมงานบ้านตามทีละประโยคพร้อมกับชี้ภาพในใบความรู้และจับคู่ภาพใน Worksheet 17

6. ให้นักเรียนศึกษาประโยคงานบ้านและเลือกงานบ้านที่นักเรียนทำจริง เขียนคำตอบไว้ จากนั้นครูถามนักเรียนด้วยคำถาม What housework do you usually do? ให้นักเรียนตอบตามที่ได้เขียนคำตอบไว้และให้คนที่ตอบแล้วถามคนอื่น ต่อไปเรื่อย ๆ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับมวลประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (Integrating reflection into concepts)

7. ครูนำภาพการอุปกรณ์การทำงานบ้านชนิดต่าง ๆ ติดไว้บนกระดาน ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนรู้จักลงในกระดานครูตรวจสอบความถูกต้อง

8. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ให้แต่ละกลุ่มเลือกอุปกรณ์ที่เห็นในภาพบนกระดานจำนวน 5 ภาพ แล้ววาดภาพลงในกระดาษและแต่งประโยค It is used for ___. จนครบทุกประโยค และทุกกลุ่มโดยครูตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดด้วยข้อมูล (หาความรู้เพิ่มเติม) (Developing theories and concepts)

9. ทบทวนรูปแบบประโยค What housework do you usually do? ครูบอกงานบ้านที่ครูทำ เช่น I make the bed and mob the floor. และถามนักเรียนด้วยประโยคคำถามเดิมให้นักเรียนตอบและถามต่อ ๆ กันไปเป็นลูกโซ่ ครูฟังและช่วยเหลือแก้ไขที่ผิด

10. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4 คน ผลัดกันถามและตอบ (สัมภาษณ์) เพื่อนเพื่อหาข้อมูลว่าใครทำงานบ้านอะไร บันทึกลงในตารางและนำมารายงานหน้าชั้น

11. เปิดเทปให้นักเรียนฟังบทสนทนาเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงความถี่ (Adverb of frequency) แล้วให้นักเรียนดูเส้นแสดงความหมายของคำกริยาวิเศษณ์แสดงความถี่ พูดคุยกับเด็กและสุ่มถามให้เด็กตอบตามความเป็นจริง

ขั้นที่ 5 ขั้นทำตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concepts)

12. ให้นักเรียนทำWorksheet 18 - 20 เรื่อง Our housework เพื่อทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆที่เรียนมาและเพื่อย้ำความเข้าใจต่าง ๆ ที่เรียนมา

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิด (Messing around)

13. นักเรียนแต่ละคนสำรวจงานบ้านที่เพื่อนในห้องส่วนใหญ่ทำแล้วบันทึกโดยให้นักเรียนทำWorksheet 21 และจัดทำเป็นแผนภูมิในรูปแบบต่าง ๆ แล้วนำเสนอผลการสำรวจหน้าชั้น

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing their own application of concepts for usefullness)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

14. นักเรียนนำเสนอผลงานการทำกิจกรรมในขั้นที่ 6 โดยเสนอผลการสำรวจในรูปของแผนภูมิ และ บอกขั้นตอนการทำงาน ปัญหา อุปสรรค วิธีการแก้ไข และการนำไปใช้ (อาจพูดเป็นภาษาไทยได้)

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้อื่น (Do it themselves and sharing what they do with others)

15. นักเรียนร่วมกันสรุปหัวข้อเรื่อง House and Home จัดทำเป็นผังความคิด ด้วยคำสำคัญในแต่ละหัวข้อ นำเสนอผลงานโดยการบรรยายหน้าชั้นวิจารณ์งานของตนเอง และให้เพื่อนร่วมในการติชมผลงาน แล้วนำผลงานไปติดที่ป้ายนิเทศแสดงผลงาน

หมายเหตุ	กิจกรรมในขั้นที่ 1 - 2 ใช้เวลาในการสอน	1	ชั่วโมง
	กิจกรรมในขั้นที่ 3 - 6 ใช้เวลาในการสอน	1	ชั่วโมง
	กิจกรรมในขั้นที่ 7 - 8 ใช้เวลาในการสอน	1	ชั่วโมง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานที่

2) สังเกตการนำเสนอหน้าชั้น

7.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

1) ใบงาน

7.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1) การตรวจใบงาน

2) การผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

8. บันทึกหลังการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียน.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ความคิดเห็นของครู.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 9

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Our housework

Look and read.

1. I make the bed.

2. I iron the clothes.

3. I take the rubbish out.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

4. I cook the dinner.

5. I mop the floor.

6. I water the plants.

7. I wash the dishes.

8. I do the laundry.

9. I vacuum the carpet.

“Whistle While You Work”

Just whistle while you work.

And cheerfully together .

We can tidy up the place.

So hum a merry tune.

It won’t take long and there’s a song.

To help you at the place.

And as you sweep the room.

Imagine that the broom.

Is someone that you love and soon.

You’ll find your darling to the tune.

Whistle while you work.

When Hearts are high, the time will fly.

So whistle while you work.

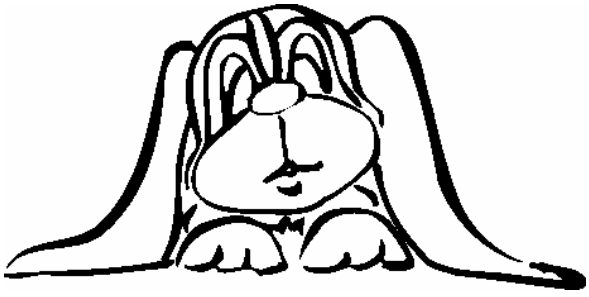

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Worksheet 17

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home **เรื่อง : Our housework** **Name……. Number…….**

A. Match the sentences (1-12) to the picture (a – l).

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Worksheet 18

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Our housework

Name……. Number…….

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2 **smaller / bigger**

3 **fatter / thinner**

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

4 **longer / shorter**

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบ 4MAT

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

Worksheet 19

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Our housework

Name……. Number…….

คำชี้แจง : คำศัพท์ต่อไปนี้เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา เปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์และเขียนความหมายทั้งคำนาม (n) และคำกริยา (v) ลงในช่องว่าง

1. water (n) _____
   (v) _____
2. cook (n) _____
   (v) _____
3. vacuum (n) _____
   (v) _____
4. make (n) _____
   (v) _____
5. work (n) _____
   (v) _____
6. whistle (n) _____
   (v) _____
7. fly (n) _____
   (v) _____
8. love (n) _____
   (v) _____
9. help (n) _____
   (v) _____

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Worksheet 20

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : House and Home

เรื่อง : Our housework

Name……. Number…….

คำชี้แจง : ดูรายการงานบ้านในวงเล็บของแต่ละข้อ (1 – 8) และเขียนประโยคตามจริงเกี่ยวกับการทำงานบ้านของนักเรียนโดยใช้ always , usually , often , sometime , never.

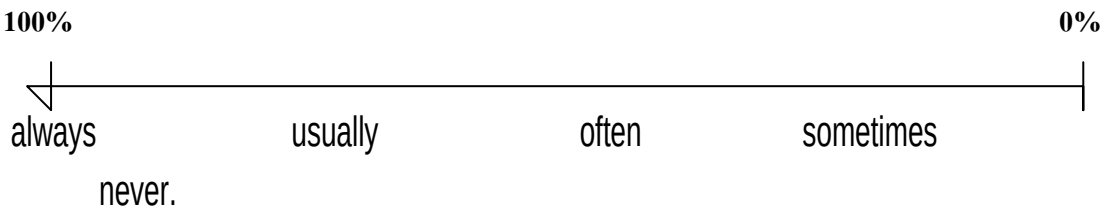

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. (make the bed) _____
2. (iron the clothes.) _____
3. (take the rubbish out.) _____
4. (cook dinner.) _____
5. (mop the floor) _____
6. (water the plants.) _____
7. (wash dishes.) _____
8. (vacuum the floor) _____

****

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 9 ตารางกำหนดเนื้อหาของข้อสอบ

หน่วยการเรียน	ทักษะ	จุดประสงค์	เนื้อหา	ชนิดแบบทดสอบ	น้ำหนัก	เวลา	จำนวนข้อ
แผนที่ 1 เรื่อง My family แผนที่ 2 เรื่อง My friends แผนที่ 3 เรื่อง My pets แผนที่ 4 เรื่อง Bedroom แผนที่ 5 เรื่อง Kitchen แผนที่ 6 เรื่องOur house work	**ทักษะการฟัง (Listening)** ฟังบทสนทนา ฟังบทบาทสมมุติ **ทักษะการพูด (speaking)** การพูดโต้ตอบในบทสนทนา การพูดในการแสดงบทบาทสมมุติ **ทักษะการอ่าน (reading)** อ่านเรื่องราวและตอบคำถาม**ทักษะการเขียน(writing)** การเขียนบรรยายภาพ การเขียนตามคำบอก	1. นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถามได้ถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและของครอบครัว 2 นักเรียนสามารถพูดบรรยายลักษณะของคนและ สิ่งของต่าง ๆที่อยู่ภายในห้องต่าง ๆ ได้ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนอ่านเรื่องเกี่ยวกับการบรรยายข้อมูลส่วนตัวและการ 4. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพได้ถูกต้อง 5. นักเรียนฟังแล้วสามารถวาดภาพประกอบได้	**หน้าที่ทางภาษา(Function)** Arking Granting Permission Directing Movement **คำศัพท์**(Vocabulary) : mother , father , brother , sister , grandfather , grandmother , big sister (big brother) , elder sister (elder brother) , little / young sister (little / young brother), uncle, aunt , nephew , niece , cousin , lamp , clock , fan , bed ,pillow blanket closet , curtain etc. Colures Size , plate , spoon , fork , bowl , pot ,cup , bottle , knife , over , refrigerator , to cook , to drink , to eat, tune , broom , carpet , vacuum cleaner , plant , microwave oven , washing machine , dish washer Adjective : **big ,little , younger , older , fat , tall , thin , short, good , happy , kind**, guests , big , bigger, younger , older , fat , fatter, tall , taller, thin ,thinner, short ,shorter Verbs : whistle , tidy up (the place) , hum (a tune) , iron ,mop Adverbs of frequency : always , usually , often , sometime , never. **ไวยากรณ์(Grammar)** : a) Present tense. b) Past simple tense. c) Pronouns : He , She , They I , you , we , he , she d) Possessive Pronouns : your , his , her , our , my , their e) Question word. : Who, What, Where, How old How many Yes – No questions f) Comparative sentences g) Preposition h) Verbs Patterns	**ทักษะการฟัง** แบบปรนัยเลือกตอบโดยให้นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม -ให้นักเรียนฟังข้อความประกอบการใช้สื่อ เช่น รูปภาพ แล้วตอบคำถาม -ให้นักเรียนฟังเรื่องราวแล้วตอบคำถาม **ทักษะการพูด** ให้พูดตามสถานการณ์สมมุติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ที่เหมาะสม ให้พูดบรรยายสิ่งของ **ทักษะการอ่าน** แบบปรนัยเลือกตอบ โดยให้นักเรียนอ่านข้อมูลแล้วตอบคำถาม **ทักษะการเขียน** แบบอัตนัยเติมคำตอบ	25 %

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบแบ่งออกเป็นแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้คือ
   ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง จำนวน 15 ข้อ
   ตอนที่ 2 แบบทดสอบการพูด จำนวน 15 ข้อ
   ตอนที่ 3 แบบทดสอบการอ่าน จำนวน 15 ข้อ
   ตอนที่ 4 แบบทดสอบการเขียน จำนวน 10 ข้อ
2. ตอนที่ 1 – 3 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้วกากบาทลงในกระดาษคำตอบ
3. ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเติมคำตอบที่สมบูรณ์ลงในประโยค

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังข้อความหรือบทสนทนาแล้วตอบคำถาม (ข้อละ 1 คะแนน)

ข้อที่ 1 – 5 ให้นักเรียนฟังข้อความที่ 1

1. How old is Malee?
   a. 9 years old.
   b. 10 years old.
   c. 11 years old.
   d. 12 years old.
2. Who are malee's parents?
   a. Lisa and Joe
   b. Lisa and Peter
   c. Ann and Joe
   d. Ann and Peter
3. What is Malee's father?
   a. a doctor
   b. a postman
   c. a policeman
   d. a carpenter
4. How many brothers and sisters does Malee have? She has_____
   a. one brother and one sister.
   b. two sisters and one brother.
   c. two brother and one sister.
   d. no brother or sister.
5. Is Ann Malee's grandmather?
   a. Yes, she is.
   b. No, she is not.
   c. Yes, he is.
   d. No, he is not.

ข้อ 6-12 ให้นักเรียนฟังบทสนทนา

6. Does Danny have any brothers or sisters? He has_____ .
   a. one brother.
   b. one brother and two sisters.
   c. one sister and two brothers.
   d. no brother or sister.
7. What grade is he in?
   a. 3rd grade.
   b. 4th grade.
   c. 5th grade.
   d. 6th grade.
8. Where does he study?
   a. St. paul's school.
   b. Woodford School.
   c. Lincoin School.
   d. Banpong School.
9. Who's his best friend?
   a. Danny c. Lisa
   b. Robert d. Anne
10. What does he like to do? He likes _____
    a. to play with his dog.
    b. to look at the stars.
    c. to play football.
    d. to listen to music.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ให้นักเรียนฟังข้อความที่ 3 แล้ววาดภาพของห้องและสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ในห้อง (5 คะแนน)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง (สำหรับครู)

คำชี้แจง ให้ครูอ่านข้อความบทสนทนาให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม

ข้อความที่ 1

This is malee's family. Malee is 12 years old. She is in the 6th grade. Her school is Woodfrod School. Lisa is malee's mother. She is a teacher. Joe is malee's father. He is a policeman. Malee has two older brother and a younger sister. Peter and Tom are Malee's brothers and her sister is Ann.

บทสนทนาที่ 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Mr. A : Welcome to the X Y Z SHOW. Today we have special guests. Danny and his dog. Hi Danny. Please introduce yourself.

Danny : Hi ! My name's Danny. I'm 10 years old. I have one brother and two sisters. I'm in the 5th grade at banpong school. My best friend is Robert. I like to play with my dog.

ข้อความที่ 3

My bedroom is small. There are many thing in my bedroom. A ball and a schoolbag are in front of the bed. A lamp is on the table. There are two book is on the bed. A chair is near the table.

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการพูด

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อความหรือบทสนทนาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

ข้อ 1 – 5 ให้นักเรียนดูข้อมูลต่อไปนี้แล้วเลือกบทสนทนาที่เหมาะสม

Jane - 9 - No brothers and sisters - Ann - Play with her friends

1. A: _____ .
   B: Jane .
   a. What's her name?
   b. How old is she?
   c. Who's her best friend?
   d. What does she like to do?

2. A: _____ .
   B: She is 9 years old.
   a. What's her name?
   b. How old is she?
   c. Who's her best friend?
   d. What does she like to do?

3. A: Does she have any brothers or sisters?
   B: _____ .
   a. Yes, she does.
   b. She doesn't like it.
   c. No, she doesn't.
   d. No' she isn't.

4. A: _____ .
   B: Her best friend is Ann.
   a. Who's her best friend?
   b. Where does Jane study?
   c. What does she like to do?
   d. What grade is Ann in?

5. A: What does she like to do?
   B: _____ .
   a. Her name is Jane.
   b. She's 9 years old.
   c. She is in 5th grade.
   d. She like to play with her friends.

6. Bo : "..... ?"
   Pat : " I'm eleven years old"
   a. How are you
   b. Who is eleven year old
   c. When will you be eleven
   d. How old are you

7. Tom : " .....?"
   Ann : " No , he doesn't."
   a. Do you like orange
   b. Does she like orange
   c. Does he like orange
   d. Do they like orange

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

8. Dick : “ ……..?”

   George : “ Yes, we can.”

   a. Can they drive
   b. Can we drive
   c. Can she drive
   d. Can he drive

9. Nut : “ ……..?”

   Tim : “It’s for writing.”

   a. What is the pen for
   b. What is the book for
   c. What is the ruler for
   d. What is the eraser for

10. Joe : “ ……..?”

    Noi : “ I’m five feet tall”

    a. How long are you
    b. How tall are you
    c. How much do you weigh
    d. How far is it

11. Bill : “ How old is Suda’s grandmother?”

    Bob : “ …….. . I think she’s about 70.”

    a. I know
    b. I’m sure
    c. I don’t know
    d. I’m not sure

12. Suda : “ What does her grandmother look like?”

    Ann : “She ‘s old but …… .”

    a. new
    b. ugly
    c. strong
    d. young

13. Bill : “Where are the toys?”

    Tom : “…….. .”

    a. They are on the bed
    b. They are red
    c. There are four toys
    d. It’s under the table

14. A : How many books are there on the table?

    B : “ …….. . “

    a. They are black books
    b. There are on the table
    c. There are three
    d. Yes, they are

15. A : “What color is the blanket?”

    B : “ ……. . “

    a. Yes, It is
    b. No, It isn’t
    c. It ‘s yellow
    d. It’s on the bed

มหาวิทยาลัยศิลปากร ห้องสมุดวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดการอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถาม

เรื่องที่ 1 ตอบคำถามข้อ 1 – 5

My family

My father's name is Juan Diaz and my mother's name is Maria Diaz. I have one brother and one sister. I was born first so I am oldest child. My sister, Rosa, is seven years old and my brother , Pablo, is three years old. He doesn't go to school yet.

We have a big family. My father has a lot of sisters and one brother. My father's brother, Enrique, lives near us. His wife's name is Susana. My uncle and aunt have two children. They are my cousins Luis and Alma. We spend a lot of time with my cousins. My sister and I are my aunt and uncle's favorite nieces, of course.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. How many children are there in this story ?

   a. one b. two c. three d. four

2. Who is Rosa's brother ?

   a. Juan b. Maria c. Pablo d. Luis

3. Why Pablo doesn't go to school ?

   a. He is the oldest. b. He is very young.

   c. He doesn't like school. d. He is a good boy.

4. “My sister and I are my aunt and uncle’s favorite nieces.”

   What is the meaning ?

   a. My aunt and uncle have nieces.

   b. My aunt and uncle love my sister and I

   c. My sister is a favorite niece.

   d. My aunt and uncle don’t have nephew.

5. Who is Luis and Alma cousins ?

   a. Rosa, Pablo and I b. Juan and Maria

   c. Enrique and Susana d. Maria and Sisana

เรื่องที่ 2 ตอบคำถาม ข้อ 6 – 10

Dear Tomasz.

I am visiting my aunt, Elaine and my uncle Roland in London. I’m spending a lot of time with my two cousins, Sid and Tara. Sid’s one year older than I am. He is twelve. Tara’s a lot younger. She’s only six. Sid and I are doing a lot of thing together. We’re visiting many great places. Yesterday we went to Buckingham Palace. But we don’t see the Queen!

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

See you soon.

Ben.

6. Who is the oldest of the cousin?

   a. Sid b. Ben c. Tara d. Tomasz

7. Who is the Roland nephew?

   a. Sid b. Ben c. Tara d. Tomasz

8. Who is the Elaine’s daughter?

   a. Queen b. Ben c. Tara d. Tomasz

9. Who are the cousins?

a. sid and Tara b. Tomasz and Ben

c. Sid and Tomasz d. Sid and Ben

10. Where do Elaine and Roland live?

a. Buckingham Palace b. Canada

c. London d. USA.

เรื่องที่ 3 ตอบคำถามข้อ 11 – 15

My close friend in my English class are very interesting. Jane is from Nonthaburi. She like cooking. Tony is from Petchaburi. He like fishing. Nong and Wattana are from Bangkok. They like dancing. We are from different cities. We like different thing but we are good friend.

11. How many close friends does John have?

a. one b. two c. three d. four

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

12. Who are from the same city?

a. Nong and Wattana b. Tony and Nong

c. Jane and Nong d. John and Nong

13. What does tiny like?

a. dancing b. cooking c. fishing d. shopping

14. Who like cooking?

a. John a. Jane c. Tony d. Nong

15. Are they good friends?

a. Yes, I am. b. No, I not. c. No, thank you. d. Yes, they are.

ตอนที่ 4 แบบทดสอบการเขียน

ข้อ 1 – 5 ให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงด้วยประโยคที่สมบูรณ์ (ข้อละ 2 คะแนน)

1. What do you like to do on Sunday?

_____

2. What color do you like best?

_____

3. Where do your live?

_____

4. What's your address?

_____

5. What housework do you usually do?

_____

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้อ 6 – 10 ให้นักเรียนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

6. We keep our food in the _____.
7. My mother slides bread with _____.
8. We make curry in a _____ .
9. My mother bakes cake in the _____ .
10. We grill some pork on the _____.

แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน

ที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT

คำชี้แจง

1. ในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ ขอให้นักเรียนตอบตรงความเป็นจริงตามความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด คำถามแต่ละข้อไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด แบบสอบถามความคิดเห็นนี้ใช้ประโยชน์ทางการวิจัยเท่านั้น ไม่ได้มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด
2. แบบวัดความคิดเห็นมีทั้งหมด 20 ข้อ
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน ใจละข้อนักเรียนตอบและทำเครื่องหมายเพียงข้อเดียวเท่านั้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ 4MAT	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบรรยากาศในการเรียน 1. นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT					
2. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนต้องการเรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยเหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ					
3. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มากขึ้นเท่าไร ยิ่งทำให้นักเรียนต้องการรู้จักเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น					
4. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
5. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT นักเรียนมีความกล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติมากขึ้น					
ด้านการทำงานร่วมกัน 6. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานกลุ่มได้					
7. การทำงานกลุ่มในกิจกรรมการสอนช่วยทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ					
8. นักเรียนทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุข					
9. นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น					
10. การทำงานร่วมกันในการสอนแบบ 4 MATทำให้นักเรียนได้รับความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จำนำไปปรับปรุงผลงานเพิ่มขึ้น					
ด้านความรู้ความสามารถ 11. การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้ดี					
12. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น					
13. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้					

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ 4MAT	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. นักเรียนสามารถนำความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ในอนาคตได้					
15. การสอนแบบ 4MAT ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น					
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง 16. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนมั่นใจที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่					
17. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง					
18. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียน					
19. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง					
20. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง					

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ง

ตารางสถิติและค่าความเชื่อมั่น

- การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
- การคำนวณหาค่าความยากง่าย
- การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก
- การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

การประเมินความตรงเชิงเนื้อหาโดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

จากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 117) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบ 4MAT

แผนที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
1.	1. สาระสำคัญ					
	1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การ เรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3. เนื้อหา				+3	1.00
	3.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1		
	3.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับมาตรฐาน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00
	5. การประเมินผล					
	5.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม		1.00				

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
2.	1. สาระสำคัญ					
	1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การ เรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3. เนื้อหา				+3	1.00
	3.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1		
	3.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับมาตรฐาน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00
	5. การประเมินผล					
	5.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม		1.00				

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
3.	1. สาระสำคัญ					
	1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การ เรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3. เนื้อหา				+3	1.00
	3.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1		
	3.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับมาตรฐาน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00
	5. การประเมินผล					
	5.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม		1.00				

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
4.	1. สาระสำคัญ					
	1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การ เรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3. เนื้อหา					
	3.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับมาตรฐาน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00
	5. การประเมินผล					
	5.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม		1.00				

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
5.	1. สาระสำคัญ					
	1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การ เรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3. เนื้อหา				+3	1.00
	3.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1		
	3.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับมาตรฐาน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00
	5. การประเมินผล					
	5.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม		1.00				

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
		1	2	3		
6.	1. สาระสำคัญ					
	1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การ เรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	3. เนื้อหา				+3	1.00
	3.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1		
	3.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของเนื้อหากับมาตรฐาน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการเรียนรู้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00
	5. การประเมินผล					
	5.1 ความเหมาะสมสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
	5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการประเมินผลกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม		1.00				

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบ 4MAT

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ 4MAT	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
ด้านบรรยากาศในการเรียน					
1. ข้าพเจ้ามีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT	+1	+1	+1	+3	1.00
2. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยเหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+3	1.00
3. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT มากขึ้นเท่าไร ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าต้องการรู้จักเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น	+1	+1	+1	+3	1.00
4. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ข้าพเจ้าสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00
5. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกกับชาวต่างชาติมากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00
ด้านการทำงานร่วมกัน					
6. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานกลุ่มได้	+1	+1	+1	+3	1.00
7. การทำงานกลุ่มในกิจกรรมการสอนช่วยทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ	+1	+1	+1	+3	1.00
8. ข้าพเจ้าทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ อย่างมีความสุข	+1	+1	+1	+3	1.00
9. ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00
10. การทำงานร่วมกันในการสอนแบบ 4 MATทำให้ข้าพเจ้าได้รับความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จำนำไปปรับปรุงผลงานของข้าพเจ้าเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00
ด้านความรู้ความสามารถ					
11. การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้ดี	+1	+1	+1	+3	1.00

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ 4MAT	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
12. ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00
13. การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้	+1	+1	+1	+3	1.00
14. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ในอนาคตได้	+1	+1	+1	+3	1.00
15. การสอนแบบ 4MAT ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง 16. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามั่นใจที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่	+1	+1	+1	+3	1.00
17. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง	+1	+1	+1	+3	1.00
18. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมความรับผิดชอบของข้าพเจ้า	+1	+1	+1	+3	1.00
19. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+3	1.00
20. การสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง	+1	+1	+1	+3	1.00
ค่ารวมเฉลี่ย	1.00				

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี

ตารางที่12 ตารางคำนวณหาค่าความยากง่าย

ข้อที่	p	r	q	pq
1	0.73	0.27	0.45	0.33
2	0.47	0.53	0.65	0.30
3	0.37	0.60	0.73	0.27
4	0.57	0.20	0.58	0.33
5	0.60	0.67	0.55	0.33
6	0.60	0.40	0.55	0.33
7	0.63	0.60	0.53	0.33
8	0.50	0.20	0.63	0.31
9	0.60	0.40	0.55	0.33
10	0.50	0.47	0.63	0.31
11	0.37	0.47	0.73	0.27
12	0.47	0.53	0.65	0.30
13	0.60	0.53	0.55	0.33
14	0.57	0.33	0.58	0.33
15	0.60	0.27	0.55	0.33
16	0.63	0.33	0.53	0.33
17	0.53	0.27	0.60	0.32
18	0.67	0.40	0.50	0.33
19	0.53	0.27	0.60	0.32
20	0.50	0.33	0.63	0.31
21	0.53	0.53	0.60	0.32
22	0.50	0.20	0.63	0.31
23	0.63	0.47	0.53	0.33
24	0.33	0.27	0.75	0.25
25	0.13	0.13	0.90	0.12
26	0.33	0.53	0.75	0.25
27	0.37	0.60	0.73	0.27
28	0.60	0.27	0.55	0.33
29	0.63	0.20	0.53	0.33
30	0.67	0.27	0.50	0.33
31	0.87	0.13	0.35	0.30
32	0.67	0.13	0.50	0.33
33	0.57	-0.07	0.58	0.33
34	0.33	0.00	0.75	0.25
35	0.47	0.13	0.65	0.30
36	0.27	0.00	0.80	0.21
37	0.60	0.13	0.55	0.33
38	0.27	0.53	0.80	0.21
39	0.50	0.20	0.63	0.31
40	0.17	0.20	0.88	0.15

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยวิธีการสอบซ้ำ (Test – Retest) แล้วหาความเที่ยงโดยใช้สูตร Pearson product – moment coefficient correlation มีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 193)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\}\{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิความเที่ยง

N หมายถึง จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum XY$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนสอบครั้งแรก (X) และคะแนนการสอบครั้งที่สอง (Y)

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบครั้งแรก

$\sum Y$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบครั้งที่สอง

$\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนการสอบครั้งแรก

$\sum Y^2$ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนการสอบครั้งที่สอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

แทนค่าในสูตร

เมื่อ N = 30 , $\sum XY$ = 20360

$\sum X$ = 490 , $\sum Y$ = 509

$\sum X^2$ = 19760 , $\sum Y^2$ = 21043

$$r_{xy} = \frac{(30 \times 20360) - (490 \times 509)}{\sqrt{\{(30 \times 19760) - (490)^2\}\{(30 \times 21043) - (509)^2\}}}$$

$$= 0.997424349$$

ตารางที่ .13.ตารางแสดงค่าคะแนนการสอบเพื่อตรวจสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักเรียนคนที่	คะแนน		X^2	Y^2	XY
	การสอบครั้งที่ 1 (X)	การสอบครั้งที่ 2 (Y)			
1	12	15	144	225	180
2	43	45	1849	2025	1935
3	17	16	289	256	272
4	5	8	25	64	40
5	20	22	400	484	440
6	47	50	2209	2500	2350
7	51	55	2601	3025	2805
8	42	43	1764	1849	1806
9	43	43	1849	1849	1849
10	15	14	225	196	210
11	45	48	2025	2304	2160
12	42	41	1764	1681	1722
13	14	16	196	256	224
14	46	45	2116	2025	2070
15	48	48	2304	2304	2304
16	45	44	2025	1936	1980
17	39	36	1521	1296	1404
18	46	45	2116	2025	2070
19	38	39	1444	1521	1482
20	13	15	169	225	195
21	39	40	1521	1600	1560
22	17	16	289	256	272
23	22	24	484	576	528
24	29	28	841	784	812
25	12	14	144	196	168
26	9	7	81	49	63
27	16	18	256	324	288
28	14	15	196	225	210
29	46	48	2116	2304	2208
30	30	30	900	900	900
รวม	490	509	19760	21043	20367

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 14 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปรนัย 4 ตัวเลือกของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	14	30	16
2	24	40	16
3	15	39	24
4	30	52	22
5	19	40	21
6	18	34	16
7	13	63	23
8	21	35	14
9	20	36	16
10	20	41	21
11	21	47	26
12	19	36	17
13	18	41	23
14	20	40	20
15	19	37	18
16	22	45	23
17	29	43	14
18	21	50	29
19	19	35	16
20	25	48	23
21	21	49	28
22	13	40	27
23	25	44	19
24	22	46	24
ผลรวม	488	984	496

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 15 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟัง ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	3	7	4
2	4	9	5
3	4	8	4
4	9	13	4
5	4	14	10
6	4	9	5
7	4	11	7
8	6	10	4
9	6	11	5
10	6	10	4
11	6	12	6
12	8	11	3
13	5	9	4
14	8	12	4
15	4	8	4
16	8	9	1
17	9	12	3
18	7	15	8
19	4	10	6
20	5	12	7
21	7	13	6
22	4	10	6
23	8	15	7
24	6	11	5
ผลรวม	139	216	122

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ .16.คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการพูด ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	3	7	4
2	6	11	5
3	6	11	5
4	8	15	7
5	6	10	4
6	6	8	2
7	4	8	4
8	6	10	4
9	7	8	1
10	6	13	7
11	8	13	5
12	6	10	4
13	5	11	6
14	3	10	7
15	6	9	3
16	7	11	4
17	8	14	6
18	6	13	7
19	5	8	3
20	9	11	2
21	7	15	8
22	5	10	5
23	8	9	1
24	9	12	3
ผลรวม	150	257	107

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 17 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการอ่าน ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 15. คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	3	8	5
2	9	14	5
3	1	10	9
4	8	14	6
5	7	8	1
6	3	9	6
7	3	8	5
8	6	9	3
9	3	8	5
10	4	10	6
11	4	11	7
12	3	8	5
13	5	11	6
14	5	9	4
15	4	10	6
16	3	13	10
17	6	8	2
18	5	12	7
19	6	9	3
20	7	13	6
21	3	10	7
22	3	11	8
23	6	10	4
24	5	12	7
ผลรวม	112	245	133

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 18 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเขียน ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 15. คะแนน)		ผลต่าง (D)
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	
1	5	8	3
2	5	6	1
3	4	10	6
4	5	10	5
5	2	8	6
6	5	8	3
7	2	9	7
8	3	6	3
9	4	9	5
10	4	8	4
11	3	11	8
12	2	7	5
13	3	10	7
14	4	9	5
15	5	10	5
16	4	12	6
17	6	9	3
18	3	10	7
19	4	8	4
20	4	12	6
21	4	11	5
22	1	9	8
23	3	10	7
24	2	11	9
ผลรวม	87	221	134

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก จ
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ชำเลือง ตรีเดชา ศึกษานิเทศก์ 9
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1
จังหวัดสุพรรณบุรี

2. อาจารย์สุธิดา สุนทรวิภาต อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. อาจารย์วันทณีย์ บ้วนกียาพันธุ์ อาจารย์โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัย และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 0967

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายชำเรือง ศรเดชา

ด้วย นางสาวสุชิตา เกียวกุล นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT" มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034243435, 034218788

ปณิธานของบัณฑิตวิทยาลัย *"มุ่งมั่นให้บริการ พัฒนางานให้มีคุณภาพ"*

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) 0969

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ สุธิดา สุนทรวิภาต

ด้วย นางสาวสุณิสา เกียวกุล นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT" มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ ดงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034243435, 034218788

ปณิธานของบัณฑิตวิทยาลัย "*มุ่งมั่นให้บริการ พัฒนางานให้มีคุณภาพ*"

ที่ ศธ 0520.107 (บฐ) / 0968

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวันทณีย์ บัวนกียาพันธุ์

ด้วย นางสาวฤณิสา เกียวกุล นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT" มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034243435, 034218788

ปณิธานของบัณฑิตวิทยาลัย "*มุ่งมั่นให้บริการ พัฒนางานให้มีคุณภาพ*"

ภาคผนวก ช

หนังสือขออนุญาตทดลองเครื่องมือวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ที่ ศธ 0520.107 (บฐ) / 4070

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

25 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดดอนมะนาว

ด้วย นางสุณิสา เกียวกุล นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT" มีความประสงค์จะขอทดลองเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-3424-3435 , 0-3421-8788

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 4072

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

29 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านไป่ง

ด้วย นางสุณิสา เกียวกุล นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4 MAT" มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ คงคล้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-3424-3435 , 0-3421-8788

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล นางสาวสุณิสา เกียวกุล

ที่อยู่ 9/1 ถนนขุนช้าง ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000

ที่ทำงาน โรงเรียนบ้านโป่ง ตำบลทุ่งคอก อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์ (035) 437634

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา จากสถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2544 ศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2542 – พ.ศ.2547 อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านโป่ง จังหวัดสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน ครู ค.ศ. 1 โรงเรียนบ้านโป่ง จังหวัดสุพรรณบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์